

การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3

นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF A CAUSE AND EFFECT MODEL OF NINTH GRADE STUDENTS'
SELF-ESTEEM

Miss Nuengruetai Malawai

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Research

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าใน
ตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย

นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์

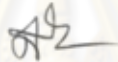
สาขาวิชา

วิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา บวรกิตติวงศ์

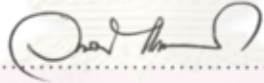
คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ แกมเกตุ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา บวรกิตติวงศ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย)

หนึ่งฤทัย มะลาไวย์: การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 (DEVELOPMENT OF A CAUSE AND EFFECT MODEL OF NINTH GRADE STUDENTS' SELF-ESTEEM) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. สุชาดา บวรกิตติวงศ์, 204 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร จำนวน 555 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัยคือ การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน, ตัวแปรด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น, ตัวแปรด้านภาพลักษณ์, ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและภาวะซึมเศร้า ตัวแปรแฝงทั้ง 6 ตัว วัดจากตัวแปรสังเกตได้รวม 19 ตัว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิขสิทธิ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

โมเดลที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยค่าสถิติ $\chi^2 = 69.57$, $df = 70$, $p\text{-value} = 0.492$, $RMSEA = 0.00$ และ $GFI = 0.99$ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองคือ ตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและภาวะซึมเศร้าได้รับอิทธิพลทางตรงจากการเห็นคุณค่าในตนเองและอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์โดยส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะซึมเศร้าได้ร้อยละ 63, 21 และ 78 ตามลำดับ

โมเดลที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยค่าสถิติ $\chi^2 = 78.74$, $df = 71$, $p\text{-value} = 0.247$, $RMSEA = 0.014$ และ $GFI = 0.99$ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองคือตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพและภาวะซึมเศร้า ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้รับอิทธิพลทางตรงจากการเห็นคุณค่าในตนเอง และอิทธิพลทางอ้อมจากภาวะซึมเศร้าโดยส่งผ่านการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 94 และ 12 ตามลำดับ

ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา ลายมือชื่อนิสิต หนึ่งฤทัย มะลาไวย์
สาขาวิชา วิจัยการศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ศุภาวดี
ปีการศึกษา 2552

5183415027: MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH

KEYWORDS: SELF-ESTEEM/ NINTH GRADE STUDENT/ CAUSE AND EFFECT MODEL

NUENGRUETAI MALAWAI: DEVELOPMENT OF A CAUSE AND EFFECT MODEL OF NINTH GRADE STUDENTS' SELF-ESTEEM. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. SUCHADA BOWARNKITIWONG, Ph.D., 204 pp.

The main purposes of this research were to develop and examine the goodness of fit of two cause and effect models of student' self-esteem with empirical data. The sample was 555 students from schools under Bangkok educational service area offices. There were consisted of 6 latent variables; student self-esteem, relationship with ether, body image, personality, achievement and depression. All latent variables were measured by 19 observed variables. The research data were collected by questionnaires and analyzed descriptive statistics, Pearson correlation through SPSS program and structural equation model through LISREL program.

The research findings were as follows;

The causal model 1 was valid and fitted the empirical data with $\chi^2 = 69.57$, $df = 70$, $p\text{-value} = 0.492$, $RMSEA = 0.00$ and $GFI = 0.99$. Self-esteem had been affected directly by body image factor and self-esteem directly affected achievement and depression. Body image factor had an indirect effect on achievement and depression through self-esteem. The variables in the model accounted for 63%, 21% and 78% of variance in self-esteem, achievement and depression, respectively.

The causal model 2 was valid and fitted the empirical data with $\chi^2 = 78.74$, $df = 71$, $p\text{-value} = 0.247$, $RMSEA = 0.014$ and $GFI = 0.99$. Self-esteem had been affected directly by personality factor, depression and self-esteem directly affected achievement and depression. Depression had an indirect effect on achievement through self-esteem. The variables in model accounted for 94% and 12% of variance in self-esteem and achievement, respectively.

Department: Educational Research and Psychology

Student's Signature: *Nuengruetai*

Field of Study: Educational Research

Advisor's Signature: *Suchada*

Academic Year: 2009

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากของ ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติดา บวรกิตติวงศ์ ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลา ทูมเท เอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่อผู้วิจัยด้วยความเมตตา รวมทั้งเข้าใจและ เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอดผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย และรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ แกมเกตุ ที่ให้ความกรุณาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำชี้แนะในการ ปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และ ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ วิชาการ และประสบการณ์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ได้ ขอขอบพระคุณ ป้าน้อย พี่ต่าย และพี่จุ่ม ที่ดูแลนิสิตในภาควิชาเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ อำนวยการ คุณครูทุกท่าน และนักเรียนทุกคน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานครศึกษา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลอง ใช้เครื่องมือวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ พี่เสาวรส ยิงวรรณะ ที่เป็นทั้งแรงผลักดัน กำลังใจและคำแนะนำในการ ทำวิทยานิพนธ์ คุณสามารถ พันคง คุณปวีร์ ภาณุจณี และคุณอนันดา สันฐิตินิพนธ์ ที่ให้ความ ช่วยเหลือในการติดต่อโรงเรียน และเก็บข้อมูล อีกทั้ง พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ อีกหลายท่านที่ไม่ได้ เอ่ยนาม ที่มีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ประสบความสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณอย่างยิ่งสำหรับคุณพ่อประเทือง คุณแม่จรรยา คุณอาเพ็ญประภา น้องนุสรา กุลธิดา มะลาไวย์ พี่อุทุมพร อุทุมภา น้องนพพล เจียมจรรย์ธรรม ที่ให้ความรัก ความ ห่วงใย เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนทุก ๆ อย่างแก่ผู้วิจัยจนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณตนเองที่คอยเตือนตนเองตลอดมาให้ทำหน้าที่ให้ดีที่สุด จนกระทั่ง มาถึงจุดนี้ได้ ขอขอบพระคุณสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทั้งหลายที่ช่วยให้การทำงานต่างๆ สำเร็จลุล่วงมาได้ ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	9
ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	23
ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	72
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะ ซึมเศร้าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบ... ..	76

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในวิเคราะห์โมเดล เชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	79
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการ เห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์.....	86
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	101
สรุปผลการวิจัย.....	103
อภิปรายผลการวิจัย.....	107
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	110
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	111
รายการอ้างอิง.....	113
ภาคผนวก.....	118
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	119
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	120
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	123
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (IOC).....	129
ภาคผนวก จ การปรับปรุงแบบสอบถาม	135
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการเห็น คุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยโปรแกรม LISREL.....	136
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	204

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	สรุปผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เป็นสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียน.....	36
3.1	จำนวนโรงเรียน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ นึก การศึกษากรุงเทพมหานครทั้ง 3 เขต.....	43
3.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดและเขตพื้นที่ นที่การศึกษาของโรงเรียน.....	45
3.3	เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียน.....	47
3.4	เกณฑ์การให้คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	47
3.5	เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้า.....	48
3.6	โครงสร้างแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน.....	49
3.7	ค่าสัมประสิทธิ์ ความเที่ยงของแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของ นักเรียน.....	51
3.8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น.....	52
3.9	ผลการวิเคราะห์หองศ์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบปัจจัยด้าน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น.....	52
3.10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์.....	54
3.11	ผลการวิเคราะห์หองศ์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบปัจจัยด้าน ภาพลักษณ์.....	54
3.12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพ.....	56
3.13	ผลการวิเคราะห์หองศ์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบบุคลิกภาพ...	57
3.14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน.....	58
3.15	ผลการวิเคราะห์หองศ์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบการเห็น คุณค่าในตนเองของนักเรียน.....	59

ตารางที่	ญ หน้า
3.16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรภาวะซึมเศร้า..... 61
3.17	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบภาวะซึมเศร้า..... 62
3.18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 63
3.19	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 64
3.20	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และอัตราการตอบกลับ..... 66
4.1	ค่าสถิติทีพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน..... 73
4.2	ค่าสถิติทีพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 75
4.3	ค่าสถิติทีพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของภาวะซึมเศร้า..... 75
4.4	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนจำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 76
4.5	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(เกรดเฉลี่ย)ของนักเรียนจำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 77
4.6	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(การทดสอบระดับชาติ)ของนักเรียนจำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 77
4.7	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(การทดสอบระดับชาติ)ของนักเรียนจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา..... 78
4.8	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าของนักเรียน จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 78
4.9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด..... 80
4.10	ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนโมเดลที่ 1..... 88
4.11	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้..... 91

ตารางที่	๘
	หน้า
4.12 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน โมเดลที่ 2.....	95
4.13 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตไป.....	98
4.14 เปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติระหว่างโมเดลที่1 และโมเดล 2 ...	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองโมเดลที่1.....	41
2.2	โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองโมเดลที่2.....	42
3.1	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น.....	53
3.2	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยด้านภาพลักษณ์.....	55
3.3	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยด้านบุคลิกภาพ.....	58
3.4	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการเห็นคุณค่าในตนเอง.....	60
3.5	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันภาวะซึมเศร้า.....	63
3.6	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	65
4.1	โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 1 โดยภาพรวม	87
4.2	โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 2 โดยภาพรวม.....	94

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิตเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็งมีทักษะชีวิตพัฒนาสมรรถนะ ทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ สร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศดังในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ 2550-2554) จากพัฒนาการของมนุษย์จะพบว่าในช่วงวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านโดยเฉพาะการเห็นคุณค่าในตนเองจะพบว่าในวัยรุ่นนั้น มักจะมีแนวโน้มต่ำลงเพราะในเด็กในวัยนี้ มักจะมีปัญหาและมีความวิตกกังวลกับความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่นที่มีต่อตนเองและในการเรียนรู้ที่จะสร้างความพอใจของผู้อื่นที่มีต่อตนเอง (Baumeister, 1989 อ้างถึงใน Derlega et al, 2000) และการเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลย่อมนำไปสู่การเกิดความรู้สึกมั่นใจในตนเองการรู้สึกมีคุณค่าการมีความสามารถ และการมีความเข้มแข็งในตนเองของบุคคลตามมา ซึ่งสอดคล้องกับ อูมาพร ตรังคสมบัติ (2543) ที่กล่าวว่าวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังสร้างเอกลักษณ์แห่งตนเด็กกำลังค้นหาว่าตัวเองเป็นใครและกำลังมุ่งไปในทิศทางไหน ในเด็กที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะใช้คำตอบเชิงบวกกับตนเองแต่หากการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำเด็กก็จะมีคำตอบในเชิงลบกับตนเอง ความคิดดังกล่าวทำให้เด็กเกิดปัญหาได้หลายอย่าง เช่น การเรียนตก ถูกไล่ออกจากโรงเรียน มีพฤติกรรมเกเร ใช้จ่ายเสพยาเสพติด ขอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือมั่วสุม และในทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ Maslow ได้เสนอความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นไว้ 5 ขั้นคือ 1. ความต้องการทางสรีรวิทยา 2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย 3. ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก 4. ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น 5. ความต้องการความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ ความต้องการในแต่ละขั้นนั้น เมื่อได้รับการตอบสนองอย่างพึงพอใจแล้วจะทำให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงต่อไปซึ่งความต้องการความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองนี้เป็นขั้นที่ (Maslow, 1970) ซึ่งจากการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองสูงหรือต่ำไปนั้น จะส่งผลต่อพฤติกรรมด้านต่างๆ โดย บุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงหรือต่ำนั้น จะส่งผลต่อตนเองคือ ผู้มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงก็ย่อมจะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ในขณะที่เดียวกันในบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าของตนเองในระดับต่ำก็มักจะประสบปัญหาในการ

ดำรงชีวิต การทำงาน และมีเจตคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับตนเอง (Lawrence, 2000; Hills, et al., 2007) รวมถึงจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้สนใจศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านต่างๆ เช่น การเห็นคุณค่าในตนเองที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สงเดช, 2546; Trensiewski, et al, 2006; Ciarrochi, 2007) การเห็นคุณค่าในตนเองกับภาวะซึมเศร้า (ศิริรัตน์ คงกลิน, 2548; รุ่งมณี ยั่งยืน, 2549; Pullmann & Allik, 2008; Robins, et al, 2008; Orth, et al, 2009) การเห็นคุณค่าในตนเองกับพฤติกรรมก้าวร้าว (Sandstom & Jordan, 2008) และพฤติกรรมอีกหลายประการ เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มแอลกอฮอล์ การใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อ มีพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงการเข้ากลุ่มที่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงในโรงเรียนอีกด้วย (Kristjansson, 2007) จะเห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นมีความสำคัญต่อบุคคลมาก เพราะบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงนั้น จะส่งผลในบุคคลสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข สามารถแก้ปัญหาได้ และรวมถึงจะมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นอีกด้วย (Baumeister, 1989 อ้างถึงใน Derlega et al, 2000) สอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต (2543) ที่กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ที่จะตามมาเช่นการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเผชิญกับความเครียด ความวิตกกังวลและปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้ เช่น ถ้าบุคคลที่มีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองระดับสูง จะสามารถจัดการกับความขัดแย้งความตึงเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาในการใช้อารมณ์ก็จะลดลงแล้วมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบแก้ไขปัญหา โดยในช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของพัฒนาการหลายๆ ด้านโดยเฉพาะวัยรุ่นตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปีที่กำลังศึกษาเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมในด้านต่างๆ ดังนั้น การศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองในประเทศไทยที่ผ่านมาพบว่าการศึกษาโดยส่วนใหญ่จะเน้นทำการศึกษาโดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงขึ้น เช่นผลของการฝึกการเห็นคุณค่าในตนเองตามกรอบแนวคิดของซิคโคเนที่มีต่อระดับเขาวนอารมณ์และพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (รัชณี สุระมาตย์, 2544) ผลของการประเมินตนเองด้านพฤติกรรมจริยธรรมที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับประถมศึกษา การทดลองแบบสีกุ่มของโซโลมอน (เพ็ญศิริ อิมอุดม, 2551) การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (อัปสรสิริ เขียมประชา, 2542) จะเห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นมีความสำคัญต่อบุคคลมาก เพราะบุคคลที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงนั้น จะส่งผลให้บุคคล

สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข สามารถแก้ปัญหาได้ และรวมถึงจะมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นอีกด้วย (Baumeister, 1989 อ้างถึงใน Derlega et al, 2000)

ในส่วนของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนพบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆที่สัมพันธ์ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองไว้หลายด้าน เช่น การศึกษาของสมพงษ์ จินดารุ่งเรือง (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางชีวสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่น โดยศึกษาปัจจัย ตัวแปรเพศ ระดับชั้น และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู การศึกษาของศิณภาพร แสงใส (2548) ศึกษาปัจจัยในด้าน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามสบาย สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว การกำหนดเป้าหมายในชีวิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง การศึกษาของ ปิยะดา ดำแก้ว (2550) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การศึกษาของ Laible และคณะ (2004) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบการเห็นคุณค่าในตนเองโดยศึกษาจากตัวแปร ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับเพื่อน และพฤติกรรมทางสังคมหรืองานวิจัยของ Neustadt และคณะ (2006) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพส่วนบุคคล การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นต้น

จากที่กล่าวมาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลและผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อพัฒนาเป็นโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อศึกษาว่าตัวแปรใดบ้างที่เป็นสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองโดยเลือกศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและมีแนวโน้มต่ำลง (Baumeister, 1989 อ้างถึงใน Derlega et al, 2000) อีกทั้งในกรุงเทพมหานครยังมีความเป็นสังคมเมืองใหญ่ที่มีความแตกต่างหลากหลายของสังคม และวัฒนธรรมและเนื่องจากการศึกษางานวิจัยพบว่าภาวะซึมเศร้าเป็นทั้ง

สาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยจึงพัฒนาโมเดลชี้ ๒ โมเดล โดยข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเลี้ยงดู และใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป

คำถามวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า งานวิจัยบางเล่มใช้ภาวะซึมเศร้าเป็นตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ในขณะที่บางเล่มใช้ภาวะซึมเศร้าเป็นตัวแปรผลที่เกิดจากการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นมาจำนวน ๒ โมเดลคือ โมเดลที่ 1 ให้ตัวแปรภาวะซึมเศร้าเป็นตัวแปรผล และโมเดลที่ 2 ให้ภาวะซึมเศร้าเป็นตัวแปรสาเหตุ จึงมีคำถามวิจัยดังนี้

- 1) โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นอย่างไร
- 2) โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 2 โมเดลที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
- 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองโมเดลที่พัฒนาขึ้น กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งพัฒนาและตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น จะเป็นวัยที่การเห็น

คุณค่าในตนเองจะลดต่ำลงเพราะในวัยนี้ จะเป็นเริ่มวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น และมีความกังวลในการที่จะทำให้คนรอบข้างชอบในตนเอง (Robins 2002 cited in Derlega, et al, 2005) และยิ่งสอดคล้องกับ พัฒนาการการเห็นคุณค่าในตนเอง (อุมาพร ตรังคสมบัติ , 2543) ที่พบว่าวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังสร้างเอกลักษณ์แห่งตนกำลังค้นหาว่าตัวเองเป็นใครและกำลังมุ่งไปในทิศทางไหน หากการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ เด็กก็จะมีคำตอบในเชิงลบกับตนเอง ความคิดดังกล่าวทำให้เด็กเกิดปัญหาได้หลายอย่างเช่น การเรียนตก ถูกไล่ออกจากโรงเรียน มีพฤติกรรมเกเร ใช้ยาเสพติด ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือมั่วสุม เป็นต้นและในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นสังคมเมืองใหญ่ทำให้มีความแตกต่างหลากหลายในด้านต่างๆ เพราะสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายเหมาะแก่การทำการศึกษ

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลขึ้นจำนวนโมเดลมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้ โมเดลที่ 1 ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัวแปร คือ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยเกรดเฉลี่ย และการทดสอบความรู้ระดับชาติ 3) ภาวะซึมเศร้า ประกอบด้วย ด้านการรู้คิดด้านอารมณ์ความรู้สึกด้านพฤติกรรมแสดงออก และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน 2) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเอง ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง และ สมรรถภาพทางกาย 3) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบแสดงตัว บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ บุคลิกภาพแบบประนีประนอม บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก บุคลิกภาพแบบหัวน้าว

โมเดลที่ 2 ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร คือ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยเกรดเฉลี่ย และการทดสอบความรู้ระดับชาติ

ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน 2) ปัจจัยด้าน

ภาพลักษณ์ของตนเอง ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง และ สมรรถภาพทางกาย

3) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบแสดงตัว บุคลิกภาพแบบเปิดรับ
ประสบการณ์ บุคลิกภาพแบบประนีประนอม บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก บุคลิกภาพแบบหัวนไหว

4) ภาวะซึมเศร้า ประกอบด้วย ด้านการรู้คิด ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านพฤติกรรมการแสดงออก
และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ ที่พิจารณา
ประเมินค่าของตนเองว่ามีความสามารถ มีความสำคัญเป็นที่ชื่นชอบยอมรับทั้ง จากตนเองและ
บุคคลอื่นประกอบด้วยการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านต่างๆดังนี้

การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม หมายถึง การประเมินตนเองของนักเรียนในเรื่องต่างๆที่
เกี่ยวกับตนเอง เช่น ลักษณะทางกายภาพของตนเองเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ความรู้สึกที่มีต่อ
ตนเอง เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การปรับตัว เป็นต้น

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อตนเองในฐานะ
เพื่อนของผู้อื่น ความพึงพอใจในตนเองต่อความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้ ความพึง
พอใจในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนในฐานะสมาชิก
คนหนึ่งครอบครัว ความเป็นที่ยอมรับจากการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา หมายถึง ความรู้สึกในฐานะนักเรียน ความพึง
พอใจในการได้รับการศึกษา การเรียนรู้ และการทำกิจกรรมต่างๆความภาคภูมิใจในการศึกษาเล่า
เรียน

ภาวะซึมเศร้า หมายถึง ภาวะทางอารมณ์ที่ทำให้บุคคลไม่เป็นสุข ขาดสมรรถุ์ทั้งทาง
ร่างกายและ จิตใจ เมื่อบุคคลซึมเศร้าจะมีอารมณ์หม่นหมอง เศร้าสลดหดหู่ ท้อแท้ หมดหวัง มอง
โลกในแง่ร้าย ประกอบด้วยการวัดภาวะซึมเศร้าใน 4 ด้านคือ

ด้านการรู้คิด (cognitive belief) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนในการประเมิน
ตนเองและสังคม

ด้านอารมณ์ความรู้สึก (affect feeling) หมายถึง สภาวะทางจิตใจของนักเรียนที่มีต่อ
ตนเองและสังคม

ด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (behavioral manifestation) หมายถึงลักษณะการกระทำของนักเรียนที่มีต่อตนเองและสังคมรอบข้าง

ด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (somatic disturbance) หมายถึงลักษณะอาการทางด้านร่างกายของนักเรียนแสดงออกแตกต่างจากภาวะปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในด้านการเรียน วัดจากเกรดเฉลี่ย และการทดสอบความรู้ระดับชาติ

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ประกอบด้วย

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extraversion) หมายถึงนักเรียนที่มีลักษณะเป็นคนที่มีความอบอุ่น ชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา ชอบร่วมกิจกรรมต่างๆ ชอบแสวงหาความตื่นเต้น และมีอารมณ์ด้านบวก

บุคลิกแบบเปิดรับประสบการณ์ (Openness) หมายถึงนักเรียนที่มีลักษณะเป็นคนช่างฝัน มีความซาบซึ้งในความงาม เปิดเผยความรู้สึก มีความคิดริเริ่ม และยอมรับค่านิยมใหม่ๆ ของสังคม

บุคลิกแบบประนีประนอม (Agreeableness) หมายถึงนักเรียนที่มีลักษณะเป็นผู้ที่ไว้วางใจผู้อื่น มีความตรงไปตรงมา เอื้อเฟื้อ ยอมตามผู้อื่น มีความสุภาพและจิตใจอ่อนโยน

บุคลิกแบบมีจิตสำนึก (Conscientiousness) หมายถึงนักเรียนที่มีลักษณะเป็นผู้ที่มีความสามารถ มีระเบียบ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ มีวินัยในตนเอง และมีความคิดที่ใช้ปฏิบัติงาน

บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (Neuroticism) หมายถึง นักเรียนที่มีลักษณะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวล โกรธง่าย มีความท้อแท้ คำนึงถึงตนเอง และมีอารมณ์แปรปรวน

ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ และการรับรู้ที่นักเรียนมีต่อร่างกายในด้านต่างๆ ประกอบด้วย

ความพอใจในรูปร่างของตนเอง หมายถึง การยอมรับในลักษณะทางกายภาพของตนเอง และการยอมรับปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่แสดงต่อลักษณะทางกายภาพของตนเอง

สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถและประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ของร่างกายในการทำกิจกรรมต่างๆในชีวิต

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น รวมทั้งสัมพันธภาพที่เกิดขึ้น ระหว่างบุคคล แบ่งเป็น

สัมพันธ์ภาพกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนและกลุ่มเพื่อนที่แสดงถึงลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น การได้รับการยอมรับจากกลุ่ม

สัมพันธ์ภาพกับผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนและผู้ปกครองที่แสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น ความผูกพันรักใคร่ ความสนิทสนมคุ้นเคยที่มีต่อกัน

ประโยชน์ที่จะได้รับ

- 1) ได้ข้อค้นพบการวิจัย แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง ได้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง และผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมให้การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนให้ดีขึ้น
- 2) โรงเรียน ครู ใช้เป็นแนวทางในวางแผนนโยบาย การจัดการเรียนการสอน หรือจัดโครงการที่สามารถเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองให้กับนักเรียน
- 3) เป็นแนวทางให้ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเลี้ยงดู เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนต่อไป

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีผู้ศึกษาค้นคว้าและได้เสนอเป็นแนวคิดทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้แบ่งสาระสำคัญเสนอตามลำดับดังนี้ ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎี

ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเอง มาจากคำศัพท์ในภาษาอังกฤษคำว่า “self-esteem” ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า “การเห็นคุณค่าในตนเอง” แทน “self-esteem” และจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง มีผู้ที่ให้ความหมายแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

Maslow (1970) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่าเป็นความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ มีสรรพภาพในการกระทำสิ่งต่างๆ หากการประเมินไปในทางบวกก็จะเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง ถ้าหากการประเมินตนเองเป็นไปในทางลบก็จะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นปมด้อย

Rosenberg (1979) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่า หมายถึงความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองทั้งทางบวกและทางลบ โดยการที่มีบุคคลเห็นคุณค่าในตนเองว่าตนเองมีคุณค่า และในบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำหมายถึงบุคคลที่คิดว่าตนเองไม่มีค่ารู้สึกที่ตนเองด้อยค่าเมื่อเทียบกับคนอื่น

Coopersmith (1981) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่าความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเป็นการพิจารณาและประเมินคุณค่าของบุคคลตามความรู้สึกและทัศนคติที่บุคคลมีต่อตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง และแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความเชื่อที่บุคคลมีต่อการมีความสามารถ การมีความสำคัญ การประสบความสำเร็จ และความมีคุณค่าในตนเอง

Ross และ Broh (2000) ได้ให้ความหมายของ การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความเข้าใจว่าตนเองมีคุณค่าสามารถทำงานต่างๆให้สำเร็จลุล่วงได้

เกียติวรรณ อมาตยกุล (2540) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสามารถ มีความเชื่อมั่น และพร้อมที่จะนำสิ่งเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้

กรมสุภาพจิต (2541) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีๆ ที่บุคคลมีต่อตนเอง รัก นับถือตนเอง รู้สึกว่าคุณค่า ความรู้สึกที่ดีๆ ดังกล่าว นั้นจะทำให้มีความมั่นใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น

ปิยะดา แก้วดำ (2550) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง ว่าการพิจารณาตัดสินคุณค่าของตนโดยใช้ความรู้สึกและทัศนคติที่มีต่อตนเองในเรื่องความสามารถความสำเร็จที่บรรลุผลตามเป้าหมายของตนเอง มีความเข้าใจตนเองว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีความสำคัญกับทั้งเห็นว่าคุณค่าของตนเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นในสังคมทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกที่ดีงามต่อตนเอง

วิภาวี วงศ์อนันตนนท์ (2552) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองว่า การประเมินความรู้สึกที่มีต่อตนเองว่าคุณค่า มีความสำคัญ มีความหมาย ยอมรับตนเองภูมิใจในตนเอง และมีความสามารถในการทำสิ่งต่างๆ ในชีวิตได้

ศกลวรรณ กาญจนภักดิ์ (2549) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเอง ว่า การที่บุคคลพิจารณาจุดอ่อนจุดแข็งของตน มองตนเองว่าคุณค่า มีความสามารถ มีความสำคัญ ยอมรับและเรียนรู้ ความล้มเหลวที่ได้รับ กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่หรือเป้าหมายที่วางไว้ โดยได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองหมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลที่พิจารณาประเมินค่าของตนเองว่า มีคุณค่า มีความสามารถ มีความสำคัญเป็นที่ยอมรับทั้งจากตนเองและบุคคลอื่น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ในการศึกษาพบว่าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองดังนี้ แนวคิดการเห็นคุณค่าในตนเอง Carl Roger, 1960 (อ้างถึงใน Lawrence, A. 2005) ได้เสนอ ทฤษฎีตัวตน (self theory) จำแนกตัวตนออกมาเป็น 3 ลักษณะได้แก่

1. ตัวตนตามความเป็นจริง (real self) หมายถึง ตนที่เป็นจริงซึ่งทั้งที่มีจุดดีและ จุดด้อยทั้งที่ทราบและไม่ทราบ

2. ตัวตนตามที่ได้รับรู้ (perceived self) หมายถึง ตนตามที่ตนได้รับรู้ทั้งที่ปกปิดและเปิดเผย รวมทั้งตนตามที่ผู้อื่นคาดหวัง เช่นครุคาดหวังให้เป็นนักเรียนที่ดี ซึ่งในข้อนี้ จะหมายถึงอัตมโนทัศน์นั่นเอง

3. ตัวตนเองตามอุดมคติ (ideal self) หมายถึง ตัวตนตามจินตนาการที่อยากเป็นและอยากจะมี และ Roger ได้กล่าวถึงความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นส่วนของการประเมินตนเองระหว่างตัวตนตามความเป็นจริงและตัวตนตามอุดมคติ ดังนี้

1) บุคคลที่มองตนเองตรงกับความเป็นจริงมักมองตนเองตามอุดมคติที่เป็นไปได้ยอมรับความเด่นและความด้อยของตนเอง จึงเห็นแนวทางปรับปรุงตนเอง ทำให้การใช้ชีวิตของเขาเป็นไปอย่างมีความมุ่งหวังและกระตือรือร้น เขาจึงมีความพอใจในตนเองอยู่มาก ซึ่งจะนำไปสู่ความพอใจในบุคคลอื่นด้วย นั่นคือการมองตนเองและมองบุคคลอื่นในทางที่ดี และนำไปสู่การเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงขึ้นด้วย

2) บุคคลที่มองตนเองสูงกว่าตนตามความเป็นจริง มักเป็นผู้ที่มีแนวโน้มมองตนเองอย่างเพ้อฝัน ไม่มีลู่วางที่จะนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ ฉะนั้นนั้นมักจะทำอะไรไม่สมหวังอยู่เสมอ และมักจะโทษบุคคลอื่นหรือสถานการณ์อื่น ๆ ว่าเป็นต้นเหตุแห่งความไม่สำเร็จ

3) บุคคลที่มองตนเองต่ำกว่าตัวตนในความเป็นจริง มักเป็นผู้ที่ยอมแพ้ถดถอย ไม่ได้ศักยภาพและคุณสมบัติที่มีตามความเป็นจริงจึงมีแนวโน้มที่จะวาดภาพในอุดมคติที่ตกต่ำลงอีก เพราะไม่เชื่อในความสามารถและศักยภาพของตนอันจะทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลงไปอีก

ฉะนั้น บุคคลที่จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองได้ดีต่อเมื่อยอมรับตนเอง สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับความเป็นจริงนั่นเอง

Maslow (1970) ได้เสนอทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้น 5 ขั้น ซึ่งความต้องการความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองนั้นเป็นขั้นที่ นับจากความต้องการทางสรีรวิทยา โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีรวิทยา (physiological needs) Maslow เชื่อว่ามนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองทางสรีรวิทยาเป็นปฐมฐานก่อน เช่น มีอาหารรับประทานไม่หิวโหย มีที่อยู่อาศัยมียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ต่อมาก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิตของตน ทรัพย์สินของตน ฯลฯ ให้มั่นคง

3. ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (belonging and love needs) เป็นความต้องการเป็นเจ้าของเข้าเจ้าของ มีสังกัด เช่น ความรู้สึกว่าคุณมีชาติตระกูลมีครอบครัวมีสถาบัน มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่นเช่น ต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใย และต้องการห่วงใยดูแลผู้อื่นเช่นกัน

4. ความต้องการได้รับการยอมรับจากตนเองและผู้อื่น (esteem needs) เป็นความต้องการการยอมรับ หรือเป็นความต้องการแสวงหาและรักษาศักดิ์ศรีเกียรติยศโดย Maslow ยังแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้ 1)การตัดสินประเมินคุณค่าเกี่ยวกับตนเอง การยอมรับ นับถือตนเอง และยังหมายถึงความต้องการมีความเข้มแข็ง ความสำเร็จ ความสามารถพอเพียงในการทำสิ่งต่างๆ ความเชื่อมั่น ความมีอิสระ 2)การตัดสินประเมินค่าจากผู้อื่น เช่น การมีชื่อเสียง เกียรติยศ การมีอำนาจ การได้รับความสนใจ มีความสำคัญและ การได้รับการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ซึ่งศักดิ์ศรีที่สำคัญต่อความมีสุขภาพจิตดีคือความรู้สึกนับถือและเคารพตนเองกับการได้รับการนับถือจากผู้อื่นที่มีใช้ลักษณะฉาบฉวยจอมปลอม

5. ความต้องการความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (self actualization needs) เป็นความต้องการเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประพฤตินิปฏิบัติตนตามความสามารถและสุดความสามารถ โดยพุ่งถึงประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ Maslow เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายในชีวิตเพื่อจะบรรลุถึงความสมบูรณ์ในระดับนี้ ทั้งนี้เพื่อจะเป็นคนเต็มโดยสมบูรณ์ (self actualized person)

Rosenberg (1979 อ้างถึงใน วิภาวี วงศ์อนันนนท์, 2552) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถแบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ

1. การตระหนักรู้ด้วยตนเอง (Cognitive self) เป็นความรู้ ความเข้าใจที่บุคคลที่บุคคลมีต่อตนเองจากการที่บุคคลเป็นเจ้าของตำแหน่ง สถานภาพภายในโครงสร้างทางสังคมที่บุคคลอาศัยอยู่หรือเป็นสมาชิกอยู่ ทำให้บุคคลมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

2. การประเมินตนเอง (Evaluation self) เป็นการอธิบายตนเองของบุคคลซึ่งเกิดจากการที่บุคคลนำตนเองไปประเมินกับสิ่งอื่นหรือบุคคลอื่น เพื่อจะทำให้บุคคลรู้ว่ามีความภาคภูมิใจในตนเองสูงต่ำเพียงใด การประเมินตนเองในทางสังคมวิทยาส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยพบว่า การที่บุคคลรู้สึกต่อการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างไรจะนำไปสู่พฤติกรรมเช่นนั้น

และ Rosenberg ยังอธิบายกระบวนการรับรู้ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน 3 ประการ

1. หลักการประเมินแบบสะท้อนกลับ (The principle of reflected appraisal) การที่บุคคลประเมินตนเองว่ามีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงหรือต่ำ มาจากการการรับรู้ การตอบสนองที่บุคคลอื่นมีต่อตนเอง แล้วก่อให้เกิดอัทมโนภาพต่อตน โดยทั่วไปจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนเอง ได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน เช่น ถ้าบุคคลอื่นแสดงกิริยาว่าเคารพนับถือเรา ก็ จะเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองสูง แต่ถ้าหากผู้อื่นแสดงกิริยาดูถูกเหยียดหยาม ก็ จะเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำตามไปด้วย

2. หลักการเปรียบเทียบกับสังคม (The principle of social comparison) การที่บุคคลจะประเมินตนเองตามแนวคิดการประเมินทางสังคม ต้องมีพื้นฐานของการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น การประเมินตนเองทางสังคมทั้งด้านบวก เป็นกลาง และด้านลบเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบและอาจตัดสินใจตนเอง โดยเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น เช่นกลุ่มเพื่อน กลุ่มคนในอาชีพเดียวกัน หรือกลุ่มคนที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป การที่บุคคลนำตนเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น ผลการเปรียบเทียบจะนำไปสู่การมองตนเองในแง่ลบหรือแง่ลบ ซึ่งจะมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลนั้นๆ

3. หลักคุณสมบัติของบุคคล (The principle of social attribution) การประเมินคุณสมบัติของบุคคลเป็นกระบวนการวิเคราะห์ภายในของผลของการกระทำในอดีต เช่นหากบุคคลประเมินว่าในอดีตที่ผ่านมา ตนเองเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน ได้รับความไว้วางใจหรือเชื่อถือจากเพื่อนมาโดยตลอด ก็ จะส่งผลให้บุคคลเหล่านั้นเห็นคุณค่าในตนเองสูง ในทางตรงกันข้ามหากตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาบุคคลมีความผิดพลาดหรือบกพร่องบ่อยครั้ง จะสรุปว่าตนเป็นบุคคลที่ล้มเหลวในการทำงาน และส่งผลให้การเห็นคุณค่าในตนเองลดลง

Coopersmith (1981) เสนอว่า จากการมีมโนภาพต่อตนเองบุคคลจะมีการประเมินตนเองออกมาในรูปของการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งจะตัดสินใจจากความสามารถของตนเอง แล้วนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่มีอยู่ เมื่อประสบความสำเร็จก็จะเกิดความภาคภูมิใจ และเกิดการเห็นคุณค่าของตนเองในที่สุดCoopersmith ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ 3 ประการได้แก่

1. การเห็นคุณค่าในตนเองเน้นที่การประมาณค่าตนเองของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน
2. การเห็นคุณค่าในตนเองตามขอบเขตของประสบการณ์ มีความสอดคล้องกับเพศ อายุ และบทบาทของบุคคลนั้น

3. การเห็นคุณค่าในตนเองเน้นที่กระบวนการการตัดสินใจของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับมาตรฐาน ค่านิยม และคุณค่าของแต่ละบุคคล

จากลักษณะสำคัญดังกล่าวCoopersmith ยังได้กล่าวถึงคุณลักษณะพื้นฐานของความภาคภูมิใจในตนเองซึ่งบุคคลใช้เป็นสิ่งที่ตัดสินว่าตนประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถ (Competence) เป็นวิธีการที่จะพิจารณาถึงความสำคัญโดยการกระทำให้สำเร็จตามเป้าหมาย สามารถเผชิญอุปสรรคต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตด้วยความมั่นใจปรับตัวได้ดี ใช้กลไกการป้องกันตนเองน้อย และสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญ (Significance) เป็นวิถีทางที่บุคคลรู้สึกเกี่ยวกับการถูกยอมรับการมีคุณค่าอย่างเหมาะสม ตนยังเป็นที่รักของบุคคลอื่น มีประโยชน์และเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและสังคม

3. อำนาจในตัว (Power) เป็นอิทธิพลที่บุคคลมีต่อชีวิตตนเอง และต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว มีความเชื่อมั่นในอำนาจการกระทำของตนว่าจะก่อให้เกิดผลตามที่ต้องการ และมีความสามารถเพียงพอในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

4. คุณความดี (Virtue) เป็นการปฏิบัติตัวสอดคล้องกับศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยมและวัฒนธรรมประเพณี สามารถรับรู้คุณค่าของตนตามความเป็นจริงมองโลกในแง่ดี พอใจในชีวิตที่เป็นอยู่ มีการแสดงออกของความคิดที่ดี และถูกต้องเหมาะสมตามธรรมเนียมของคลองธรรม

พัฒนาการของการเห็นคุณค่าในตนเอง

Robins (2002 อ้างถึงใน Derlega, et al, 2005) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเริ่มต้นในวัยเด็กเล็กและมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตามลำดับคือ

วัยเด็ก ในวัยนี้ เป็นวัยที่จะมี ความคิดในด้านบวก ความมั่นใจในตนเอง และมักจะมองตนเองในแบบที่ต่างจากความเป็นจริง

วัยรุ่น จะเป็นวัยที่การเห็นคุณค่าในตนเองจะลดต่ำลงเพราะในวัยนี้ จะเป็นเริ่มวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น และมีความกังวลในการที่จะทำให้คนรอบข้างชอบในตนเอง

วัยกลางคน หลังจากวัยรุ่นจะเป็นวัยที่ไม่มีความเปลี่ยนแปลงในการเห็นคุณค่าในตนเองและจนถึงเลยวัยกลางคน

บุคคลอายุ เกือบ 60 ปีการเห็นคุณค่าในตนเองจะสูงสุดและจะลดต่ำลงอีกครั้งเมื่ออายุตั้งแต่ 70 ปีขึ้นไปซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การเสื่อมถอยของร่างกาย การเกษียณอายุ การจากไปของคู่แต่งงาน และการเสื่อมถอยลงของสุขภาพจิต

คูมาพร ตรังคสมบัติ (2543) ได้แบ่งพัฒนาการการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 4 วัย ดังนี้

1. วัยทารก ในวัยนี้ การเห็นคุณค่าในตนเองเกิดจากความรู้สึกดีที่เกิดขึ้น ระหว่างแม่กับเด็ก เมื่อแม่กอดเด็กอย่างอบอุ่นภาพแห่งตนที่เกิดขึ้น ก็จะเชื่อมโยงกับความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย และรู้สึกทะนุถนอม

2. วัยเด็กเล็ก เด็กต้องการให้พ่อยิ้มและโอบกอด ซึ่งเป็นการกระทำที่แสดงว่ามีคุณค่าเมื่อเด็กโตขึ้น และเรียนรู้ได้มากขึ้น ก็จะพยายามทำในสิ่งที่พ่อแม่ยอมรับ เด็กจะเรียนรู้จากพ่อแม่ว่าอะไรดี อะไรเลว อะไรถูก และอะไรผิด แล้วนำมาเชื่อมโยงกับภาพที่มองตัวเองเมื่อผู้ใหญ่บอกว่าสิ่งที่เขาทำนั้นดีเด็กก็จะรู้สึกว่าเป็นคนดี

3. วัยเรียน เมื่อถึงวัยที่เด็กเข้าโรงเรียน ภาพแห่งตนมักจะเกิดขึ้น ชัดเจนแล้ว เด็กจะมีทัศนคติที่ชัดเจนเกี่ยวกับตนเองและสิ่งรอบตัวเด็กส่วนใหญ่เข้าวัยเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีอย่างไรก็ตาม เด็กจำนวนมากสูญเสียความรู้สึกดีที่เคยมีและใช้ชีวิตในวัยเรียนด้วยความยากลำบาก ทั้งนี้ เพราะประสบการณ์จากครูและเพื่อนได้ปรับเปลี่ยนภาพแห่งตนไปเสียหน้าที่สำคัญมากในวัยเรียนคือการสร้างภาพแห่งตนให้มั่นคง เด็กที่ภาพแห่งตนดีจะเป็นคนที่มีชีวิตชีวากระฉับกระเฉง กระตือรือร้น ขยัน อยากรเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ การมีพฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้เขาได้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวก ซึ่งจะทำให้ภาพแห่งตนมั่นคงยิ่งขึ้น เนื่องจากเด็กใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนโรงเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองในวัยนี้

4. วัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังสร้างเอกลักษณ์แห่งตน เด็กกำลังค้นหาว่าตัวเองเป็นใครและกำลังมุ่งไปในทิศทางไหนเด็กจะตั้งคำถามกับตนเองว่า“ฉันควรจะเป็นอย่างไร?” และ “ฉันควรทำอะไร?” ในเด็กที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะใช้คำตอบเชิงบวกกับตนเองแต่หากการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ เด็กก็จะมีคำตอบในเชิงลบกับตนเอง ความคิดดังกล่าวทำให้เด็กเกิดปัญหาได้หลายอย่าง เช่น การเรียนตก ถูกไล่ออกจากโรงเรียน มีพฤติกรรมเกเร ใช้ยาเสพติด ซอไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือมั่วสุม เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปพัฒนาการของการเห็นคุณค่าในตนเองได้ว่า พัฒนาการของการเห็นคุณค่าในตนเองเริ่มตั้งแต่วัยทารกและพัฒนาตามลำดับขั้นขึ้น ตามวัยจนถึงวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลง และอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อเป็นวัยที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัยรุ่นต้องการการเห็นคุณค่าในตนเองมากจนกระทั่งวัยกลางคนจึงจะมีความคงที่หรือเสื่อมถอยลง และจะลดลงอีกครั้งเมื่อถึงวัยชราที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ และการสูญเสียบุคคลรอบข้าง และความเป็นอยู่ที่คุ้นเคยไป

ลักษณะของบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเอง

1. ลักษณะของผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

1.1 Branden (1987 อ้างถึงใน ศิณาพร แสงใส, 2549) นำเสนอว่าพฤติกรรมของคนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง มีดังนี้

- 1) มีใบหน้า ท่าทาง วิธีการพูด และการเคลื่อนไหวแฝงไว้ด้วยความแจ่มใส ร่าเริง มีชีวิตชีวา มีความปิติยินดีอยู่ในตัว
- 2) สามารถพูดถึงความสำเร็จ หรือข้อบกพร่องของตนเอง อย่างตรงไปตรงมา และด้วยน้ำใสใจจริง
- 3) สามารถเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับคำสรรเสริญ การแสดงออกด้วยความรัก ความทราบซึ้ง
- 4) สามารถเปิดใจรับคำตำหนิไม่ทุกขีรอน เมื่อมีผู้กล่าวถึงข้อผิดพลาดของตน
- 5) คำพูดและการเคลื่อนไหวมีลักษณะไม่กังวลเป็นไปตามธรรมชาติ
- 6) มีความกลมกลืนเป็นอย่างดีระหว่างคำพูด การกระทำ การแสดงออก และการเคลื่อนไหว
- 7) มีเจตคติที่เปิดเผย อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับแนวความคิดและประสบการณ์ใหม่และโอกาสใหม่ๆของชีวิต
- 8) สามารถที่จะเห็นแง่สนุกและสนุกสนานกับแง่ตลกขบขันของชีวิตทั้งของตนเองและผู้อื่น
- 9) มีเจตคติที่ยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อประสบการณ์ และสิ่งท้าทาย มีวิถึญาณของคนช่างคิด และไม่เอาจริงเอาจังกับชีวิตมากเกินไป
- 10) มีพฤติกรรมการแสดงออกในทางที่เหมาะสม
- 11) สามารถเป็นตัวของตัวเองแม้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเครียด

1.2 Coopersmith (1981) นำเสนอว่า บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงสามารถรับรู้คุณค่าของตนเองตามความเป็นจริง ตระหนักถึงศักยภาพของตนเอง มีจิตใจที่เปิดกว้าง และยอมรับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงสามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม มีความกะตือรือร้น มีความเป็นตัวของตัวเองในการแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมั่นในตนเองว่ามีความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีความคิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี ตลอดทั้งเป็นผู้ที่มีความพึงพอใจและเคารพตนเอง

1.3 เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2543) นำเสนอว่า บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะเป็นคนที่กล้าแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้อง แม้ว่าความคิดเห็นนั้นจะแย้งกับบุคคลส่วนใหญ่ เป็นคนที่ไม่ได้เชื่อทุกสิ่งที่พ่อกับแม่ ครูอาจารย์สอนและปฏิบัติ แต่มีการนำมาพิจารณาด้วยตนเองว่าสิ่งใดควรเชื่อสิ่งใดไม่ควรเชื่อ สิ่งใดควรปฏิบัติตามสิ่งใดไม่ควรปฏิบัติตาม เป็นคนที่สามารถเลือกวิชาชีพที่ตนเองชอบและเหมาะสมได้ด้วยตนเอง เป็นต้น

จากลักษณะของบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงนั้น สามารถสรุปได้ว่า บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะเป็นบุคคลที่รับรู้ตนเองตามสภาพความเป็นจริง มีสุขภาพจิตดี มีจิตใจที่เปิดกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์สามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม มองโลกในแง่ดี ตลอดจนทั้งเป็นผู้ที่มีความพึงพอใจและเคารพตนเองเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่นในสังคม

2. ลักษณะของผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

2.1 Coopersmith (1981) นำเสนอว่า บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงสามารถรับรู้คุณค่าของตนเองต่ำ รับรู้ว่าตนเองด้อยค่า ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลเหล่านี้ เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย วิตกกังวล เก็บตัว ไม่กล้าแสดงออก ไม่ชอบการแสดงตน ขาดความนับถือตนเอง แสวงหาการยอมรับในตนเอง เพื่อให้เกิดการยอมรับในตนเอง ไม่กล้ายุ่งเกี่ยวกับการกระทำที่อาจถูกปฏิเสธหรือได้รับการกระทำที่อาจถูกปฏิเสธหรือได้รับคำตำหนิ ทั้งนี้ บุคคลเหล่านี้ จะมีความรู้สึกหวาดกลัว ท้อแท้ ไม่มั่นใจในตนเอง มักตกอยู่ในอิทธิพลของคนอื่น ไม่กล้าปฏิเสธในสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการ กลัวการตัดสินใจของคนอื่นที่มีต่อตนเอง หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์

2.2 ธีระ ชัยยุทธยรรยง (2544 อ้างถึงใน ศิณภาพร แสงใส, 2549) นำเสนอว่า บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีลักษณะดังนี้

- 1) มีปัญหาจิตใจมากกว่าบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง เช่น มีความวิตกกังวลนอนไม่หลับ ไม่มีความสุข
- 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อาจจะเป็นเพราะตั้งความหวังในชีวิตสำหรับตนเองต่ำ
- 3) มีอาการหมกหมุ่นกับความคิดของตนเองในทางลบ อ่อนแอต่อการถูกปฏิเสธ และต้องการการยอมรับ
- 4) มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองในทางลบ มักได้รับการปฏิเสธจากบุคคลอื่นมากกว่าบุคคลที่มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองไม่ดี
- 5) มักมองความคิดของผู้อื่นแล้วทำลายเพิ่มเติม เพื่อให้ตนเองเกิดความสบายใจ แต่การกระทำนี้ กลับเป็นผลเสียเพราะเป็นการซ้ำเติมมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าบุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จะเป็นบุคคลที่มีความวิตกกังวล ปรับตัวลำบาก มีปมด้อย มีความหวังในชีวิตสำหรับตนเองต่ำ รู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ท้อแท้หมดหวัง

แนวทางการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

Coopersmith (1981) ได้นำเสนอแนวทางในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ 4 ประการคือ

1. การได้รับการยอมรับนับถือ ความสนใจใส่ใจ และการได้รับการปฏิบัติที่ดีตอบกลับจากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต

2. การประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งมีผลให้เป็นที่รู้จักและมีผลให้เป็นที่รู้จักและมีผลต่อสถานภาพทางสังคม

3. การได้กระทำสิ่งที่สอดคล้องกับค่านิยม และความปรารถนา

4. ลักษณะการตอบสนองต่อการถูกลดค่า ซึ่งช่วยให้บุคคลยังรักษาคุณภาพแห่งตนได้

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2544) ได้นำเสนอแนวทางในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองให้กับเด็ก โดยกล่าวว่าสิ่งที่สำคัญมากที่สุดในการสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองให้กับลูก คือความสัมพันธ์ที่มีต่อกันภายในครอบครัว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ให้ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข โดยพ่อแม่อย่าบอกว่าจะรักลูกเมื่อลูกเป็นคนดีหรือเรียนเก่ง ความรักที่พ่อแม่มีต่อลูกไม่ควรตั้งอยู่บนเงื่อนไขของความดีหรือไม่ดี เก่งหรือไม่เก่ง เด็กต้องรู้ว่าแม้ว่าเขาดีหรือไม่ดี พ่อแม่ก็จะยังรักเขา เด็กที่รู้ว่าตัวเองพ่อแม่รักเขาเสมอไม่ว่าเขาจะเป็นเช่นไร มักจะพยายามทำสิ่งต่างๆ อย่างสุดความสามารถเพื่อให้พ่อแม่ภูมิใจเขารู้สึกดีกับตัวเอง ไม่ใช่ทำเพราะต้องการพิสูจน์คุณค่าในตนเองว่าสมควรที่จะได้รับความรักจากพ่อแม่หรือไม่

2. ให้การยอมรับนับถือในตัวเด็ก โดยพ่อแม่ยอมรับว่าลูกเป็นอีกคนหนึ่งที่แตกต่างกันออกไปเป็นคนที่มีความรู้สึกนึกคิดเป็นของตนเอง เด็กที่โตมาด้วยการยอมรับนับถือจากพ่อแม่จะยอมรับนับถือตัวเองและภาคภูมิใจในตนเองด้วย

3. ช่วยให้อลูมีความพอใจในตนเอง โดยพ่อแม่จะต้องทำให้ลูกรู้สึกว่าเขาเป็นบุคคลที่มีลักษณะพิเศษ “ไม่มีใครเป็นเขาได้ดีเท่าเขา” การบอกเช่นนั้นไม่ได้หมายความว่า ลูกไม่ต้องปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น แต่หมายความว่า เขาสามารถเป็นตัวของเขาเองได้อย่างภาคภูมิใจและไม่ต้องพยายามเป็นคนอื่นให้เสียเวลา

4. หัดให้ลูกเป็นตัวของตัวเองความตระหนักว่าตนเองเป็นคนที่มีความมีประสิทธิภาพและเป็นคนเก่งนั้น เกิดจากการที่เด็กได้โอกาสเป็นของตนเอง สามารถคิดและตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตัวเองหากพ่อแม่ไม่让孩子คิดเองทำเองบ้างก็เป็นการบอกว่าลูกไม่เก่งพอ พ่อแม่ไม่เชื่อในความสามารถของลูก พ่อแม่กลัวว่าลูกจะคิดผิด ทำผิด ตัดสินใจผิดพลาดที่ตามมาคือเด็กจะรู้สึกว่าคุณเองไร้ประสิทธิภาพและพึ่งตนเองไม่ได้

5. มีความคาดหวังที่เหมาะสม พ่อแม่ต้องมีความคาดหวังที่เหมาะสมกับเด็กและมีมาตรฐานสูงสำหรับเด็ก ไม่ว่าจะด้านความประพฤติหรือผลงาน พ่อแม่ต้องทำให้ลูกว่าพ่อแม่เชื่อว่าลูกจะทำได้ดี ซึ่งจะเห็นว่าการกระตุ้นให้เด็กทำได้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

การวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่านักวิจัยได้ทำการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้วัดการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งมีหลากหลายแตกต่างกันไป

ในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองจากตารางข้างต้นพบว่าแบบวัดที่นิยมใช้ได้แก่ แบบวัดของ Coopersmith และแบบวัดของ Rosenberg โดย Coopersmith ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ได้พัฒนาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองโดยมีองค์ประกอบของแบบวัดออกเป็น 4 ด้านคือ

1) การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม(global-esteem)การแสดงผลถึงความรู้สึกในการเห็นคุณค่าในตนเองในส่วนที่เป็นความจริงกับความไม่จริง เป็นการจำแนกความรู้สึกของตนเองให้ยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในความไม่สมบูรณ์แบบของบุคคล ทั้งนี้ในการวัดความความจริงใจของผู้ตอบในขณะนั้นได้อีกด้วย

2) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม-เพื่อน (social area) หมายถึงความรู้สึกของเด็กที่มีต่อตนเองในฐานะเพื่อนผู้อื่น ความพึงใจในตนเองต่อความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้ ความพึงใจในปฏิสัมพันธ์ที่มีกับเพื่อน เด็กที่ต้องการของเพื่อนจะนำมาสู่ความภูมิใจในตนเอง

3) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว-พ่อแม่ (family-esteem)หมายถึงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับฐานะสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัวเด็กจะรู้สึกมีคุณค่าต่อครอบครัวเมื่อได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เป็นที่ยอมรับจากการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

4) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา-โรงเรียน (academic-esteem) หมายถึงความรู้สึกของตนเองในฐานะนักเรียน ซึ่งไม่ได้มีความหมายทางความสำเร็จทางการศึกษาเท่านั้น

แต่หมายความถึงความพึงพอใจในการได้รับการศึกษา การเรียนรู้ และการทำกิจกรรมต่างๆ ยอมรับ ความสามารถ ความรับรู้ ความสำเร็จและภาคภูมิใจกับการศึกษาเล่าเรียน

แบบวัดของ Coopersmith ได้พัฒนาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองออกมา 3 รูปแบบ เพื่อให้ใช้ได้กับบุคคลอายุต่างๆกัน แต่จะรูปแบบสร้างและปรับปรุงเป็นรูปแบบมาตรฐานดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนักเรียน(The school Form) เป็นแบบวัดที่ใช้ในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนอายุ 8-15 ปี ประกอบด้วย 58 ข้อคำถาม

ฉบับที่ 2 เป็นแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนแบบสั้น(The School Short Form) เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับนักเรียนอายุ 8 -15 ปี จำนวน 25 ข้อ

ฉบับที่ 3 เป็นแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับผู้ใหญ่(The Adult Form) เป็นแบบวัดที่ใช้กับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ขึ้นไป ซึ่งแบบวัดนี้ ดัดแปลงมาจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนแบบสั้น

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม มีรายละเอียด กล่าวคือ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง(Rosenberg's Self-Esteem Scale: RSE) เป็นการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองแบบโดยรวมมีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น การวัดสมรรถภาพในตนเอง (self-competence) และความชอบในตนเอง (self-liking) แบ่งเป็นด้านบวก 5 ข้อ และด้านลบ 5 ข้อ มีระดับการวัด 4 ระดับ ตั้งแต่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง(1) ถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง(4)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนา แบบการเห็นคุณค่าในตนเองจากแบบสอบถามของ Coopersmith จำนวน 20 ข้อ โดยจะวัดการเห็นคุณค่าในตนเองโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม-เพื่อน การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว-พ่อแม่ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา-โรงเรียน เพื่อสามารถวัดการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 4 ด้าน ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การเห็นคุณค่าในตนเอง

คูเปอร์สมิท (Coopersmith, 1981) นำเสนอว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองในตนเองมี 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยภายใน อันเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านต่างๆ และปัจจัยภายนอก ซึ่งเกี่ยวกับการได้รับความรู้สึกมีคุณค่าจากผู้อื่น

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่

1.1 ลักษณะทางกายภาพ (physical attributes) ลักษณะทางกายภาพ เช่น ความมีเสน่ห์ ด้านรูปร่าง ความแข็งแรงของร่างกาย ความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว บุคลิกภาพหรือคุณสมบัติอื่นๆที่ปรากฏให้เห็น

1.2 ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพและผลงาน (general ability, capacity and performance) ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพและผลงาน มีความสัมพันธ์กับการประสบความสำเร็จของบุคคลทั้งในโรงเรียนและสังคมโดยเฉพาะในวัยเรียน การประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

1.3 ภาวะทางอารมณ์หรือความรู้สึก (affective states) เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงการเห็นคุณค่าในตนเอง ความเป็นสุข ความวิตกกังวล หรือภาวะอื่นที่อยู่ในตัวบุคคลทั้งที่แสดงออกและไม่แสดงออก ส่วนใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการประเมินบุคคลที่ประเมินตนเองไปในทางที่ดีจะแสดงความรู้สึกพึงพอใจในตนเองและมีภาวะอารมณ์ด้านบวก ส่วนบุคคลที่ประเมินตนเองในทางที่ไม่ดีจะไม่มีความรู้สึกพึงพอใจในภาวะปัจจุบันของตนเอง และมองว่าตนเองไม่สามารถจะประสบความสำเร็จในอนาคตได้

1.4 ค่านิยมส่วนบุคคล (self-values) ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งเขาให้ความสำคัญแตกต่างกัน เช่น บุคคลที่ให้คุณค่าแก่ความสำเร็จทางการเรียน ถ้าเขาประสบความสำเร็จความล้มเหลวเขาจะประเมินคุณค่าของตนเองต่ำลง การให้คุณค่าของบุคคลแก่สิ่งหนึ่งสิ่งใดจะสอดคล้องกับสิ่งที่สังคมให้คุณค่าถ้ามีความสอดคล้อง การเห็นคุณค่าในตนเองจะยิ่งสูงขึ้น แต่ถ้าค่านิยมส่วนตัวของตนไม่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมบุคคลจะเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลง

1.5 ระดับความมุ่งหวังหรือความปรารถนาของบุคคล (aspiration) หมายถึงการเปรียบเทียบผลงานและความสามารถของตนเองกับเกณฑ์ความสำเร็จที่ตนเองได้ตั้งไว้ ถ้าบุคคลมีผลงานและความสามารถตรงตามเกณฑ์หรือดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ บุคคลจะเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง แต่ถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้บุคคลจะรู้สึกว่าคุณค่าตนเองล้มเหลวซึ่งจะส่งผลต่อการเห็นคุณค่าของตนเอง

1.6 ปัญหาต่าง ๆ และโรคภัยไข้เจ็บ (problems and pathology) ปัญหาต่าง ๆ และโรคภัยไข้เจ็บ ได้แก่ ปัญหาสุขภาพจิตทั่วไป อากาารทางกายที่มีสาเหตุมาจากจิตใจ (psychosomatic systems) ถ้าบุคคลที่ปัญหาดังกล่าวก็จะมีผลทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลง

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่

2.1 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวรวมถึงการได้รับความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุนและกำลังใจให้สิทธิเสรีภาพในการกระทำของเด็กกระเปียบกฎเกณฑ์ที่พ่อแม่ใช้ปกครองลูกและการจัดการดูแลให้เด็กมีอิสระในขอบเขตที่กำหนดสิ่งต่าง ๆ การที่ผู้ปกครองให้ความนับถือและความเป็นอิสระแก่เด็กในขอบเขตการกระทำที่กำหนดให้ รวมทั้งเน้นการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษก็จะทำให้เด็กมีการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น

2.2 โรงเรียนและ การศึกษา หมายถึงประสบการณ์ต่างๆที่เด็กได้รับจากชุมชนโรงเรียนและการศึกษา เป็นสถานที่พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองต่อบ้าน โรงเรียนมีหน้าที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นในทักษะความสามารถและการเห็นคุณค่าในตนเองเมื่ออยู่ในชั้นเรียน เช่น ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆได้อย่างอิสระ ซึ่งไม่ขัดกฎระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้ การฝึกนักเรียนให้แก้ไขปัญหาต่างๆเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง และเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น

2.3 สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมเป็นตัวบ่งชี้ ระดับชั้นทางสังคมของบุคคลเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน บทบาททางสังคม วงศ์ตระกูล ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น บุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมในระดับสูงจะเห็นคุณค่าของตนเองสูงกว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมในระดับปานกลางหรือต่ำ

2.4 สังคมและกลุ่มเพื่อน การที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและเพื่อนจะช่วยพัฒนาความภาคภูมิใจ ในตนเอง หากบุคคลไม่ได้รับการยอมรับไม่อยู่ในความสนใจหรือไม่เป็นที่ประทับใจในกลุ่มเพื่อนจะทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ในกรณีเดียวกันการที่ได้รับการยอมรับยกย่องจากสังคมหรือกลุ่มเพื่อนก็จะทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเองและเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น

คูมาพร ตรังคสมบัติ (2543) แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความนับถือตนเอง ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล เช่น เด็กที่มีรูปร่างหน้าตาดีก็มักจะมี ความภาคภูมิใจในตนเอง ส่วนเด็กที่มีร่างกายพิการหรือเจ็บป่วยบ่อยๆก็มักมีความนับถือตนเองต่ำเด็กที่มีบุคลิกภาพหรือพิน อารมณ์ที่หนักแน่นไม่มีความรู้สึกอ่อนไหวง่าย ก็มักมีความนับถือตนเองที่สูง ประสบการณ์แห่งความสำเร็จจะเป็นปัจจัยที่สำคัญ เด็กที่เคยประสบความสำเร็จก็มักมีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของตนและมีความนับถือในตนเองสูงกว่าเด็กที่ประสบแต่ความล้มเหลว

2. ปัจจัยภายนอก หมายถึง สิ่งที่อยู่แวดล้อมตัวเด็ก เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง ครูผู้ร่วมงาน เป็นต้น ข้อมูลย้อนกลับที่เด็กได้รับจากผู้อื่นจะเป็นสิ่งที่กำหนดความนับถือตนเองของ

เด็ก เช่น เด็กที่พ่อแม่กล่าวคำชมมากกว่าคำตำหนิก็มักมีความนับถือตนเองสูงเด็กที่เพื่อนชอบเล่นด้วยก็จะมีความรู้สึกดีกับตนเอง แต่เด็กที่เพื่อนไม่ชอบเล่นด้วยก็จะมีความรู้สึกแย่ ข้อมูลย้อนกลับที่เด็กได้รับจากผู้คนรอบข้างจะถูกประมวลเข้าไว้ในภาพแห่งตนเป็นความคิดว่าตนเองมีค่าหรือไร้ค่า เมื่อเด็กมองดูตนเองภาพที่เขามองเห็นจะเป็นผลรวมของทัศนคติ ความเชื่อ ความคิด และมุมมองต่างๆที่สะท้อนมาจากผู้อื่นดังนั้นการได้รับข้อมูลย้อนกลับเชิงบวกจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

อรชุนา พุ่มสวัสดิ์ (2539) ศึกษาเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกันในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู สถิติที่ใช้ในการการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และทดสอบภายหลังด้วยสถิติทดสอบรายคู่ของตุกี ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นที่รับรู้ว่าคุณค่าในตนเองได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าวัยรุ่นที่รับรู้ว่าคุณค่าในตนเองได้รับการเลี้ยงดูแบบรักตามใจ และแบบปล่อยปละละเลยมีอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในเพศ ที่ต่างกันไม่แตกต่างกัน

สาวิตรี ทยานศิลป์ (2541) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านครอบครัวที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองในตนเองของวัยรุ่นไทย อายุระหว่าง 15-24 ปีพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความภาคภูมิใจในตนเองระดับปานกลาง โดยวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีระดับความภาคภูมิใจในตนเองไม่ต่างกัน ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญคือ ความสัมพันธ์กับพ่อแม่ ความใกล้ชิดผูกพันกับครอบครัว ลักษณะการเลี้ยงดู ผู้ที่ให้การเลี้ยงดู และระดับการศึกษาของวัยรุ่น

สุภาเพ็ญ คชพลายุทธ์ (2541) ทำการศึกษาเรื่องผลของการจัดกิจกรรมบำบัดต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ความคาดหวังในชีวิตและภาวะซึมเศร้าของเด็กที่ถูกทารุณกรรม โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองมีกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางกาย และ/หรือทางเพศที่มีอายุ 12 – 18 ปี ที่อยู่ในความดูแลของมูลนิธิคุ้มครองเด็กด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบประเมินความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองแบบประเมินด้วยตนเองด้านความคาดหวังในชีวิต และแบบประเมินด้วยตนเองด้านภาวะซึมเศร้า ผลการวิเคราะห์พบว่าหลังการเข้าร่วมกิจกรรมบำบัดเด็กในกลุ่มทดลองมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

เพิ่มขึ้น ด้วยคะแนนเฉลี่ยจาก 20.4 เป็น 25.1 มีความคาดหวังในชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 80.3 เป็น 87 และมีภาวะซึมเศร้าลดลงจาก 19 เป็น 12.9

สมพงษ์ จินดารุ่งเรือง (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางชีวสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่น โดยศึกษาปัจจัย ตัวแปรเพศ ระดับชั้น และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู โดยศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีเพศ ระดับชั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีการเห็นคุณค่าที่ไม่ต่างกัน เด็กที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวดี มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเด็กที่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดี เด็กที่มีการปรับตัวกับเพื่อนดีมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเด็กที่มีการปรับตัวกับเพื่อนไม่ดี การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ส่วนเด็กที่มีรูปแบบการอบรมแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูร่วมกัน ทำงานการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 20

สุดา สงเดช (2546) ได้ทำการศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู โครงสร้างครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู โครงสร้างครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว โครงสร้างครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกัน 4) เพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน 5) เพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีโครงสร้างในครอบครัวต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนในจังหวัดพัทลุง จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีส่วนใหญ่อสัมพันธภาพในครอบครัวดี ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีโครงสร้างครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว การเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 2) สัมพันธภาพในครอบครัวระหว่างพ่อแม่ และระหว่างนักเรียนกับพี่น้อง การอบรมเลี้ยงดู โครงสร้างครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่สัมพันธภาพในครอบครัวระหว่างพ่อแม่กับนักเรียนและการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4) นักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแตกต่างกันมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 5) นักเรียนที่โครงสร้างครอบครัวแตกต่างกันมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน

ศิณภาพร แสงใส (2548) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต4 โดยศึกษาปัจจัยในด้าน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามสบาย สภาพภาพเศรษฐกิจของครอบครัว การกำหนดเป้าหมายในชีวิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเชื่อมั่นในตนเอง ที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต4 จำนวน 516 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยทฤษฎีจาก Maslow และ สุวรรณี พุทธิศรีและ ชัชวาลย์ ศิลปกิจ (2541) จำนวน 50 ข้อ แบบมาตรวัด 5 ระดับ มีค่าความเที่ยง .88 ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การกำหนดเป้าหมายในชีวิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ส่วนปัจจัยด้านการเลี้ยงดูแบบเผด็จการ และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามสบาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง รูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้น สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 37 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทั้งที่เป็นอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมที่ผ่านความเชื่อมั่นในตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลรองลงมา คือการกำหนดเป้าหมายในชีวิต และความเชื่อมั่นในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยมีอิทธิพลทางอ้อมผ่าน การกำหนดเป้าหมาย ในอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเชื่อมั่นในตนเอง และการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามสบาย มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทางความเชื่อมั่นในตนเอง

ศิริรัตน์ คงกลิ่น (2548) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบรรลุงานตามขั้นพัฒนาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกรเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 851 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามวัดลักษณะงานตามขั้นพัฒนาการ แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของคูเปอร์สมิธ ผลการวิจัยพบว่า การบรรลุงานตามขั้นพัฒนาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การบรรลุงานตามขั้นพัฒนาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเองความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งมณี ยิงยืน (2549) ทำการศึกษาเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านจิตสังคมกับภาวะซึมเศร้า รวมทั้งเปรียบเทียบความชุกของภาวะซึมเศร้าของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย และเยาวชนที่ไม่ได้ทำผิดกฎหมายที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอุบลราชธานี ในจังหวัด จำนวน 888 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม 3 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามความเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกผูกพันในครอบครัว ความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตและ แบบสอบประเมินภาวะซึมเศร้า (CES-D) ผลการศึกษาทั้งนักเรียนที่ทำผิดกฎหมายและ นักเรียนที่ไม่ได้ทำผิดกฎหมาย พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง ความผูกพันในครอบครัว และความพึงพอใจในชีวิต มีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

ศกฉวรรณ กาญจนภักดิ์ (2549) ทำการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรได้แก่ วินัยในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 2 กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบสองขั้น ตอนจำนวน 404 คน ได้ศึกษาการสร้างแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักเรียนอายุ 8-15 ปี (The Coopersmith Self-Esteem Inventory School Form) ตามแนวคิดของคูเปอร์สมิท (Coopersmith. 1984) แบบวัดของ โรเซนเบิร์ก (Rosenberg) และกระบวนการในการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดของ Bradshaw ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุดมาก ถึง น้อยที่สุด โดยผู้วิจัยเขียนข้อคำถามเป็นข้อความสั้น 40 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .92 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านวินัยในตนเอง ความวิตกกังวล สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนลักษณะมุ่งอนาคต และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รูปแบบความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 25 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนรองลงมาคือ ความวิตกกังวล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและวินัยในตนเอง ด้วยขนาดอิทธิพล 0.36, 0.32, -0.32, 0.25 และ 0.24 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุดต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง คือ ลักษณะมุ่งอนาคต รองลงมาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบ

ประชาธิปไตย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และความวิตกกังวล ด้วยขนาดอิทธิพล 0.33, 0.31, -0.11, 0.09 และ 0.06 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อการเห็นคุณค่าในตนเองสูงสุดคือลักษณะมุ่งอนาคตของลงมาก็คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ความวิตกกังวล และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยด้วยขนาดอิทธิพล 0.59, 0.45, 0.39, 0.24 และ -0.11 ตามลำดับ

ทัศนีย์ อัญมณีเจริญ (2550) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการมีความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในงาน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ห้าองค์ประกอบกับการมีความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในงาน เพื่อพยากรณ์ความพึงพอใจในงานจากตัวแปรบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและมีความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามความรู้สึกรู้สึกการเห็นคุณค่าในตนเอง ตามแนวคิดของคูเปอร์สมิธและพัฒนาโดย ชวนพิศ สันติประไพ และกชกร ภัททวงศ์ (2542) แบบทดสอบบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ตามแนวคิดของโกลเบอร์เกอร์ และแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน ตามแนวคิดของสเปคเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลบุคคลที่มีภาวะสุขภาพที่แตกต่างกันจะมีความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัว แบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนบุคลิกภาพแบบห่วงใยมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ประวีณา ธาดาพรหม (2550) ทำการศึกษาเรื่องภาพลักษณ์ทางร่างกายและการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานเพื่อศึกษาภาพลักษณ์ทางร่างกายและการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายในกรุงเทพมหานครจำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบวัดภาพลักษณ์ทางร่างกายและแบบสำรวจตนเอง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe หรือ Dunnett's T3 ผลการวิจัยพบว่า 1) วัยรุ่นที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐาน มีน้ำหนักเกินมาตรฐาน และมีน้ำหนักในระดับอ้วนมีความพึงพอใจภาพลักษณ์ทางร่างกายของตนเองในระดับค่อนข้างสูง ระดับปานกลางและระดับค่อนข้างต่ำ ตามลำดับ 2) วัยรุ่นที่มีน้ำหนักมาตรฐานเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูง ในขณะที่วัยรุ่นที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานและระดับอ้วน เห็นคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง

ปิยะดา ดำแก้ว (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุคลิกภาพ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2549 จำนวน 194 คน เป็นชาย 83 คน และหญิง 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา สร้างแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองตามแนวคิดมาจากแนวความคิดของ ดำรงศักดิ์วีเชียรดิกล และ ศศิวิมล นูราณ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราวัด 5 ระดับ มีค่าความเที่ยง .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ สุขภาพจิต ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองปัจจัยที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับ จากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บุคลิกภาพสุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และอายุ ซึ่ง ปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนได้คิดเป็นร้อยละ 78.80

อิงอร แก้วแหวน (2550) ทำการศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่น และความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงทำนาย ระหว่าง เพศ อายุ สถานภาพ

สมรสของบิดามารดา การเห็นคุณค่าในตนเอง ความผูกพันในครอบครัว ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน และภาวะอ้วน ต่อภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่-6 ของโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี จำนวน 377 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบประเมินภาวะซึมเศร้า CDI แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg แบบประเมินความผูกพันในครอบครัว แบบประเมินความใกล้ชิดกับเพื่อน และเครื่องชั่งน้ำหนักเพื่อหาดัชนีมวลกาย ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภาวะซึมเศร้าร้อยละ 69 และปัจจัยที่สัมพันธ์และสามารถทำนายภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่นได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความผูกพันในครอบครัว ซึ่งปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางลบกับภาวะซึมเศร้า ($r = -.59$ และ $r = .50$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และเป็นปัจจัยที่ร่วมกันทำนายภาวะซึมเศร้าได้ร้อยละ 40

วิภาวี วงศ์อนันต์นนท์ (2552) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสาเหตุกับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมของตัวแปรสาเหตุที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนตัวแปรสาเหตุที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่การยอมรับจากเพื่อน การมองโลกในแง่ดี อึดทนในทัศน และความสำเร็จในงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 679 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบสองขั้น ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรสาเหตุทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าโดยปัจจัยอึดทนในทัศนมีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองสูงที่สุด รองลงมาคือการยอมรับจากเพื่อน การมองโลกในแง่ดี และความสำเร็จในงาน ตามลำดับ

Heaven (1997) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับของครอบครัวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ เด็กอายุ 14 ปี จำนวน 282 คน เป็นเวลาสองปี วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) ทำการศึกษาการยอมรับของครอบครัวกับการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น 2) ทำการศึกษาเข้าถึงขนาดอิทธิพลหลังจากผ่านไปแล้ว 2 ปี โดยมีตัวแปรที่ศึกษาคือ การสื่อสารในครอบครัว พบว่าการสื่อสารในครอบครัวส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 1) ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวเก็บโดยใช้ Family of Origin Scale (Manley, et al, 1990) ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ 2) ข้อมูลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1997) โดยมีค่าความเที่ยง .79 และ .82 ในการเก็บข้อมูล

ทั้งสองครั้ง โดยการติดต่อสื่อสารในครอบครัวสามารถอธิบายการเห็นคุณค่าในตนเองได้ ร้อยละ 16.4

Roberts and Gamble (2001) ได้ทำการศึกษาบทบาทของภาวะอารมณ์ และผลของภาวะซึมเศร้าที่ทำนาย การเห็นคุณค่าในตนเองและทัศนคติของวัยรุ่นโดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างคือ วัยรุ่นจำนวน 153 คน คือ โดยแบ่งเป็นวัยรุ่นที่เคยมีภาวะซึมเศร้า วัยรุ่นที่ไม่เคยมีภาวะซึมเศร้า เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า วัยรุ่นที่การเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำและการมีทัศนคติที่ไม่ดี จะเกิดมาจากผลจากการที่เคยประสบภาวะซึมเศร้า โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองของRosenberg แบบวัดทัศนคติ DAS และแบบวัดภาวะซึมเศร้า IDD ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่เคยมีภาวะซึมเศร้าในอดีต จะมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ โยมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05

Miyamoto และคณะ (2001) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าของตนเองโดยศึกษากับวัยรุ่นหลายเชื้อชาติ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน684 คนจากเชื้อชาติต่างกัน ฟิลิปปิน ญี่ปุ่น เม็กซิโก เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของRosenberg (1997) 10 ข้อ เป็นแบบวัดทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ โดยเป็นแบบมาตรวัด 4 ระดับ จาก 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 4) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และการวัดระดับความวิตกกังวลโดยใช้แบบวัดความก้าวร้าว Spielberg State Anxiety Inventory (Spielberger,1970) โดยใช้จำนวน 12 ข้อจาก 20 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ฉันรู้สึกตื่นเต้นและกระวนกระวายใจมากเกินไป” เป็นแบบมาตรวัด 4 ระดับจาก 1) ไม่เลย จนถึง 4)มากที่สุด การวัดความก้าวร้าวใช้แบบวัดของ Braver Aggression Dimension Scale: (Braver, et al, 1986) จำนวน 14 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ฉันมีอารมณ์หุนหันพลันแล่น” โดยเป็นการวัดแบบ 3 ระดับ จาก 1) ไม่จริง จนถึง 3) ค่อนข้างจริง จนถึง จริงอย่างยิ่ง ภาวะซึมเศร้าวัดได้โดย แบบวัดความซึมเศร้า จาก Center of Epidemiologic Studies Depression Scale (CES; Radlof,1977) จำนวน 10 ข้อจาก 20 ข้อคำถาม ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ ฉันรู้สึกหดหู่ เมื่อไม่ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว” โดยมีคำถามถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมานีกรอบ 5-7 วัน เป็นการวัดโดยมีระดับ เป็น0-1 เมื่อไม่เคยเกิดขึ้นเลย จนถึง5-7 เมื่อตอบว่าเกิดขึ้นเป็นประจำหรือเป็นอยู่ตลอดเวลา โดยมีตัวแปรที่ศึกษาคือ ความวิตกกังวล ความก้าวร้าว ความเศร้าซึม เพศ และเชื้อชาติ สถิติที่ใช้คือ ใช้ค่า t-test ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติและใช้ LISREL ในการวิเคราะห์ค่าความกลมกลืนของสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวล ความก้าวร้าว การเศร้าซึม ส่งผลโดยตรงกับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยมีอิทธิพลคือ -.24, -.12 และ-.30 ตามลำดับ

Zhang and Postiglione (2001) ศึกษา การเห็นคุณค่าในตนเอง และเศรษฐฐานะทางสังคมของครอบครัว โดยมีกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียน 694 คน โดยใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith (1967) จำนวน 25 ข้อคำถาม เศรษฐฐานะทางเศรษฐกิจ วัดจากรายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ลักษณะของที่อยู่อาศัยโดยมีตัวแปรที่ทำการศึกษาคือ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัย สถิติที่ใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม วิเคราะห์แตกต่างระหว่าง และค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเศรษฐฐานะทางสังคมสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีเศรษฐฐานะทางสังคมต่ำกว่า

Laible และคณะ (2004) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบการเห็นคุณค่าในตนเองโดยศึกษาจากตัวแปร ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับเพื่อน และพฤติกรรมทางสังคม โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1965) 10 ข้อ เป็นแบบวัดทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ โดยเป็นแบบมาตรวัด 5 ระดับ จาก 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีค่าความเที่ยง ความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ปกครองวัดโดยใช้แบบวัดความสัมพันธ์ของ Parent and Peer Attachment; Armsden and Greenberg (1987) จำนวน 12 ข้อคำถาม ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “พ่อแม่ของฉัน เอาใจใส่ความรู้สึกรู้สึกของฉัน โดยเป็นแบบวัด 5 ระดับ จาก ไม่เคย จนถึง เสมอๆ” ใช้โมเดลสมการโครงสร้างในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยพบว่า ความผูกพันกับผู้ปกครองส่งผลกับการเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพล .34 และมีความสัมพันธ์กับเพื่อนไม่มีอิทธิพลทางตรงแต่ส่งผ่านความรู้สึกรู้สึกและการแสดงออกทางสังคมรวมทั้งพฤติกรรมทางบวกและพฤติกรรมความก้าวร้าว

Birndorf และคณะ (2005) ทำการศึกษาเรื่องระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ระดับสูงโดยศึกษาระยะยาวกับวัยรุ่น ที่มีเพศต่างกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของวัยรุ่นที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงและปัจจัยที่ส่งผลในวัยรุ่นตอนต้นที่จะส่งผลในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ทำการศึกษาโดยการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ ม.2 จำนวน 16,489 คน และศึกษาการเปลี่ยนแปลงของระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง จาก ม.2 – ม.5 โดยใช้แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg (1965) มีค่าความเที่ยง .81 โดยมีตัวแปรที่ทำการศึกษาคือ เพศ เชื้อชาติ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะภาพของผู้ปกครอง เวลาทำงาน การกำหนดเป้าหมายในอนาคต การอ่านหนังสือ การสื่อสารในครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อน ในสภาพแวดล้อมของโรงเรียน, ความสัมพันธ์ของโรงเรียนและผู้ปกครอง ความรู้สึกปลอดภัย การจำกัดของเขตของ

ครอบครัว การกำหนดขอบเขตของโรงเรียน ศาสนา กิจกรรมสังสรรค์ปัจจัยที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตัวเองคือ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองกำหนดขอบเขตโดยผู้ปกครองศาสนา ความปลอดภัย การสื่อสารในครอบครัว การกำหนดเป้าหมายในอนาคต

Lavy and Ebbeek (2005) ได้ทำการศึกษาโมเดลการออกกำลังกายกับการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อสรุปถึงการยอมรับตนเองด้านกายภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของการยอมรับตนเองด้านกายภาพต่อการออกกำลังกายและการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยในความสัมพันธ์ของตัวแปรส่งผ่านโดยทำการศึกษาเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นจำนวน 122 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดการรับรู้ตนเองของ Messer and Harter (1986) จำนวน 6 ข้อ แบบมาตรวัด 4 ระดับ การยอมรับตนเองด้านกายภาพใช้แบบวัดของ Physical Self-Perception Profile (Fox, 1990) สถิติที่ใช้คือการถดถอยพหุคูณ มีนัยสำคัญที่ระดับ.001 โดยการสอบถามในเรื่องกายออกกำลังกาย การยอมรับตนเองด้านกายภาพ สามารถทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 12.6

Tiggemann (2005) ทำการศึกษาคำไม่พอใจในลักษณะทางกายภาพของตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความไม่พอใจในรูปร่างของตนเอง กับการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 242 คน โดยการตอบแบบสอบถามและมีการศึกษาระยะยาวเป็นเวลา 2 ปี เครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Bachman and O' Malley (1977) ที่พัฒนามาจากแบบวัดของ Rosenberg (1965) เป็นแบบวัดแบบ 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีตัวแปรที่ทำการดังนี้ น้ำหนัก(ดัชนีมวลกาย) ความไม่พอใจในรูปร่างของตนเอง (การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง น้ำหนักเกินความไม่พอใจในรูปร่างของตนเอง) ผลการวิจัยพบว่า ความไม่พอใจในรูปร่างของตนเองส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

Tsai and Jirovec (2005) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะซึมเศร้าและผลอื่นๆ ที่เกิดกับผู้ดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ตัวแปร ชั่วโมงในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม อายุ เพศ สามารถอธิบายภาวะเครียด และส่งผ่านไปสู่ภาวะซึมเศร้า ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรชั่วโมงในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม อายุ เพศ และส่งผ่านไปสู่ภาวะซึมเศร้า และภาวะซึมเศร้าส่งผลต่อลักษณะทางกายภาพ การเห็นคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในสถานะภาพการสมรส ได้ร้อยละ 11

Neustadt และคณะ (2006) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพส่วนบุคคล การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสัมพันธ์กับงาน โดยลักษณะบุคลิกภาพจากห้าลักษณะ คือ แบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึก และบุคลิกภาพแบบห้วนไหว

เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg (1965) จำนวน 10 ข้อ และวัดลักษณะบุคลิกภาพ 5 ประการโดย แบบวัดของ Costa and McCrae (1992) จากผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัว และแบบมีจิตสำนึก มีความสัมพันธ์ทางบวก .32 และ .45 ตามลำดับ และบุคลิกภาพแบบหัวนั้ว มีความสัมพันธ์ทางลบ กับการเห็นคุณค่าในตนเอง.62

Pflieger and Vazzsonyi (2006) ศึกษากระบวนการเลี้ยงดูที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง และการเข้าร่วมกลุ่มใช้ความรุนแรง โดยทำการศึกษาใน วิทยาลัยที่มาจากครอบครัวที่มีเศรษฐกิจฐานะทางสังคมสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่างคือวิทยาลัยจำนวน 809 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามของ Weinberger (1997) โดยเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ โดยมีตัวแปรคือ กระบวนการเลี้ยงดูโดยวัดจากการติดตามของผู้ปกครอง ความสนิทสนม และการสนับสนุนจากครอบครัว การรวมกลุ่มใช้ความรุนแรง วัดจากการโกหก การกระทำผิด เจตคติที่มีต่อการรวมกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการเลี้ยงดูส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

Peppi และคณะ (2006) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 1540 คน เครื่องมือที่ใช้คือ เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1997) 10 ข้อ เป็นแบบวัดทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ โดยเป็นแบบมาตรวัด 6 ระดับ จาก 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 6) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยความเข้าใจในตนเองวัดจาก ระดับการศึกษา และเศรษฐกิจฐานะทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา และระดับเศรษฐกิจฐานะ ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเองยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักเรียนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย

Ross, et al (2006) ทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้ปกครอง การสนับสนุนทางอารมณ์ การรับรู้ในตนเอง ทำการศึกษากับนักเรียนจำนวน 307 คน โดยใช้เครื่องมือคือ เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1997) 10 ข้อ เป็นแบบวัดทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ โดยเป็นแบบมาตรวัด 4 ระดับ จาก 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 4) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง พบว่าความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางอารมณ์ และการยอมรับในตนเอง สามารถทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองได้อย่างละ

37

Grumm and Collani (2007) ได้ทำการศึกษาลักษณะห้าประการโดยศึกษาบุคลิกคือ บุคลิกภาพแบบหัวนั้ว บุคลิกภาพแบบแสดงตัว แบบแสดงตัว แบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึก และการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้แบบวัดการเห็น

คุณค่าในตนเองของ โรเซนเบิร์ก จำนวน 10 ข้อ แบบมาตรวัด 5 ระดับ ทำการศึกษากับนักเรียน จำนวน 50 คน ผลการศึกษาปรากฏว่าบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และบุคลิกแบบหวั่นไหว มีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง.26 และ -.38 ตามลำดับ

Huang และคณะ (2007) ทำการศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์และการเห็นคุณค่าในตนเอง ของวัยรุ่นที่กำลังจะได้รับการลดน้ำหนักและปรับพฤติกรรมการออกกำลังกายโดยทำการศึกษา โดยให้การฝึกเป็นเวลา 1 ปี และทำการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทุก 6 เดือน ทำการศึกษา กับวัยรุ่น 657 คน พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับโปรแกรมการลดน้ำหนักและปรับพฤติกรรมการออกกำลังกาย แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg (1997) (Rosenberg self-esteem scale) 10 ข้อ มาตราวัด 4 ระดับ มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น และสรุปว่า ภาพลักษณ์มีความสัมพันธ์ กับ การเห็นคุณค่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.0001

Abraham (2008) ศึกษาความสัมพันธ์กับเพื่อนและเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นตอนต้น โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 143 คน ชั้น ม.1 และ ม.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนโดยมีตัวแปรที่ ศึกษาครั้งนี้ ลักษณะความสัมพันธ์ ดีหรือไม่ดี ความคงทนของความสัมพันธ์ และการเห็นคุณค่าของ ตัวเองโดยใช้ระบบวัดการรับรู้ แห่งตนที่มีต่อเด็ก(The self –Perception Profile for Children : SPPC) จำนวน 36 ข้อ 5 องค์ประกอบ คือ โรงเรียน สังคม คุณธรรม กายภาพ พฤติกรรม โดยมีค่า ความเที่ยง .75 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสัมพันธ์ที่ีระหว่างเพื่อน มีความสัมพันธ์กับระดับการ เห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญ ระดับ.001

Lau และคณะ (2008) ได้ทำการศึกษาโมเดลสมการสมการโครงสร้างราคาความสัมพันธ์ของ การรับรู้ร่างกายกับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยมีอัตมโนทัศน์แห่งตนเองเป็นตัวแปรส่งผ่านโดย ศึกษาที่เด็กชาวจีนอายุ 7-12 ปี โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน เป็นหญิง 45% ชาย 55% มา จากครอบครัวชนชั้นกลางถึงชนชั้นล่าง โดยอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยที่นักเรียนทั้งหมดมี เวลาว่างหลังเลิกเรียนเพื่อทำกิจกรรม และได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาว่าคะแนนของ 3 ตัวบ่งชี้ คือ ระดับไขมัน ความงาม และความแข็งแรง ว่ามีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ 2)การศึกษาเพศ ส่งผลต่อคะแนนของ 1.ระดับ ไขมัน 2. ความงามและ 3.ความแข็งแรงหรือไม่ 3)มโนภาพของตนเองด้านกายภาพ เป็นตัวแปร ส่งผ่านระหว่างความเข้าใจในตนเองกับการเห็นคุณค่าในตนเองหรือไม่ เครื่องมือที่ใช้ใช้ แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ (PSDQ) โดยแบบสอบถามแบ่งระดับการวัดออกเป็น 6 ระดับ จากน้อยที่สุดไปถึงมากที่สุด(Marsh and Roche's (1996)) โดยวัดจาก 9 องค์ประกอบ คือ สุขภาพ (health), การทำงานประสานกันของร่างกาย (coordination) การทำกิจกรรม (physical

activity) ระดับไขมัน (body fat) การเล่นกีฬา (sports competence) รูปร่างลักษณะ (appearance,) ความแข็งแรง (strength), การปรับตัว (flexibility) และความอดทนอดกลั้น (endurance) แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ ปรับให้กลายเป็นการวัดใน 5 ระดับ และวัดจาก 3 องค์ประกอบคือ 1)ระดับไขมัน 2) ความงาม และ 3)ความแข็งแรง โดยมีค่าความเที่ยง .67 ถึง .92 จำนวน 70 ข้อ และใช้แบบสอบถามแบบรูปภาพที่เหมือนกับตัวเองมากที่สุด (SMT) โดยมีรูปชายหญิงอย่างละ 9 รูปผลการวิจัยพบว่าความงาม และความแข็งแรง ที่วัดได้ มีอิทธิพล การเห็นคุณค่าในตัวเองค่านี้ ำหนักอิทธิพล.22 และ.38 ตามลำดับ หมายถึงมีความยอมรับและเข้าใจในตัวเอง (Body perception) ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

Miller, et al. (2009) ทำการศึกษาผลการเรียนโดยการเรียนแบบคู่ในการเรียนกับการเห็นคุณค่าในตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบคู่ที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 92 คน โดยเครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Rosenberg (1997) 10 ข้อ เป็นแบบวัดทางบวก 5 ข้อ ทางลบ 5 ข้อ โดยเป็นแบบมาตรวัด 4 ระดับ จาก 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 4) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผลการวิจัยพบว่า การเรียนแบบจับคู่กับเพื่อนมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยนักเรียนที่มีการเรียนแบบจับคู่กับเพื่อนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้น

Yaacob และคณะ (2009) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความโดดเดี่ยว ความเครียด การเห็นคุณค่าในตนเอง ที่ส่งผลต่อภาวะซึมเศร้า กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษา อายุระหว่าง 13-17 ปี จำนวน 1407 คน ในประเทศมาเลเซีย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg และภาวะซึมเศร้า (CDI) ผลการศึกษพบว่าความโดดเดี่ยว (ความเครียด การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้าของนักเรียน และความโดดเดี่ยวความเครียด) การเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมกันทำนายทำนายภาวะซึมเศร้าของนักเรียนได้ร้อยละ 38.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Coopersmith (1981) ที่นำเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองที่แบ่งออกเป็น 2 มิติ คือปัจจัยภายใน อันเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านต่างๆ และปัจจัยภายนอกซึ่งเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองที่ได้รับจากบุคคลอื่นๆ มาเป็นพื้นฐานในการคัดเลือกตัวแปรเพื่อใช้ในการสร้างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 สรุปผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เป็นสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง (ต่อ)

ปัจจัย	ผู้วิจัย														รวม																				
	Heaven (1997)	Miyamoto, et al. (2001)	Zhang & Postiglione (2001)	Laible, et al. (2004)	Bimdorf, et al. (2005)	Lavy & Ebbeck (2005)	Tiggemann (2005)	Tsai & Jirovec (2005)	Neustadt, et al. (2006)	Pflieger & Vazzsonyi (2006)	Peppi, et al. (2006)	Ross, et al (2006)	Grumm & Collani (2007)	Huang, et al. (2007)		Abraham (2008)	Lau, et al. (2008)	Miller, et al. (2009)	Yaacob, et al. (2009)	อรชума พุ่มสวัสดิ์ (2539)	สาวิตรี พยานศิลป์ (2541)	สุภาเพ็ญ ศุขพลายุเกตุ (2541)	สมพงษ์ จินดารุ่งเรือง (2546)	สุดา สงเดช (2546)	ศิวภาพร แสงใส (2548)	ศิริรัตน์ คงกลิ่น (2548)	รุ่งมณี ยิ่งยง (2549)	ศกลวรรณ กาญจนภักดิ์ (2549)	ทัศนีย์ ติญมณีเจริญ (2550)	ประวีณา ธาดาพรหม (2550)	ปิยะดา ต้าแก้ว (2550)	ฉิงอร แก้วแหวน (2550)			
การกำหนดเป้าหมายในอนาคต					✓																				✓										2
ความก้าวร้าว		✓																									✓								1
ความเชื่อมั่นในตนเอง																										✓									1
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์																										✓									1
ปัจจัยที่เป็นปัจจัยภายนอก																																			
ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง	✓				✓	✓					✓		✓							✓	✓				✓	✓							✓		11*
ความสัมพันธ์กับครู																																✓		1	
ความสัมพันธ์ระหว่างรรกับผู้ปกครอง						✓																												1	
ความปลอดภัย						✓																													1
ศาสนา						✓																													1
ความสัมพันธ์กับเพื่อน					✓	✓																				✓						✓		6*	

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมีผู้ที่โดยทำการศึกษาลายเรื่องผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรที่มีผู้ศึกษาตั้งแต่ 3 แหล่งขึ้นไป ดังนั้นจากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่าที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยที่เป็นปัจจัยภายในประกอบด้วย บุคลิกภาพ ภาวะซึมเศร้า ปัจจัยที่เป็นปัจจัยภายนอกประกอบด้วย ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และความสัมพันธระหว่างเพื่อน ส่วนผลที่เกิดจากการเห็นคุณค่าในตนเองคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ภาวะซึมเศร้า

ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

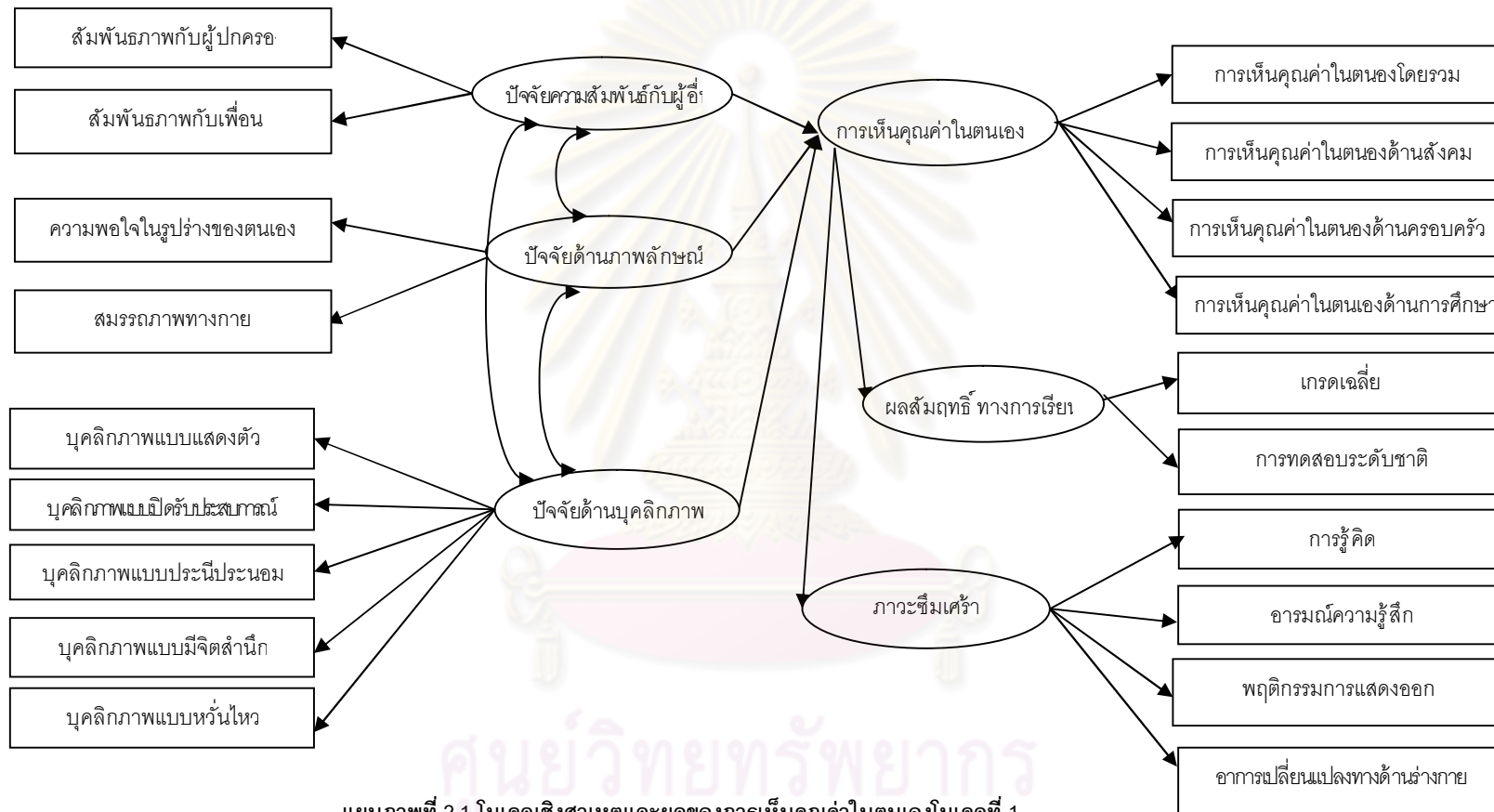
กรอบแนวคิดในการวิจัย ในครั้งนี้ อยู่ในรูปโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 โดยผู้วิจัยได้มาจากการศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศทำให้ได้ตัวแปรแฝง 6 ตัว คือ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) วัดจากตัวแปรสังเกตได้คือ ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) และ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) ภาวะซึมเศร้า (BDI) วัดจากตัวแปรสังเกตได้คือความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และ สมรรถภาพทางกาย (PSY) และ ปัจจัยบุคลิกภาพ (PSN) วัดจากตัวแปรสังเกตได้คือ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน (SE) วัดจากตัวแปรสังเกตได้คือการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) วัดจากตัวแปรสังเกตได้คือ เกรดเฉลี่ย (GPA) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) และ ภาวะซึมเศร้า (DPS) วัดจากตัวแปรสังเกตได้คือ ด้านการรู้คิด (COG) ด้านอารมณ์ความรู้สึก (AFF) ด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (BEH) และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD)

และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรแฝง ภาวะซึมเศร้าเป็นทั้งสาเหตุของการเห็นคุณค่าในตนเอง (Miyamoto และคณะ(2001); Zhang และ Postillione (2001) และ Neustandt และคณะ(2006)) และเป็นผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง (อรชุนมา พุ่มสวัสดิ์, 2539; สมพงษ์ จินดารุ่งเรือง, 2546; อิงอร แก้วแหวน, 2550) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงพัฒนาโมเดลขึ้น 2 โมเดล คือโมเดลที่ 1 มีตัวแปรภายนอกแฝง 3 ตัวแปร คือ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) ภาวะซึมเศร้า (BDI) และ ปัจจัยบุคลิกภาพ (PSN) ตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัว คือ การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน (SE) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) และภาวะซึมเศร้า (DPS) มีตัวแปร

ภายนอกแฝง 3 ตัวแปร คือ และในโมเดลที่ 2 มีตัวแปรภายนอกแฝง 4 ตัวแปร คือ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) ภาพลักษณ์ (BDI) บุคลิกภาพ (PSN) และภาวะซึมเศร้า (DPS) ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัว คือ การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน (SE) และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ดังแผนภาพที่ 2.1และ ภาพที่ 2.2 ดังนี้

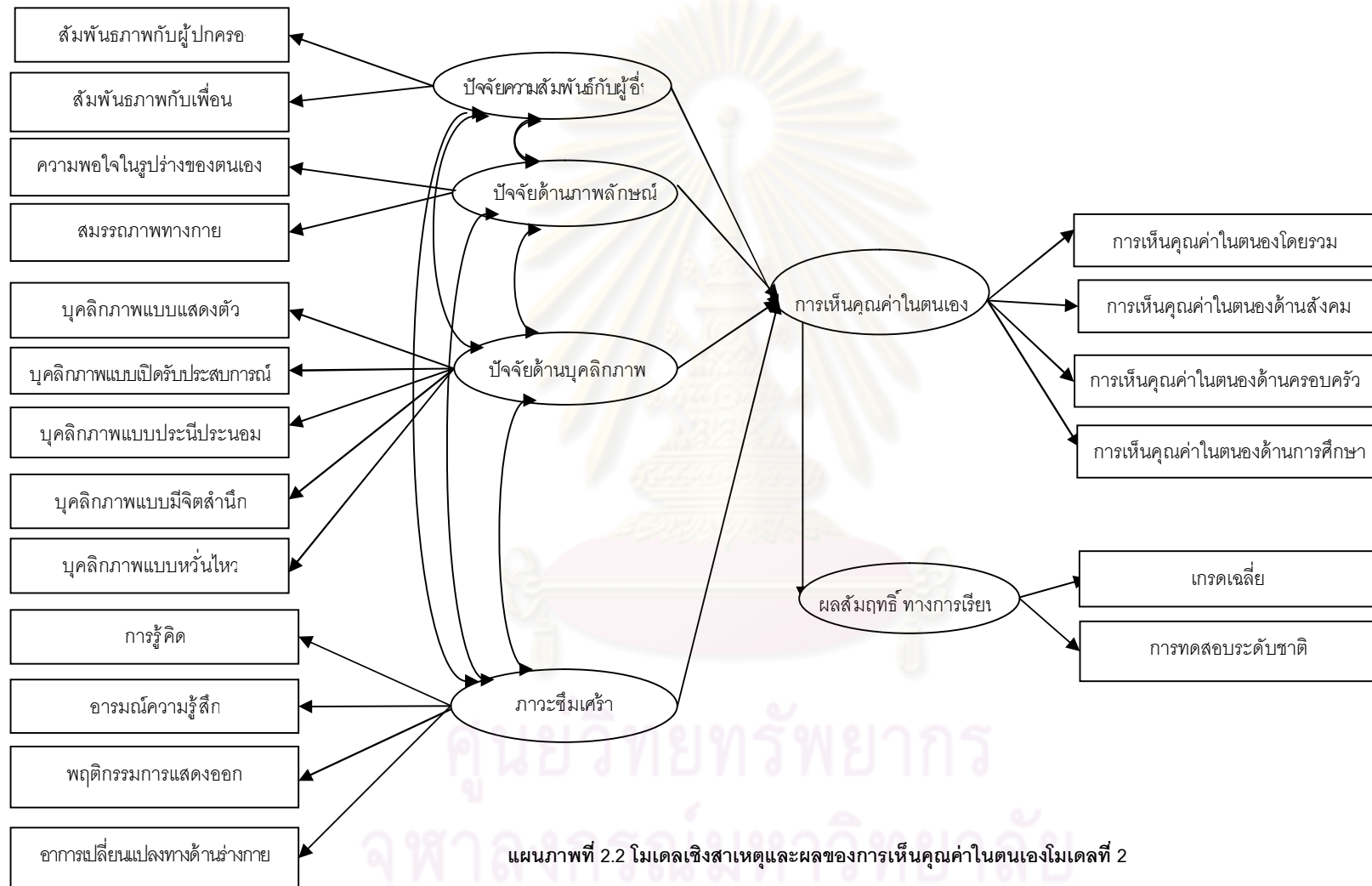

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 2.1 โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองโมเดลที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 2.2 โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองโมเดลที่ 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุและผล(a cause and effect model) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้น กับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานครจำนวน 3 เขตพื้นที่ ในปีการศึกษา 2552 จำนวน 53,784 คน (ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 119 โรงเรียน จากทั้งหมด3 เขตพื้นที่ การศึกษาดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนโรงเรียน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานครทั้ง 3 เขต

เขต	จำนวน โรงเรียนมัธยม	ชาย	หญิง	รวม
1	40	8,170	7,410	15,580
2	37	10,492	11,043	21,535
3	42	7,995	8,674	16,669
รวม	119	26,657	27,127	53,784

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2552 จำนวน 630 คน เนื่องจากการวิเคราะห์ด้วยโมเดลลิสเรลจำเป็นต้องใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างให้เหมาะสมซึ่งการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขนาดกลุ่มตัวอย่างคือ 5 หน่วยต่อหนึ่งพารามิเตอร์และขนาด

กลุ่มตัวอย่างรวมต้องมีอย่างน้อย 100 คน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2546) ในการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมลิสเรล ทำให้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างใหญ่โดยอาศัยกฎแห่งความชัดเจน (rule of thumb) คือกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมควรจะเป็น 10-20 ต่อ 1 พารามิเตอร์ ที่ต้องการประมาณค่า (Schucmacker and Lomax, 1996; Hair และคณะ, 1998 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ในวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน 10 เท่าของจำนวนพารามิเตอร์ ซึ่งมีจำนวน 49 พารามิเตอร์ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ 90 คน แต่เพื่อให้ครอบคลุมและเหมาะสมและดังนั้น เพื่อความเป็นตัวแทนที่ดีมากยิ่งขึ้น และป้องกันการสูญหายของข้อมูล ผู้วิจัยได้เพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 630 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดกลุ่มโรงเรียนตามขนาดของโรงเรียนตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งโดยใช้จำนวนนักเรียนในการแบ่งขนาดคือ 1) โรงเรียนขนาดเล็ก คือโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 120 คน 2) โรงเรียนขนาดกลาง คือโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 120-600 คน 3) โรงเรียนขนาดใหญ่คือโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 601-1500 คน และ 4) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ คือโรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวน 1,501 คนขึ้นไป เนื่องจากในเขตพื้นที่ นที่การศึกษาทั้ง 3 เขต ไม่มีโรงเรียนขนาดเล็ก จึงสามารถแบ่งตามขนาดโรงเรียนได้เพียง 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ทำให้ได้จำนวนกลุ่มโรงเรียนจำนวน 9 กลุ่ม คือ 3 เขตพื้นที่ นที่การศึกษา แต่ละเขตการศึกษา มี 3 ขนาด

2. ทำการสุ่มโรงเรียนแต่ละกลุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (sample random sampling) กลุ่มละ 2 โรงเรียน จะได้ 18 โรงเรียน มาจากเขตพื้นที่ นที่การศึกษาละ 6 โรงเรียน ขนาดละ 2 โรงเรียน

3. ทำการสุ่มนักเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (sample random sampling) โรงเรียนละ 35 คน ได้จำนวน 630 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดและเขตพื้นที่ ที่การศึกษาของโรงเรียน

จำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาด			จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาด		
กลาง	ใหญ่	ใหญ่ พิเศษ	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
2	2	2	70	70	70
2	2	2	70	70	70
2	2	2	70	70	70
รวม 6	6	6	210	210	210

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลขึ้นจำนวนโมเดลมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้ โมเดลที่หนึ่ง ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัวแปร คือ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน (SE) ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ประกอบด้วยเกรดเฉลี่ย (GPA) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) 3) ภาวะซึมเศร้า (DPS) ประกอบด้วย ด้านการรู้คิด (COG) ด้านอารมณ์ความรู้สึก (AFF) ด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (BEH) และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD)

ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) 2) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และ สมรรถภาพทางกาย (PSY) 3) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PSN) ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT)

โมเดลที่สองตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร คือ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน (SE) ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) การเห็น

คุณค่าในตนเองด้านการศึกษา(ASE) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) ประกอบด้วยเกรดเฉลี่ย (GPA) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ(NT)

ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง(PAP) และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) 2) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และสมรรถภาพทางกาย (PSY) 3) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PSN) ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT) 4) ภาวะซึมเศร้า (DPS) ประกอบด้วย ด้านการรู้คิด(COG) ด้านอารมณ์ความรู้สึก(AFF) ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (BEH) และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย ผลการทดสอบระดับชาติและผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบเติมคำ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ได้แก่ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) และ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และ สมรรถภาพทางกาย (PSY) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PSN) ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบแสดงตัว(EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT) มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับความเป็นจริงในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
- 3 หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับความเป็นจริงในระดับปานกลาง

- 2 หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด
- สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 2 แยกออกเป็น 2 กรณี คือ ข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ ดังแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน	
	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

จากข้อคำถามทั้งหมด 45 ข้อ มีข้อคำถามที่เป็นเชิงลบจำนวน 12 ข้อ คือข้อที่ 3,9,11,13,17, 29,32,35,37,41,43 และ 45 นอกนั้นเป็นข้อคำถามเชิงบวก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ Coopersmith (1997) โดยมีการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองใน 4 ด้านคือการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 2 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การให้คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน	
	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ใช่	1	0
ไม่ใช่	0	1

จากข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ มีข้อคำถามที่เป็นเชิงลบจำนวน 13 ข้อ คือข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 14, 16, 17, 19 และ 20 นอกนั้นเป็นข้อคำถามเชิงบวก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามภาวะซึมเศร้าซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของคูมาพร ตรังคสมบัติมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 20 ข้อ วัดภายในเวลาหนึ่งสัปดาห์โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

3 หมายถึง ตลอดเวลา (5-7 วัน)

2 หมายถึง บ่อยๆ (3-4 วัน)

1 หมายถึง บางครั้ง (1-2 วัน)

0 หมายถึง ไม่เคยเลย

สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนภาวะซึมเศร้า แยกออกเป็น 2 กรณี คือ ข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ ดังแสดงในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้า

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน	
	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ตลอดเวลา	3	0
บ่อย ๆ	2	1
บางครั้ง	1	2
ไม่เคย	0	3

จากข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ มีข้อคำถามที่เป็นเชิงบวกจำนวน 5 ข้อ คือข้อที่ 1, 2, 5, 8 และข้อ 10 นอกนั้นเป็นข้อคำถามเชิงลบ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง และภาวะซึมเศร้า เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรต่างๆ พร้อมทั้งดำเนินการกำหนดนิยามและโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

2. กำหนดกรอบโครงสร้างของเครื่องมือ และออกแบบเครื่องมือ โดยสร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละมิติดังแสดงในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 โครงสร้างแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

ประเด็นหลัก	น้ำหนัก (%)	จำนวน ข้อ	ประเด็นย่อย	ข้อที่
ตอนที่ 1. ภูมิหลัง				
		1	- เพศ	1
		1	- เกรดเฉลี่ย	2
		1	- ผลการทดสอบระดับชาติ	3
		1	- บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย	4
รวม		4		
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีการเห็น คุณค่าในตนเอง				
2.1 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ กับผู้อื่น	11.11	5	- สัมพันธภาพกับเพื่อน	1-5
	11.11	5	- สัมพันธภาพกับผู้ปกครอง	6-10
2.2 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์	11.11	5	- ความพึงพอใจในรูปร่างของตนเอง	11-15
		5	- สมรรถภาพทางกาย	16-20
2.3 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	11.11	5	- บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์	21-25
	11.11	5	- บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	26-30
	11.11	5	- บุคลิกภาพแบบประนีประนอม	31-35
	11.11	5	- บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก	36-40
	11.11	5	- บุคลิกภาพแบบหัวน้ไขว	41-45
รวม	100	45		
ตอนที่ 3 การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน				
	25	5	- การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม	1-5
	25	5	- ด้านสังคม	6-10
	25	5	- ด้านครอบครัว	11-15
	25	5	- ด้านการศึกษา	16-20
รวม	100	20		

ตารางที่ 3.6 โครงสร้างแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองของครู(ต่อ)

ประเด็นหลัก	น้ำหนัก (%)	จำนวน ข้อ	ประเด็นย่อย	ข้อที่
ตอนที่ 4 ภาวะซึมเศร้า				
	25	5	- ด้านการรู้คิด	1-5
	25	5	- ด้านอารมณ์ความรู้สึก	6-10
	25	5	- ด้านพฤติกรรมการแสดงออก	11-15
	25	5	- ด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย	16-20
รวม	100	20		

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบการใช้ภาษาและตรวจสอบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่มุ่งวัด (Item Objective Congruence: IOC)

4. นำผลการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่มุ่งวัด (Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายข้อ โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินคือ ค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ($IOC > 0.50$) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับลักษณะที่มุ่งวัดผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่าแบบสอบถาม มีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 โดยรายละเอียดแสดงใน ภาคผนวก ง

5. ปรับปรุงภาษาที่ใช้ในเครื่องมือตามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรายละเอียดการปรับปรุงแบบสอบถามปรากฏในภาคผนวก จ

6. นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน และสัมภาษณ์ผู้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อตรวจสอบความเข้าใจภาษา ความเข้าใจเกี่ยวกับคำที่ แจง และความชัดเจนของข้อคำถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนซึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 39 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยการคำนวณค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีประมาณค่า

สัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค(Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแต่ละองค์ประกอบและค่าความเที่ยงทั้ง ฉบับดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 ค่าสัมประสิทธิ์ ความเที่ยงของแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

ตัวแปรที่วัด	ค่าความเที่ยง
ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0.73
ปัจจัยด้านภาพลักษณ์	0.60
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	0.63
การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน	0.80
ภาวะซึมเศร้า	0.89

8. ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) มีรายละเอียดดังนี้

8.1 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ให้ได้เมทริกซ์สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์หรือไม่ ถ้าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ในเมทริกซ์ใดไม่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความสัมพันธ์กันน้อยแสดงว่าเมทริกซ์นี้ ไม่มีองค์ประกอบร่วมกันและไม่มีประโยชน์ที่จะนำเมทริกซ์สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ไปวิเคราะห์องค์ประกอบสำหรับค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity และค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy: KMO) ค่า KMO ควรจะมีค่าเข้าใกล้หนึ่ง ถ้ามีค่าน้อยแสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีน้อย และไม่เหมาะที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 129)

8.2 ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นการตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน(confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (Joreskog, 1979) โดยในแต่ละตัวแปรรายละเอียดดังนี้

8.3 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) ประกอบด้วย สัมพันธภาพกับผู้ปกครอง(PAP) และสัมพันธภาพกับเพื่อน (PRP) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันดังแสดงในตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ตัวแปร	PAP	PRP
PAP	1	
PRP	0.273**	1
<i>M</i>	3.69	3.67
<i>SD</i>	0.72	0.53
Bartlett's Test of Sphericity = 42.695 df = 1 p = .000		
KMO = .500		

หมายเหตุ ** p < .01, * p < .05

ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวคือสัมพันธภาพกับ ผู้ปกครอง (PAP) และสัมพันธภาพกับเพื่อน (PRP) ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร ทั้ง 2 ตัวแสดงให้เห็นว่าค่าสหสัมพันธ์มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.273 โดยมีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 42.695 df = 1 p = .000 และค่า KMO เท่ากับ 0.500 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของ ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่นสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.9

ตารางที่ 3.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบปัจจัยด้าน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น

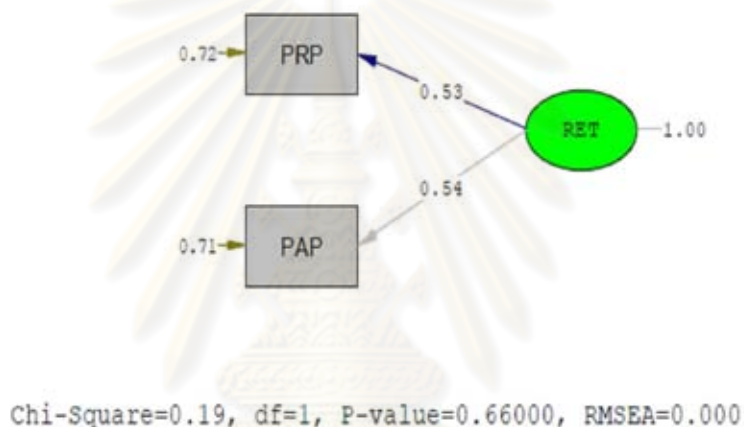
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		SE	t	R ²	factor scores regressions
	b	B				
PAP	1.00	0.53	-	-	0.29	0.23
PRP	0.96	0.54	0.10	9.33	0.28	0.22
$\chi^2 = 0.19$ df = 1 p = 0.66 GFI = 1.00 AGFI = 1.00 RMR = 0.015						

หมายเหตุ: B หมายถึง น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยของด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ($\chi^2 = 0.19$ df = 1, p = 0.66) ซึ่งไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ ค่าดัชนีวัดระดับความ

กลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ค่านี้ ให้นักองค์ประกอบพบว่าตัวแปรด้านสัมพันธภาพกับผู้ปกครอง (PAP) มีค่านี้ ให้นักองค์ประกอบมาตรฐานมากกว่าตัวแปรสัมพันธภาพกับเพื่อน (PRP) โดยตัวแปรด้านสัมพันธภาพกับผู้ปกครอง (PAP) มีค่านี้ ให้นักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.53 มีความแปรผันร่วมกับความสัมพันธ์กับผู้อื่นร้อยละ 29 ตัวแปรสัมพันธภาพกับเพื่อน (PRP) มีค่านี้ ให้นักองค์ประกอบเท่ากับ 0.54 มีความแปรผันร่วมกับความสัมพันธ์กับผู้อื่นร้อยละ 28 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแผนภาพที่ 3.1

แผนภาพที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นสรุปได้ว่า ตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นสามารถวัดได้ด้วยตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลได้จริง ตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นมีความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity)

9.2 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรภาพลักษณ์ (BDI) ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) สรรภาพร่างกาย (PSY) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันดังแสดงในตารางที่ 3.10

ตารางที่ 3.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์

ตัวแปร	BDI	PSY
BDI	1	
PSY	0.211**	1
<i>M</i>	3.34	3.50
<i>SD</i>	0.53	0.49
Bartlett's Test of Sphericity = 25.066 df = 1 p = .000		
KMO = .500		

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

ตัวแปรภาพลักษณ์ (BDI) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวคือ ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) สรรพภาพร่างกาย (PSY) ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 ตัวแสดงให้เห็นว่าค่าสหสัมพันธ์มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.211 โดยมีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 25.066 df = 1 p = .000 และค่า KMO เท่ากับ 0.500 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรภาพลักษณ์สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.11

ตารางที่ 3.11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบปัจจัยด้านภาพลักษณ์

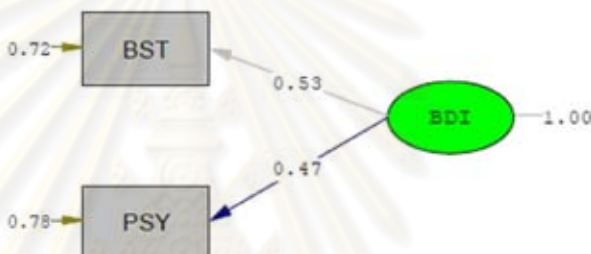
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		SE	t	R ²	factor scores regressions
	b	B				
BST	1	0.53	-	-	0.28	0.23
PSY	0.84	0.47	0.11	7.65	0.22	0.20
$\chi^2 = 1.90$ df = 1 p = 0.168 GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMR = 0.045						

หมายเหตุ: B หมายถึง น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันตามโมเดลการวัดองค์ประกอบปัจจัยด้านภาพลักษณ์ (BDI) พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ($\chi^2 = 1.90$ df = 1, p = 0.168) ซึ่งไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว

(AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีเรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.045

ผลการวิเคราะห์ค่านี้ ำหนักองค์ประกอบพบว่าตัวแปรความพึงพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) มีค่านี้ ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากกว่าตัวแปรสมรรถภาพทางกาย (PSY) โดยตัวแปรความพึงพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) มีค่านี้ ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.53 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรภาพลักษณ์ร้อยละ 28 ตัวแปรสมรรถภาพทางกาย (PSY) มีค่านี้ ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.47 มีความแปรผันร่วมกับ ตัวแปรภาพลักษณ์ร้อยละ 22 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังแผนภาพที่3.2

Chi-Square=1.90, df=1, P-value=0.16830, RMSEA=0.040

แผนภาพที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยด้านภาพลักษณ์

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรปัจจัยด้านด้านภาพลักษณ์ สรุปได้ว่า ตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์ สามารถวัดได้ด้วยตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลได้จริง และตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์มีความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity)

9.3 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังแสดงในตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง
ตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ตัวแปร	EXT	OPE	AGE	CON	NRT
EXT	1.000				
OPE	0.372**	1.000			
AGE	0.249**	0.219**	1.000		
CON	0.333**	0.442**	0.137**	1.000	
NRT	-0.166**	-0.146**	-0.196**	0.026**	1.000
<i>M</i>	3.43	3.38	3.43	3.63	3.02
<i>SD</i>	0.53	0.49	0.46	0.54	0.53

Bartlett's Test of Sphericity = 314.127 df = 10 p = .000

KMO = .664

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัว คือ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบห้วนใจ (NRT) ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง ๕ คู่พบว่า มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกคู่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ต่ำที่สุดคือ 0.026 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกและตัวแปรบุคลิกภาพแบบห้วนใจ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สูงที่สุดคือ 0.442 เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์และตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกโดยมีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 314.127 df = 10 p = .000 และค่า KMO เท่ากับ 0.664 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรบุคลิกภาพสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.13

ตารางที่ 3.13 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบบุคลิกภาพ

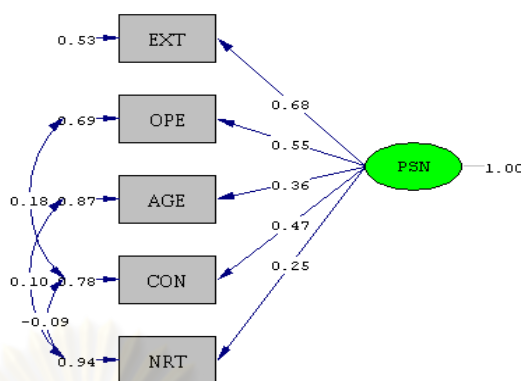
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		SE	t	R ²	factor scores regressions
	b	B				
EXT	0.48	0.68	0.07	9.74	0.47	0.48
OPE	0.39	0.55	0.06	8.66	0.31	0.25
AGE	0.26	0.36	0.05	6.71	0.13	0.14
CON	0.33	0.47	0.06	7.33	0.22	0.18
NRT	0.18	0.25	0.06	4.46	0.06	0.10

$\chi^2 = 1.94$ df = 2 p = 0.38 GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMR = 0.011

หมายเหตุ: B หมายถึง น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PSN) พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ($\chi^2 = 1.94$ df = 2, p = 0.38) ซึ่งไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.011

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.25-0.68 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.68 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรบุคลิกภาพร้อยละ 47 รองลงมาตัวแปรบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.55 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรบุคลิกภาพร้อยละ 31 บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.47 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรบุคลิกภาพร้อยละ 22 ตัวแปรบุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.36 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรบุคลิกภาพร้อยละ 13 และบุคลิกภาพแบบหัวน้าว (NRT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.25 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรบุคลิกภาพร้อยละ 6 ตามลำดับ ดังแผนภาพที่ 3.3

Chi-Square=1.94, df=2, P-value=0.37977, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพ สรุปได้ว่าตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพ สามารถวัดได้ด้วยตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลได้จริง และตัวแปรบุคลิกภาพมีความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity)

9.4 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบเชิงยืนยันของ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) วัดได้จากตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังแสดงในตารางที่ 3.14

ตารางที่ 3.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตัวแปร	GSE	SSE	FSE	ASE
GSE	1.000			
SSE	0.260**	1.000		
FSE	0.204**	0.189**	1.000	
ASE	0.294**	0.218**	0.197**	1.000
<i>M</i>	1.99	3.07	3.24	2.56
<i>SD</i>	1.22	1.37	1.34	2.56

Bartlett's Test of Sphericity = 145.758 df= 6 p = .000

KMO = .670

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) วัดได้จากตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) ผลการวิเคราะห์เมตริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 6 คู่พบว่า มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกคู่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ต่ำที่สุดคือ 0.189 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สูงที่สุดคือ 0.294 เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) โดยมีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 145.758 $df = 6$ $p = .000$ และค่า KMO เท่ากับ 0.670 แสดงว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.15

ตารางที่ 3.15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบการเห็นคุณค่าในตนเอง

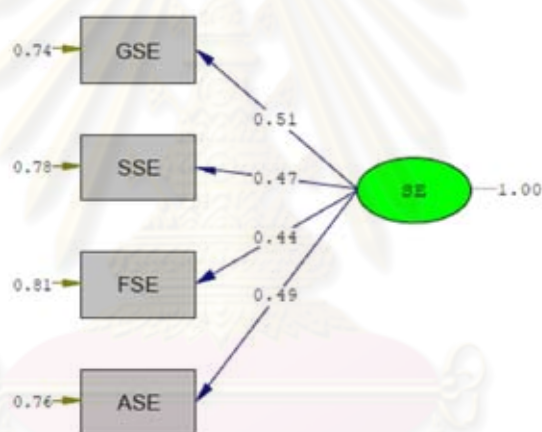
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		SE	t	R ²	factor scores regressions
	b	B				
GSE	0.52	0.51	0.05	9.96	0.26	0.31
SSE	0.47	0.47	0.05	9.10	0.22	0.28
FSE	0.43	0.44	0.05	8.26	0.19	0.25
ASE	0.49	0.49	0.05	9.53	0.24	0.29

$\chi^2 = 4.33$ $df = 5$ $p = 0.50$ GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMR = 0.026

หมายเหตุ: B หมายถึง น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ($\chi^2 = 4.33$, $df = 5$, $p = 0.5$) ซึ่งไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.026

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปร มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่าอำนาจองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.44 - 0.51 โดยตัวแปรที่มีอำนาจองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) และมีค่าอำนาจองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.52 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองร้อยละ 26 รองลงมา ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) มีค่าอำนาจองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.49 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองร้อยละ 24 ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) มีค่าอำนาจองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.47 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองร้อยละ 22 และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) มีค่าอำนาจองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.43 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองร้อยละ 19 ตามลำดับ ดังแผนภาพที่ 3.4

Chi-Square=4.24, df=5, P-value=0.51514, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการเห็นคุณค่าในตนเอง

9.5 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบเชิงยืนยันของ ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) วัดได้จากตัวแปรด้านกรรู้คิด(COG) ตัวแปรด้านอารมณ์ความรู้สึก(AFF) ตัวแปรด้านพฤติกรรมแสดงออก (BEH) ตัวแปรด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังแสดงในตารางที่ 3.16

ตารางที่ 3.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรภาวะซึมเศร้า

ตัวแปร	COG	AFF	BEH	SOD
COG	1.000			
AFF	0.582**	1.000		
BEH	0.517**	0.628**	1.000	
SOD	0.432**	0.521**	0.602**	1.000
<i>M</i>	0.932	1.063	1.039	1.189
<i>SD</i>	0.458	0.542	0.604	0.616

Bartlett's Test of Sphericity = 821.622 df= 6 p = .000

KMO = .790

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว คือ ตัวแปรด้านการรู้คิด (COG) ตัวแปรด้านอารมณ์ความรู้สึก(AFF) ตัวแปรด้านพฤติกรรมการแสดงออก (BEH) ตัวแปรด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 6 คู่พบว่า มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกคู่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ต่ำที่สุดคือ 0.432 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการรู้คิด(COG) และตัวแปรด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ที่สูงที่สุดคือ 0.628 เป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านอารมณ์ความรู้สึก(AFF) และตัวแปรด้านพฤติกรรม การแสดงออก (BEH) โดยมีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 821.622 df = 6 p = .000 และค่า KMO เท่ากับ 0.790 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรภาวะซึมเศร้าสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.17

ตารางที่ 3.17 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดองค์ประกอบภาวะซึมเศร้า

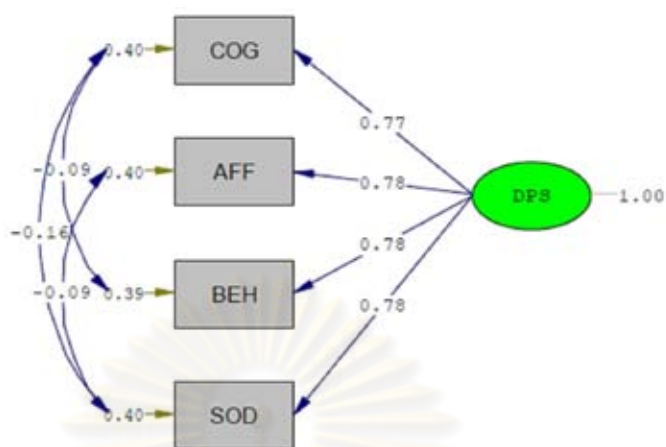
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		SE	t	R ²	factor scores regressions
	b	B				
COG	0.77	0.77	0.04	20.14	0.60	0.35
AFF	0.78	0.78	0.04	20.79	0.60	0.24
BEH	0.78	0.78	0.04	20.89	0.61	0.24
SOD	0.77	0.78	0.04	20.27	0.60	0.35

$\chi^2 = 2.28$ df = 2 p = 0.32 GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMR = 0.009

หมายเหตุ: B หมายถึง น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ($\chi^2 = 2.28$, df = 2, p = 0.32) ซึ่งไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.009

ผลการวิเคราะห์ค่า น้ำหนักองค์ประกอบแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทุกตัวแปรมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.77 - 0.78 โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือ ตัวแปรด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (BEH) ตัวแปรด้านอารมณ์ความรู้สึก (AFF) และตัวแปรด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.78 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรภาวะซึมเศร้าร้อยละ 61, 60 และ 60 ตามลำดับ รองลงมา ตัวแปรด้านการรู้คิด (COG) มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.77 มีความแปรผันร่วมกับภาวะซึมเศร้าร้อยละ 60 ดังแผนภาพที่ 3.5

Chi-Square=2.25, df=2, P-value=0.32447, RMSEA=0.015

แผนภาพที่ 3.5 ผลการวิเคราะห์ห้วงศ์ประกอบเชิงยืนยันภาวะซึมเศร้า

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรภาวะซึมเศร้า สรุปได้ว่าตัวแปรภาวะซึมเศร้า สามารถวัดได้ด้วยตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลได้จริงและตัวแปรภาวะซึมเศร้ามีความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity)

9.6 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) วัดจากตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) และตัวแปรผลการทดสอบระดับชาติ (NT) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันดังแสดงในตารางที่ 3.18

ตารางที่ 3.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	GPA	NT
GPA	1	
NT	0.695**	1
<i>M</i>	60.80	2.94
<i>SD</i>	15.67	0.63

Bartlett's Test of Sphericity = 363.786 df = 1 p = .000

KMO = .500

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) วัดจาก ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) และตัวแปรผลการทดสอบระดับชาติ (NT) ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ ๕ ตัวแสดงให้เห็นว่าค่าสหสัมพันธ์มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.695 โดยมีค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 363.786 $df = 1$ $p = .000$ และค่า KMO เท่ากับ 0.500 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ดังแสดงในตารางที่ 3.19

ตารางที่ 3.19 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

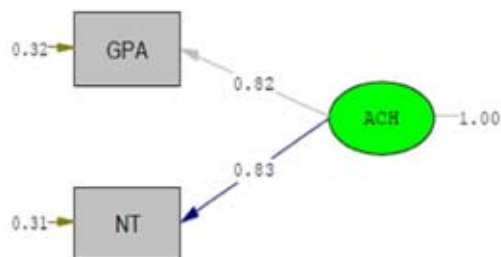
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		SE	t	R ²	factor scores regressions
	b	B				
GPA	1.00	0.82	-	-	0.68	0.49
NT	1.02	0.83	0.04	25.81	0.69	0.28

$\chi^2 = 0.61$ $df = 1$ $p = 0.43$ GFI = 1.00 AGFI = 1.00 RMR = 0.033

หมายเหตุ: B หมายถึง น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาได้จากค่า ไค-สแควร์ ($\chi^2=0.61$ $df = 1$, $p = 0.43$) ซึ่งไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ(RMR) มีค่าเท่ากับ 0.033

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่าตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มากกว่าตัวแปรผลการทดสอบระดับชาติ (NT) โดยตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 68 และตัวแปรผลการทดสอบระดับชาติ (NT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.83 มีความแปรผันร่วมกับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังแผนภาพที่ 3.6

Chi-Square=0.61, df=1, P-value=0.43474, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 3.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ด้วยตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลได้จริง ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความตรงเชิงโครงสร้าง(construct validity)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการขอรายชื่อ ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร และทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
2. ยื่นหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยให้ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งบางโรงเรียนสะดวกให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยมีการนัดหมายเวลา บางโรงเรียนสะดวกให้ผู้วิจัยฝากแบบสอบถามไว้ ในโรงเรียนที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จะได้แบบสอบถามคืนในวันนั้นเลย
3. ในโรงเรียนที่ฝากแบบสอบถามไว้แล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากโรงเรียน โดยผู้วิจัยติดตามการตอบกลับโดยโทรศัพท์ติดตามและเข้าไปติดต่อด้วยตนเอง เริ่มเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2553 ถึงวันที่ 4 มีนาคม 2553 รวมระยะเวลาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 25 วัน
4. จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทำการลงรหัส (coding) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้ ในส่วนของข้อมูลที่ขาดหาย(missing) ผู้วิจัยแทนค่าข้อมูลสูญหายด้วยวิธีแทนค่าข้อมูล

สูญหายด้วยค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้น (series mean) โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างและอัตราการตอบกลับแสดงดังตารางที่ 3.20

ตารางที่ 3.20 จำนวนกลุ่มตัวอย่างและอัตราการตอบกลับ

เขต	ขนาดโรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	อัตราการตอบกลับ	
			จำนวน	ร้อยละ
1	กลาง	70	60	85.71
	ใหญ่	70	64	91.42
	ใหญ่พิเศษ	70	62	88.57
	รวม	210	186	88.57
2	กลาง	70	55	78.57
	ใหญ่	70	65	92.85
	ใหญ่พิเศษ	70	60	85.71
	รวม	210	180	85.71
3	กลาง	70	65	88.57
	ใหญ่	70	62	92.85
	ใหญ่พิเศษ	70	62	88.57
	รวม	210	189	90.00
รวมทั้งหมด		630	555	88.10

จากตารางที่ 3.23 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยต้องการแบบสอบถามจำนวน 630 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น จำนวน 555 ฉบับ มีอัตราการตอบกลับร้อยละ 88.10 ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3 มากที่สุด จำนวน 189 คน มีอัตราการตอบกลับร้อยละ 90.00 รองลงมาคือเขต 1 จำนวน 186 คน มีอัตราการตอบกลับร้อยละ 88.57 และน้อยที่สุด คือ เขต 2 จำนวน 180 คน มีอัตราการตอบกลับร้อยละ 85.71

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้น ตอนได้แก่

1. การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ซึ่งทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงด้วยวิธีประมาณค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค(cronbach's alpha coefficient) ด้วยโปรแกรม SPSS for Window และการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ของตัวแปรสังเกตได้รวม 6 โมเดล ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) โดยใช้โปรแกรม LISREL ในการวิเคราะห์ข้อมูล และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ไว้ในบทที่ 3

2. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าสถิติพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวิจัย เพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจง และการกระจายของตัวแปรสังเกตด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสูงสุด (MAX) ค่าต่ำสุด (MIN) ค่าสัมประสิทธิ์ การกระจาย(CV) ความเบ้ (SK) และความโด่ง (KU) ด้วยโปรแกรม SPSS for Window

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองและ ค่าเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่เพศ และเขตพื้นที่ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (oneway ANOVA) ด้วยโปรแกรม SPSS for Window

4. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปร สำหรับพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์ โดยใช้ค่าสถิติทดสอบ Bartlett's test เพื่อตรวจสอบดูว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ (identity martrix) และค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy: KMO) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ ถ้าค่า KMO เข้าใกล้ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ องค์ประกอบ ด้วยโปรแกรม SPSS for Window

5. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรม LISREL ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index: GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (adjusted goodness of fit index: AGFI) ค่าดัชนีรากกำลังสองของส่วนที่เหลือ (root mean squared: RMR) และค่าเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานระหว่างตัวแปรสูงสุด (largest standardized residuals)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้น กับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวิจัย

1.2 ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเอง และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะซึมเศร้าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะซึมเศร้าของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามภูมิภาคของผู้ตอบ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวก และมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมากขึ้น จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่างๆในการนำเสนอ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (mean)
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
SE	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error)
MIN	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด (minimum)
MAX	หมายถึง	คะแนนสูงสุด (maximum)

SK	หมายถึง	ค่าความเบ้ (skewness)
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง (kurtosis)
CV	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ การกระจาย(coefficient of variation)
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์
ΔX	หมายถึง	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายนอกแฝง
ΔY	หมายถึง	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรภายในแฝง
Γ	หมายถึง	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฝงไปตัวแปรภายในแฝง
β	หมายถึง	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายในแฝง
ϕ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายนอกแฝง
Ψ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนของตัวแปรภายในแฝง
Θ_δ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายนอกสังเกตได้
Θ_ϵ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายในสังเกตได้
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณ(regression coefficient)
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ การทำนาย(coefficient of determination)
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ (degree of freedom)
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
NFI	หมายถึง	ดัชนีวัดความเป็นปกติ(Normed Fit Index)
RFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสัมพันธ์(Relative Fit Index)
RMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

RET	หมายถึง	ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น
BDI	หมายถึง	ปัจจัยด้านภาพลักษณ์
PSN	หมายถึง	ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
SE	หมายถึง	การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
ACH	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
DPS	หมายถึง	ภาวะซึมเศร้า

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

PAP	หมายถึง	สัมพันธภาพกับผู้ปกครอง
PRP	หมายถึง	สัมพันธภาพกับเพื่อน

ปัจจัยด้านภาพลักษณ์

BST	หมายถึง	ความพอใจในรูปร่างของตนเอง
PSY	หมายถึง	สมรรถภาพของร่างกาย

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

EXT	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
OPE	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์
AGE	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบประนีประนอม
CON	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก
NRT	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว

การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

GSE	หมายถึง	การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม
SSE	หมายถึง	การเห็นคุณค่าด้านสังคม
FSE	หมายถึง	การเห็นคุณค่าด้านครอบครัว
ASE	หมายถึง	การเห็นคุณค่าด้านการศึกษา

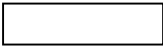

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

NT	หมายถึง	ผลการสอบระดับชาติ
GPA	หมายถึง	เกรดเฉลี่ย

ภาวะซึมเศร้า

COG	หมายถึง	ด้านการรู้คิด
AFF	หมายถึง	ด้านอารมณ์ความรู้สึก
BEH	หมายถึง	ด้านพฤติกรรมการแสดงออก
SOD	หมายถึง	ด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

สัญลักษณ์ในโมเดล

	หมายถึง	ตัวแปรสังเกตได้
	หมายถึง	ตัวแปรแฝง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรก ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยการนำเสนอค่าสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และส่วนที่สอง ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุ และผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าคะแนนสูงสุด (MAX) ค่าคะแนนต่ำสุด (MIN) ค่าความเบ้ (SK) ค่าความโด่ง (KU) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการกระจาย และการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวแปร

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 555 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 289 คน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 52.10 และ 47.90 ตามลำดับ เป็นนักเรียนในเขตพื้นที่ การศึกษาที่ 1 จำนวน 186 คน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2 จำนวน 180 คน เขตพื้นที่การศึกษาที่ 3 จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50, 32.40 และ 34.10 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

งานวิจัยครั้งนี้ ใช้ค่าสถิติพื้นฐานคือค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าคะแนนสูงสุด (MAX) ค่าคะแนนต่ำสุด (MIN) ค่าความเบ้ (SK) ค่าความโด่ง (KU) และค่าสัมประสิทธิ์การ

กระจาย (CV) เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวแปร แบ่งเป็น ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน และค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของผลสัมฤทธิ์ และค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของภาวะซึมเศร้า โดยมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.1, 4.2 และ 4.3

ตารางที่ 4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 3 (n = 555)

ตัวแปร	M	SD	MAX	MIN	SK	KU	CV
ปัจจัยความสัมพันธ์กับผู้อื่น							
สัมพันธภาพกับผู้ปกครอง	3.69	0.54	5.00	1.00	-0.56	0.22	0.15
สัมพันธภาพกับเพื่อน	3.67	0.72	5.00	1.75	-0.17	0.02	0.20
ปัจจัยด้านภาพลักษณ์							
ความพอใจในรูปร่างของตนเอง	3.34	0.58	5.00	1.50	0.24	0.21	0.17
สมรรถภาพของร่างกาย	3.50	0.61	5.00	1.40	-0.17	0.26	0.17
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ							
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว	3.43	0.53	4.80	2.00	-0.05	-0.32	0.15
บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์	3.38	0.49	5.00	1.80	0.11	0.57	0.14
บุคลิกภาพแบบประนีประนอม	3.43	0.46	4.60	1.40	-0.11	0.32	0.13
บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก	3.63	0.54	5.00	1.40	-0.01	0.16	0.15
บุคลิกภาพแบบหัวนั้ว	3.02	0.53	4.80	1.20	0.12	0.71	0.18
การการเห็นคุณค่าในตนเอง							
การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม	1.99	1.22	5.00	0.00	0.20	-0.59	0.61
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม	3.07	1.37	5.00	0.00	-0.30	-0.72	0.45
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว	3.24	1.34	5.00	0.00	-0.54	-0.42	0.41
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา	2.56	1.27	5.00	0.00	-0.13	-0.74	0.50

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวคือ สัมพันธภาพกับผู้ปกครองและสัมพันธภาพกับเพื่อนพบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรคือ 3.69 และ 3.67 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.54 และ 0.72 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ การกระจาย 0.15 และ 0.20 ตามลำดับ แสดงว่าสัมพันธภาพกับเพื่อน มีการกระจายสูงกว่าสัมพันธภาพกับผู้ปกครองตัวแปรทั้งสองตัวมีค่าความเบ้เป็นลบ หรือเบ้ซ้าย แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่สูงกว่าค่าเฉลี่ย ตัวแปรทั้งสองตัวมีค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่าข้อมูลมีการกระจายน้อย

ตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวคือ และพบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรคือ 3.34 และ 3.50 ตามลำดับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.61 และ 0.58 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ การกระจายทั้งสองตัวแปร 0.17 ตัวแปรสรรรพภาพทางกาย มี ค่าความเบ้เป็นลบ หรือเบ้ซ้าย แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่สูงกว่าค่าเฉลี่ย ตัวแปรความพึงพอใจมีความเบ้เป็นบวก หรือเบ้ขวา แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และตัวแปรทั้งสองตัวมีค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่าข้อมูลมีการกระจายน้อย

ตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวคือ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ บุคลิกภาพแบบประนีประนอม บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก และบุคลิกภาพแบบห่วงใย พบว่าพบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ในช่วงตั้งแต่ 3.02-3.63 โดยตัวแปร บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและ ตัวแปรบุคลิกภาพแบบห่วงใยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.46-0.54 มีสัมประสิทธิ์ การกระจายอยู่ระหว่าง 0.13 - 0.18 ตัวแปรที่มีการกระจายสูงสุดคือตัวแปรบุคลิกภาพแบบห่วงใย ตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุดคือบุคลิกภาพแบบประนีประนอม และตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นลบ หรือเบ้ซ้าย แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่สูงกว่าค่าเฉลี่ยมีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายน้อย

ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว คือ การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ในช่วงตั้งแต่ .99-3.24 โดยตัวแปรการเห็นคุณค่าของตนเองด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 1.22-1.37 มีสัมประสิทธิ์ การกระจายอยู่ระหว่าง 0.41-0.61 ตัวแปรที่มีการกระจายสูงสุดคือตัวแปรการเห็นคุณค่าของตนเองด้านครอบครัว ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม ตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุดคือตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม และตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นลบ

หรือเบ้ซ้าย แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่สูงกว่าค่าเฉลี่ย มีค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายมาก

ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (n = 555)

ตัวแปร	M	SD	MAX	MIN	SK	KU	CV%
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน							
ผลการสอบระดับชาติ	60.80	15.67	108.00	15.00	0.67	0.31	0.26
เกรดเฉลี่ย	2.94	0.63	4.00	0.74	-0.27	-0.39	0.21

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัว คือ เกรดเฉลี่ย และการทดสอบระดับชาติพบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรคือ 60.80 และ 2.94 ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้งสองมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 15.67 และ 0.63 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.21 และ 0.26 ตามลำดับ ตัวแปรผลการสอบระดับชาติมีความเบ้เป็นบวก หรือเบ้ขวา แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะโด่งกว่าโค้งปกติตัวแปรเกรดเฉลี่ยมีค่าความเบ้เป็นลบหรือเบ้ซ้าย แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่สูงกว่าค่าเฉลี่ยมีค่าความโด่งเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลมีการกระจายมาก

ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของภาวะซึมเศร้า (n = 555)

ตัวแปร	M	SD	MAX	MIN	SK	KU	CV%
ภาวะซึมเศร้า							
ด้านการรู้คิด	0.93	0.46	2.60	0.00	0.37	-0.11	0.49
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	1.06	0.54	2.80	0.00	0.45	0.06	0.51
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก	1.04	0.60	3.00	0.00	0.71	0.52	0.58
ด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย	1.19	0.62	3.00	0.00	0.47	0.17	0.52

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรภาวะซึมเศร้า ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ด้าน คือ ด้านการรู้คิดด้านอารมณ์ความรู้สึกด้านพฤติกรรมแสดงออก ด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย พบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรอยู่ในช่วง 0.93-1.19 โดยตัวแปรด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนตัวแปรการรู้คิด มีค่าเฉลี่ยต่ำ

ที่สุด มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.46-0.62 มีสัมประสิทธิ์ การกระจายอยู่ระหว่าง 0.49 -0.58 ตัวแปรที่มีการกระจายสูงสุดคือตัวแปรด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก ตัวแปรที่มีการกระจายน้อยที่สุดคือตัวแปรด้านการรู้คิด และตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความเบ้เป็นบวกหรือเบ้ขวา แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่าข้อมูลมีการกระจายน้อย

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะซึมเศร้า ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ภาวะซึมเศร้า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม คือตัวแปรเพศ ประกอบด้วย เพศชายและเพศหญิง และตัวแปรเขตพื้นที่ การศึกษาของโรงเรียน ประกอบด้วย เขต 1, เขต 2 และเขต 3 ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (oneway ANOVA) ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองว่าในตัวแปรใดบ้างที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	Levene's test for equality of variances		ANOVA	
	Levene statistic	p-value	F	p-value
1. เพศ	1.037	.309	.090	.764
2. เขตพื้นที่	9.159	.000	2.578	.077

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Levene's test for equality of variances) พบว่าตัวแปรภูมิหลังทุกตัวมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองจำแนกตามเพศ และเขตพื้นที่ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย เกรดเฉลี่ย และผลการสอบระดับชาติ ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในตัวแปรใดบ้างที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.5 และ 4.6

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ของนักเรียน จำแนกตามภูมิภาคของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	Levene's test for equality of variances		ANOVA	
	Levene statistic	p-value	F	p-value
1. เพศ	1.166	.281	101.060	.000**
2. เขตพื้นที่	2.923	.055	.922	.398

หมายเหตุ: ** p<.01, * p < .05

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ความเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Levene's test for equality of variances) พบว่าตัวแปรภูมิภาคหลังทุกตัวมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(เกรดเฉลี่ย) จำแนกตามเขตพื้นที่ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่จำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(เกรดเฉลี่ย) สูงกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(การทดสอบระดับชาติ) ของนักเรียน จำแนกตามภูมิภาคของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	Levene's test for equality of variances		ANOVA	
	Levene statistic	p-value	F	p-value
1. เพศ	.077	.781	18.689	.000*
2. เขตพื้นที่	17.531	.000*	4.817	.008*

หมายเหตุ: ** p<.01, * p < .05

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Levene's test for equality of variances) พบว่าจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศ

หญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย และค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ผลการทดสอบระดับชาติ) และผลการวิเคราะห์ความเอคพันธ์ของความแปรปรวน (Levene's test for equality of variances) จำแนกตามเขตพื้นที่ นที่การศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธีของDunnett T3 ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (การทดสอบระดับชาติ) ของนักเรียนจำแนกตามเขตพื้นที่ นที่การศึกษา

เขตพื้นที่ นที่การศึกษา	M	เขต 1	เขต 2	เขต 3
เขต 1	62.817	-		
เขต 2	57.941	-4.876*	-	
เขต 3	61.550	-1.267	3.602*	-

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(การทดสอบระดับชาติ) ของนักเรียนจำแนกตามเขตพื้นที่ นที่การศึกษาแตกต่างกันจำนวน 2 คู่ ได้แก่ เขตพื้นที่ นที่การศึกษาที่1 มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเขตพื้นที่ นที่การศึกษาที่2 และเขตพื้นที่ นที่การศึกษาที่3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเขตพื้นที่ นที่2

2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าของนักเรียนภาวะซึมเศร้าของนักเรียน ประกอบด้วย ด้านการรู้คิดด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านพฤติกรรมกรมการแสดงออก ด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าว่าในตัวแปรใดบ้างที่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าของนักเรียน จำแนกตามภูมิภาคของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	Levene's test for equality of variances		ANOVA	
	Levene statistic	p-value	F	p-value
1. เพศ	10.275	.001*	4.109	.043*
2. เขตพื้นที่ นที่	4.398	.013*	1.139	.321

หมายเหตุ: ** p < .01, * p < .05

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Levene's test for equality of variances) พบว่าจำแนกตามเพศและเขตพื้นที่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ ค่าเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าของนักเรียนจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศเพศชายมีภาวะซึมเศร้ามากกว่าเพศหญิง และจำแนกตามเขตพื้นที่ การศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของมัธยมศึกษาปีที่ 3

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแปรสังเกตได้ที่ใช้ในวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (n=555)

ตัวแปร	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH	SOD	
GSE	1.000																			
SSE	0.260**	1.000																		
FSE	0.204**	0.189**	1.000																	
ASE	0.294**	0.218**	0.197**	1.000																
GPA	0.127**	0.127**	0.162**	0.329**	1.000															
NT	0.167**	0.120**	0.190**	0.302**	0.695**	1.000														
PRP	0.156**	0.258**	0.151**	0.187**	0.250**	0.190**	1.000													
PAP	0.136**	0.126**	0.400**	0.131**	0.086*	-0.004	0.273**	1.000												
BST	0.352**	0.201**	0.204**	0.229**	0.127**	0.101*	0.256**	0.195**	1.000											
PSY	0.126**	0.192**	0.206**	0.140**	0.151**	0.103*	0.206**	0.272**	0.211**	1.000										
EXT	0.178**	0.337**	0.158**	0.091*	0.103*	0.038	0.320**	0.314**	0.228**	0.351**	1.000									
OPE	0.085*	0.202**	0.152**	0.139**	0.098*	0.077	0.276**	0.302**	0.201**	0.323**	0.372**	1.000								
AGE	0.138**	0.121**	0.158**	0.152**	0.163**	0.076	0.280**	0.209**	0.218**	0.228**	0.249**	0.219**	1.000							
CON	0.051**	0.157**	0.164**	0.071**	0.177**	0.086*	0.273**	0.337**	0.129**	0.288**	0.333**	0.442**	0.137**	1.000						
NRT	-0.322**	-0.248**	-0.276**	-0.302**	-0.084**	-0.120**	-0.173**	-0.128**	-0.271**	-0.238**	-0.166**	-0.146**	-0.196**	0.026	1.000					
COG	-0.369**	-0.390**	-0.331**	-0.291**	-0.272**	-0.202**	-0.270**	-0.243**	-0.351**	-0.250**	-0.307**	-0.249**	-0.293**	-0.215**	0.311**	1.000				
AFF	-0.374**	-0.273**	-0.308**	-0.297**	-0.192**	-0.192**	-0.205**	-0.211**	-0.313**	-0.187**	-0.222**	-0.156**	-0.184**	-0.013	0.402**	0.582**	1.000			
BEH	-0.311**	-0.199**	-0.309**	-0.303**	-0.214**	-0.157**	-0.128**	-0.192**	-0.270**	-0.201**	-0.239**	-0.116**	-0.242**	0.007	0.325**	0.517**	0.628**	1.000		
SOD	-0.310**	-0.186**	-0.290**	-0.333**	-0.263**	-0.248**	-0.092*	-0.150**	-0.245**	-0.196**	-0.121**	-0.065**	-0.195**	0.028	0.338**	0.432**	0.521**	0.602**	1.000	
M	1.993	3.072	3.241**	2.562	2.941	60804	3.675	3.693	3.339	3.497	3.435	3.384	3.434	3.628	3.018	0.932	1.063	1.039	1.189	
S.D	1.215	1.367	1.340	1.269	0.625	15672	0.538	0.724	0.582	0.605	0.531	0.495	0.460	0.539	0.528	0.458	0.542	0.604	0.616	
Bartlett's Test of Sphericity = 3,015.388					df = 171		p = .000			Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy. = 0.853										

หมายเหตุ: ** p<.01, * p < .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 19 ตัวแปร เป็นการวิเคราะห์ โดยใช้สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรวม 181 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ .004 ถึง 0.695 โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 110 คู่ เป็นความสัมพันธ์ทางลบจำนวน 71 คู่ มีความสัมพันธ์โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) และ ผลการสอบระดับชาติ (NT) และ คู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดผลการสอบระดับชาติ (NT) และ สัมพันธภาพกับผู้ปกครองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 จำนวน 173 คู่ คิดเป็นร้อยละ 95.58 และมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 8 คู่ คิดเป็นร้อยละ 4.42 ตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันขนาดน้อยถึงปานกลาง ดังมีรายละเอียดดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) คือ ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์คือ 0.273 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันแสดงว่า ถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดเพิ่มขึ้น ตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดเพิ่มไปด้วย หรือถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดลดลงตัวแปรอีกตัวก็จะมีลดลงไปด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) คือ ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และสมรรถภาพทางกาย (PSY) มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์คือ 0.211 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันแสดงว่า ถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดเพิ่มขึ้น ตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดเพิ่มไปด้วย หรือถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดลดลงตัวแปรอีกตัวก็จะมีลดลงไปด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PSN) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.026 – 0.442 ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกคู่ ยกเว้น ตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) และตัวแปรบุคลิกภาพแบบหวนไหว (NRT) โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือ บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) และตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) และตัวแปรบุคลิกภาพแบบหวนไหว (NRT) มีทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันแสดงว่า ถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดเพิ่มขึ้น ตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดเพิ่มไปด้วย หรือถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดลดลงตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดลดลงไปด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน (SE) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.189 – 0.294 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา(ASE) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม(SSE) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) มีทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันแสดงว่า ถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดเพิ่มขึ้น ตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดเพิ่มไปด้วย หรือถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดลดลงตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดลดลงไปด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) คือเกรดเฉลี่ย (GPA) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์คือ 0.695 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มีทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันแสดงว่า ถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดเพิ่มขึ้น ตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดเพิ่มไปด้วย หรือถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดลดลงตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดลดลงไปด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.432– 0.628 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ตัวแปรด้านอารมณ์ความรู้สึก(AFF) และตัวแปรด้านพฤติกรรมการแสดงออก (BEH) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ตัวแปรด้านการรู้คิด (COG) และตัวแปรด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) มีทิศทางความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันแสดงว่า ถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดเพิ่มขึ้น ตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดเพิ่มไปด้วย หรือถ้าตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งมีขนาดลดลงตัวแปรอีกตัวก็จะมีขนาดลดลงไปด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.127– 0.329 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) และเกรดเฉลี่ย (GPA) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) และเกรดเฉลี่ย (GPA) ส่วนกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง(SE) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.126– 0.400 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง(PAP) และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ

ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง(PAP) และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม(SSE) ส่วนกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรปัจจัยภาพลักษณ์ (BDI) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.126– 0.352 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ สมรรถภาพทางกาย (PSY) และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) ส่วนกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรปัจจัยปัจจัยบุคลิกภาพ (PSN) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.051– 0.337 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) และกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.186– 0.390 ทุกคู่มีความสัมพันธ์ทิศทางลบ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการรู้คิด (COG) และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE)

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) และตัวแปรปัจจัยความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.004 – 0.250 ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ ยกเว้น ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง(PAP) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ(NT) โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) และเกรดเฉลี่ย (GPA) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ(NT) ส่วนกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของปัจจัยภาพลักษณ์ (BDI) และตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.121 – 0.157 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และเกรดเฉลี่ย (GPA) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ(NT) ส่วนกลุ่มตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรปัจจัยปัจจัยบุคลิกภาพ (PSN) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.038 – 0.177 ตัวแปรส่วนใหญ่มี่ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ ยกเว้น ตัวแปรการทดสอบความรู้ระดับชาติ(NT) กับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) การทดสอบความรู้ ระดับชาติ (NT) กับบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) กับบุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุด คือ บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) และเกรดเฉลี่ย (GPA) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ต่ำสุดคือการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) กับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) และกลุ่มตัวแปร สังเกตได้ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.157 – 0.272 ทุกคู่มีความสัมพันธ์ทิศทางลบ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือดัชนีการรู้คิด (COG) และเกรดเฉลี่ย (GPA) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (BEH) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ(NT)

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรปัจจัยภาพลักษณ์ (BDI) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.195– 0.272 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกคู่ โดยตัวแปรที่มี ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง(PAP) และสมรรถภาพทางกาย (PSY) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) และความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) ส่วนกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรปัจจัยปัจจัย บุคลิกภาพ (PSN) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรสังเกตได้ของตัว แปรแฝงความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.128 – 0.320 ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ สูงสุดคือ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) ตัวแปรที่มี ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT) และความสัมพันธ์กับ ผู้ปกครอง(PAP) และกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรภาวะซึมเศร้า(DPS) พบว่ามีความสัมพันธ์กับ กลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรสังเกตได้ความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่าง 0.092 – 0.270 ทุกคู่มีความสัมพันธ์ทิศทางลบ มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดคือดัชนีการรู้คิด (COG)

และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ ด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (BEH) และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP)

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรปัจจัยภาพลักษณ์ (BDI) กับ กลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรปัจจัยบุคลิกภาพ (PSN) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง $.129 - 0.351$ ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) และสมรรถภาพทางกาย (PSY) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) และความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรสังเกตได้ปัจจัยภาพลักษณ์ (BDI) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง $.187 - 0.351$ ทุกคู่มีความสัมพันธ์ทิศทางลบ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการรู้คิด (COG) และความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือด้านอารมณ์ความรู้สึก (AFF) และสมรรถภาพทางกาย (PSY)

ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรปัจจัยบุคลิกภาพ (PSN) กับ กลุ่มตัวแปรสังเกตได้ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่ามีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่าง $0.007 - 0.338$ ตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ ยกเว้นด้านอารมณ์ความรู้สึก (AFF) กับ บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON), ด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (BEH) กับ บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) กับบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) และบุคลิกภาพแบบห้วนไหว (NRT) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุดคือด้านพฤติกรรมกรรมการแสดงออก (BEH) และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON)

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (identity matrix) หรือไม่ มีค่าสถิติเท่ากับ 3015.338 ($p = .000$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-olkin: KMO) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ ถ้าค่า KMO เข้าใกล้ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งโดยทั่วไปค่า KMO

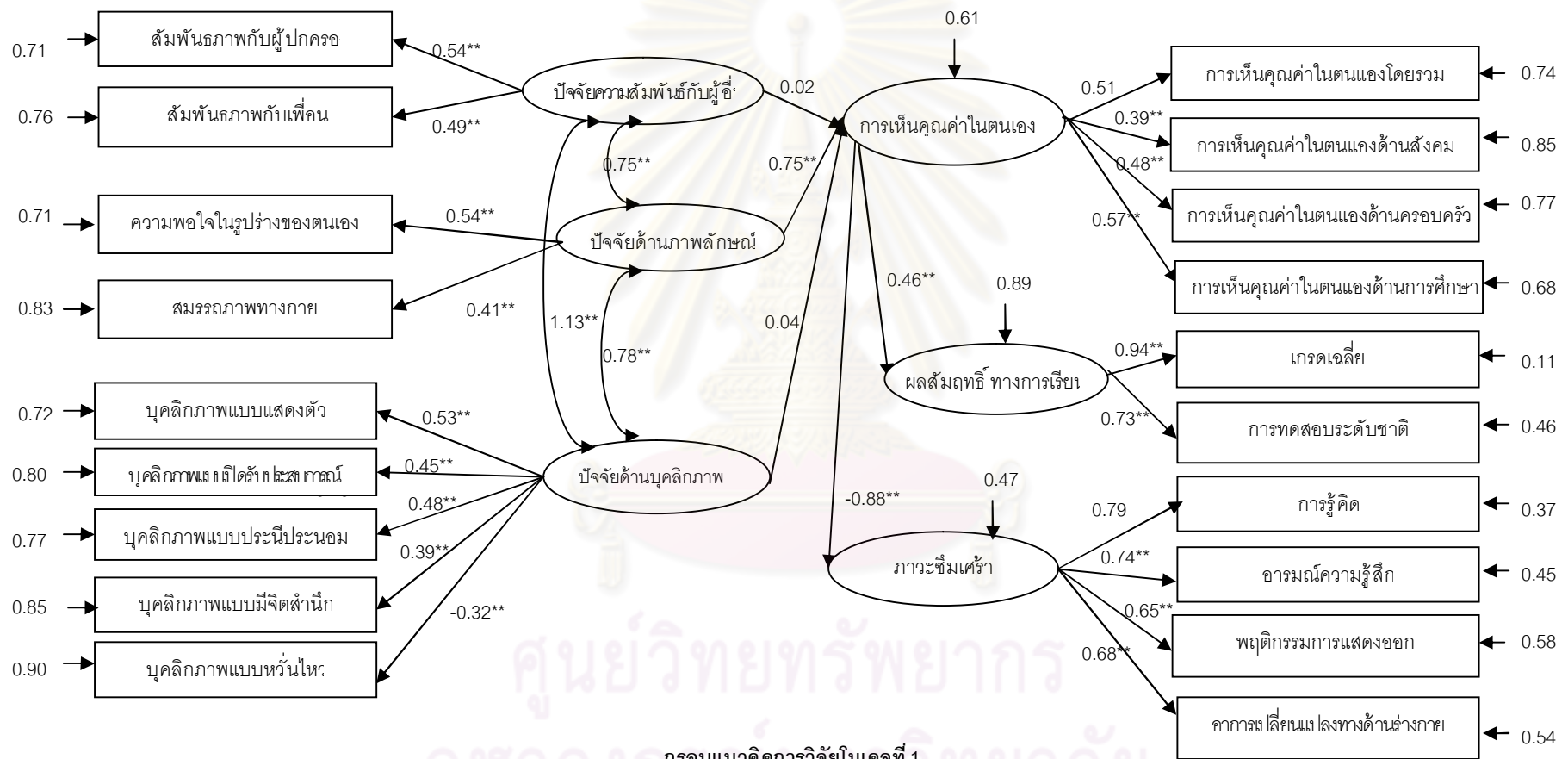
ควรมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่าข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (กัลยา วิณิชย์บัญชา, 2544) โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นโมเดลตีพิมพ์ โดยมีทั้งโมเดลสมการโครงสร้างและโมเดลการวัด ซึ่งโมเดลการวัดนั้นอาศัยหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ที่ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามควรมีความสัมพันธ์ภายในต่อกันจากผลการวิเคราะห์ค่า KMO พบว่ามีค่าเท่ากับ .853 โดยมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลอิสระต่อไป

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.1 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยในการวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรภายนอกแฝง 3 ตัวแปร คือ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) ภาพลักษณ์ (BDI) และ ปัจจัยบุคลิกภาพ (PSN) ตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัว คือ การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน (SE) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) และภาวะซึมเศร้า (DPS) โดยตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจำนวน 19 ตัวแปร

การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานครตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อวิเคราะห์โมเดลโดยกำหนดว่าความคลาดเคลื่อนในการวัดไม่มีความสัมพันธ์กัน ผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจึงทำการปรับโมเดลโดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ซึ่งการปรับโมเดลในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยพิจารณาจากดัชนีดัดแปรโมเดล (modification indices) และผลจากการปรับโมเดล ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่าอำนาจหน้าที่รายละเอียดในแผนภาพที่ 4.1 ตารางที่ 4.10 และตารางที่ 4.11

กรอบแนวคิดการวิจัยโมเดลที่ 1
 แผนภาพที่ 4.1 โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 โมเดลที่ 1

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
โมเดลที่ 1

ตัวแปรผล		SE			ACH			DPS		
ตัวแปรเหตุ		TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
Unstandardized solution										
RET	สปส	0.02	-	0.02	0.01	0.01	-	-0.01	-0.01	-
	SE	0.50		0.50	0.12	0.12	-	0.16	0.16	
BDI	สปส	0.92**	-	0.92**	0.21**	0.21**	-	-0.29**	-0.29**	-
	SE	0.31	-	0.31	0.07	0.07		0.09	0.09	
PSN	สปส	0.05	-	0.05	0.01	0.01	-	-0.02	-0.02	-
	SE	0.58	-	0.58	0.13	0.13	-	0.18	0.18	
SE	สปส	-	-	-	0.23**	-	0.23**	-0.32**	-	-0.32**
	SE	-	-	-	0.03	-	0.03	0.03	-	0.03
Standardized solution										
RET	สปส	0.02	-	0.02	0.01	0.01	-	-0.02	-0.02	-
	SE									
BDI	สปส	0.75	-	0.75	0.35	0.35	-	-0.66	-0.66	-
	SE									
PSN	สปส	0.04	-	0.04	0.02	0.02	-	-0.04	-0.04	-
	SE									
SE	สปส	-	-	-	0.46	-	0.46	-0.88	-	-0.88
	SE									
ค่าสถิติ $\chi^2 = 69.57$, $df = 70$, $p = 0.492$, $RMSEA = 0.00$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.96$ $RMR = 0.18$										
สมการโครงสร้าง		SE			ACH			DPS		
R^2		0.63			0.21			0.49		
ตัวแปร	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT	PAP	PRP	BST	PSY
ค่าความเที่ยง	0.26	0.15	0.23	0.32	0.89	0.54	0.24	0.29	0.29	0.07
ตัวแปร	EXT	OPE	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH	SOD	
ค่าความเที่ยง	0.28	0.20	0.23	0.15	0.10	0.63	0.55	0.42	0.46	
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง										
	SE	ACH		DPS		RET		BDI		PSN
SE	1.00									
ACH	0.46	1.00								
DPS	-0.88	-0.41	1.00							
RET	0.62	0.29	-0.55		1.00					
BDI	0.79	0.37	-0.70		0.75		1.00			
PSN	0.64	0.30	-0.57		1.13		0.78		1.00	

หมายเหตุ ** $p < .01$, * $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงที่ 4.10 เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 69.57 ที่ค่าองศาอิสระเท่ากับ 70 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.491 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน(GFI) เท่ากับ 0.99 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ 0.18

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝง พบว่า ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .63 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 63 ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .21 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 21 ตัวแปรภาวะซึมเศร้า มีค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .78 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรภาวะซึมเศร้า ได้ร้อยละ 78 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.02) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวก (0.01) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางลบ (-0.02) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) และตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.02, 0.01 และ -0.02 ตามลำดับ

ตัวแปรภาพลักษณ์(BDI) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.75) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวก (0.35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางลบ (-0.66) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้า(DPS) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) และตัวแปรภาวะซึมเศร้า(DPS) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.75, 0.35 และ -0.66 ตามลำดับ

ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.04) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวก (0.02) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางลบ

(-0.04) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) และตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.04, 0.02 และ -0.04 ตามลำดับ

ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.46) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางลบ (-0.88) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่าตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) และตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 และ -0.88 ตามลำดับ

ตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.10-0.89 ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มีค่ามากที่สุดและ ตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำที่สุดคือ ตัวแปรสมรรถภาพทางกาย (PSY)

เมื่อพิจารณาเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.30 ถึง 1.13 ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มากที่สุดคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) และตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH)

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 19 ตัวแปร พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่ มีค่าเป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น ตัวแปรบุคลิกภาพแบบวันไหว (NRT) ที่มีค่าเป็นลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำ หนักองค์ประกอบ สูงสุดคือ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) มีค่าน้ำ หนักองค์ประกอบ มาตรฐาน เท่ากับ 0.57 รองลงมา คือ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) และตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) มีค่าน้ำ หนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และ 0.48 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบน้อยที่สุด เท่ากับ 0.39

ตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มีค่าน้ำ หนัก องค์ประกอบมาตรฐานมากกว่า ตัวแปรการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) โดยมีค่าน้ำ หนัก องค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.94 และ 0.73 ตามลำดับ

ตัวแปรแฝงความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) ตัวแปรความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) โดยมีค่านี้ านหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และ 0.49 ตามลำดับ

ตัวแปรภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) พบว่าตัวแปรความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) มีนี้ านหนักองค์ประกอบ มากกว่าตัวแปรสมรรถภาพทางกาย (PSY) โดยมีค่านี้ านหนักองค์ประกอบ มาตรฐานเท่ากับ 0.54 และ 0.41 ตามลำดับ

ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) พบว่า พบว่าตัวแปรแฝงที่มีนี้ านหนักองค์ประกอบสูงสุด คือตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) มีค่านี้ านหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.53 รองลงมาคือ ตัวแปรบุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) ตัวแปรบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) และตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) มีค่านี้ านหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.53, 0.48, 0.45 และ 0.39 ส่วนตัวแปรบุคลิกภาพแบบห้วนไหว (NRT) ค่านี้ านหนักองค์ประกอบน้อย ที่สุด เท่ากับ -0.39

ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่าตัวแปรแฝงที่มีนี้ านหนักองค์ประกอบสูงสุด คือตัวแปร ด้านการรู้คิด (COG) มีค่านี้ านหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.79 รองลงมาคือ ตัวแปรด้าน อารมณ์ความรู้สึก (AFF) และตัวแปรด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) มีค่านี้ านหนัก องค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.79, 0.74 และ 0.68 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรด้านพฤติกรรม การ แสดงออก (BEH) ค่านี้ านหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด เท่ากับ 0.65 ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่านี้ านหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรแฝง	ค่านี้ านหนักองค์ประกอบ	ค่านี้ านหนักองค์ประกอบ	ค่าความคลาดเคลื่อน
ตัวแปรสังเกตได้	(b)	มาตรฐาน (B)	มาตรฐาน (SE)
SE			
GSE	0.50	0.51	-
SSE	0.43**	0.39	0.06
FSE	0.51**	0.48	0.07
ASE	0.58**	0.57	0.07
ACH			
GPA	0.95	0.94	-
NT	18.53**	0.73	1.90

หมายเหตุ: ** $p < .01$, * $p < .05$, B = นี้ านหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.11 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้(ต่อ)

ตัวแปรแฝง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ	ค่าความคลาดเคลื่อน
ตัวแปรสังเกตได้	(b)	มาตรฐาน (B)	มาตรฐาน (SE)
RET			
PAP	0.35**	0.04	0.54
PRP	0.29**	0.04	0.49
BDI			
BST	0.31**	0.04	0.54
PSY	0.25**	0.03	0.41
PSN			
EXT	0.28**	0.03	0.53
OPE	0.22**	0.03	0.45
AGE	0.22**	0.02	0.48
CON	0.21**	0.03	0.39
NRT	-0.17**	0.03	-0.32
DPS			
COG	0.81	-	0.79
AFF	0.90**	0.06	0.74
BEH	0.88**	0.07	0.65
SOD	0.93**	0.07	0.68

หมายเหตุ: ** $p < .01$, * $p < .05$, B = น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

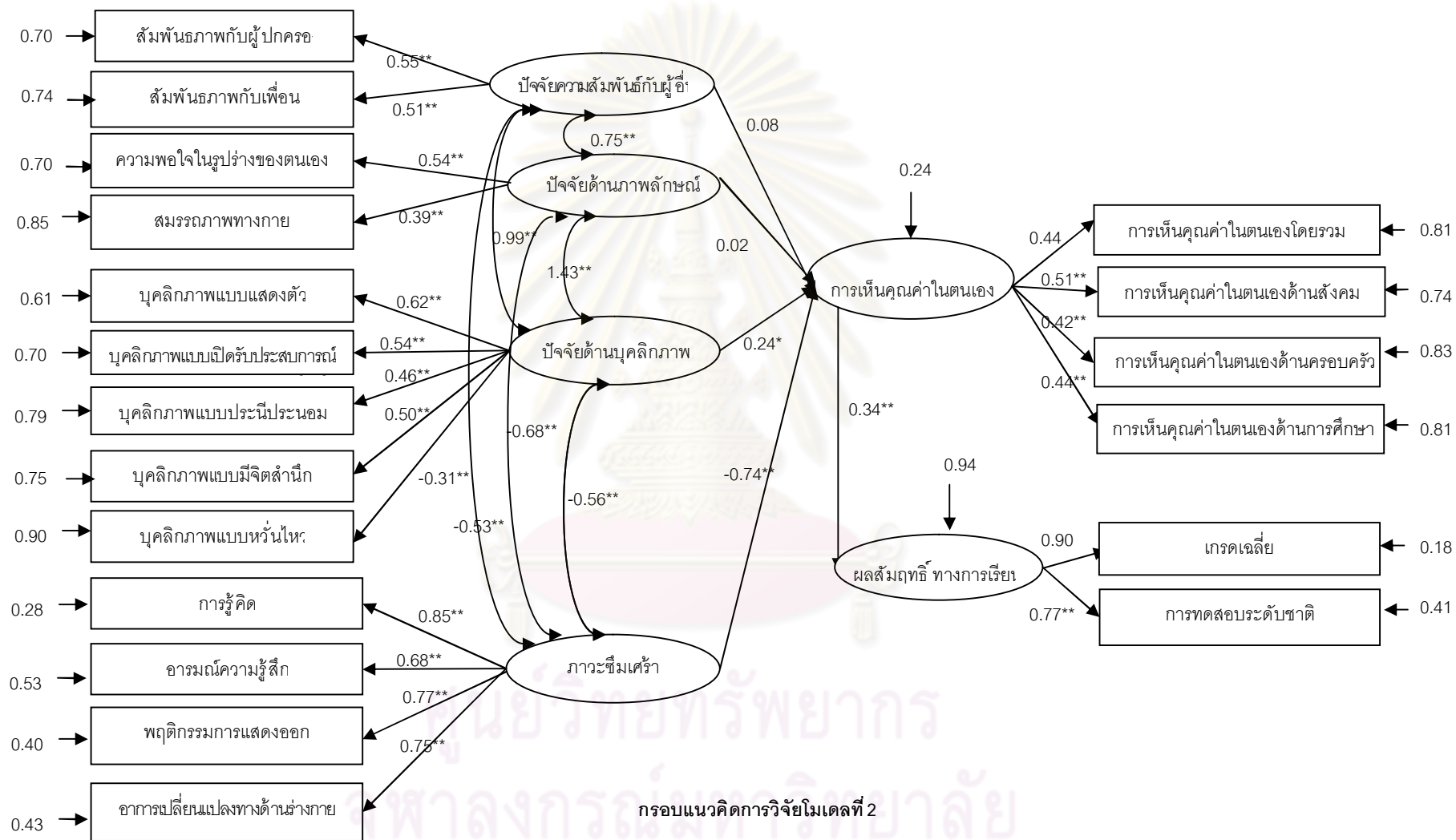
4.2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานครโดยภาพรวมตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยในการวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรภายนอกแฝง 4 ตัวแปร คือ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) ภาพลักษณ์ (BDI) บุคลิกภาพ (PSN) และภาวะซึมเศร้า (DPS) ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัว คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียน (SE) และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) โดยตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลทั้งหมดมีจำนวน 19 ตัวแปร

การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์เมื่อวิเคราะห์โมเดลโดยกำหนดว่าความคลาดเคลื่อนในการวัดไม่มีความสัมพันธ์กันผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผู้วิจัยทำการปรับโมเดลโดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ ซึ่งการปรับโมเดลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยพิจารณาจากดัชนีตัดแปรโมเดล (modification indices) และผลจากการปรับโมเดล ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่า น้ำหนักดังรายละเอียดในแผนภาพที่ 4.2 ตารางที่ 4.12 และตารางที่ 4.13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 4.2 โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 2

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน
โมเดลที่ 2

ตัวแปรผล		SE			ACH					
ตัวแปรเหตุ		TE	IE	DE	TE	IE	DE			
Unstandardized solution										
RET	สปส	0.08	-	0.08	0.03	0.03	-			
	SE	0.19	-	0.19	0.06	0.06	-			
BDI	สปส	0.02	-	0.02	0.01	0.01	-			
	SE	0.11	-	0.11	0.04	0.04	-			
PSN	สปส	0.24*	-	0.24*	0.08	0.08	-			
	SE	0.12	-	0.12	0.04	0.04	-			
DPS	สปส	-0.74**	-	-0.74**	-0.25**	-0.25**	-			
	SE	0.09	-	0.09	0.04	0.04	-			
SE	สปส	-	-	-	0.34**	-	0.34**			
	SE	-	-	-	0.06	-	0.06			
Standardized solution										
RET	สปส	0.08	-	0.08	0.03	0.03	-			
	SE									
BDI	สปส	0.02	-	0.02	0.01	0.01	-			
	SE									
PSN	สปส	0.24	-	0.24	0.08	0.08	-			
	SE									
DPS	สปส	-0.74	-	-0.74	-0.25	-0.25	-			
	SE									
SE	สปส	-	-	-	0.34	-	0.34			
	SE									
ค่าสถิติ $\chi^2 = 78.74$, $df = 71$, $p = 0.25$, $RMSEA = 0.01$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.96$ $RMR = 0.16$										
สมการโครงสร้าง		SE			ACH					
R^2		0.94			0.12					
ตัวแปร	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT	PAP	PRP	BST	PSY
ค่าความเที่ยง	0.19	0.26	0.17	0.19	0.82	0.59	0.30	0.26	0.30	0.15
ตัวแปร	EXT	OPE	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH	SOD	
ค่าความเที่ยง	0.39	0.30	0.21	0.25	0.10	0.72	0.47	0.60	0.57	
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง										
	SE	ACH	RET	BDI	PSN	DPS				
SE	1.00									
ACH	0.34	1.00								
RET	0.72	0.25	1.00							
BDI	0.92	0.32	0.75	1.00						
PSN	0.76	0.26	0.99	1.43	1.00					
DPS	-0.93	-0.32	-0.53	-0.68	-0.56	1.00				

หมายเหตุ: ** $p < .01$, * $p < .05$, B = น้ำหนักองค์ประกอบในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงที่ 4.12 เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 78.74 ที่ค่าองศาอิสระเท่ากับ 71 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.25 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ 0.16

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝง พบว่า ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .94 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 94 และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .12 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 12

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.08) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวก (0.03) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) และ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.08 และ 0.03 ตามลำดับ

ตัวแปรภาพลักษณ์ (BDI) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.02) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวก (0.01) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.02 และ 0.01 ตามลำดับ

ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.24) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) (0.08) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.24 และ 0.08 ตามลำดับ

ตัวแปรบุคลิกภาพ (DPS) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางลบ (-0.74) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง(SE) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางลบ (-0.25) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมพบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลรวมต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง(SE) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ - 0.74 และ-0.25 ตามลำดับ

ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก (0.34) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลรวมต่อ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) มีขนาดอิทธิพลมาตรฐาน เท่ากับ 0.34 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้พบว่าตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.10 - 0.82 ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มีค่ามากที่สุดและ ตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำที่สุดคือ ตัวแปรบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว(NRT)

เมื่อพิจารณาเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ระหว่าง0.25 ถึง 1.43 ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มากที่สุดคือ ตัวแปรสภาพลักษณะ (BDI) และตัวแปรบุคลิกภาพ(PSN) ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH)

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 19 ตัวแปร พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวก ยกเว้นตัวแปรบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT) ที่มีค่าเป็นลบ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

โดยเมื่อพิจารณาตัวแปรแฝง ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง(SE) พบว่า ตัวแปรแฝงที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) 0.51 ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) และตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ส่วนตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ0.42

ตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) พบว่า ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า ตัวแปรการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.90 และ0.77 ตามลำดับ

ตัวแปรแฝงความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง (PAP) มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า ตัวแปรความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (PRP) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และ 0.49 ตามลำดับ

ตัวแปรภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) พบว่า คือตัวแปรความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่าตัวแปรสมรรถภาพทางกาย (PSY) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และ 0.39 ตามลำดับ

ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) พบว่า ตัวแปรแฝงที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.62 รองลงมาคือตัวแปรบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) ตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) และตัวแปรบุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.54, 0.50 และ 0.46 ตามลำดับ ส่วน ตัวแปรบุคลิกภาพแบบหัวนโหนว (NRT) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ -0.31

ตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่า ตัวแปรแฝงที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือตัวแปรด้านการรู้คิด (COG) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.85 รองลงมา คือ ตัวแปรด้านพฤติกรรมการแสดงออก (BEH) และตัวแปรด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และ 0.75 ส่วนตัวแปรด้าน อารมณ์ความรู้สึก (AFF) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดเท่ากับ 0.68 ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรแฝง ตัวแปรสังเกตได้	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b)	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มาตรฐาน (B)	ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE)
SE			
GSE	0.53	0.44	-
SSE	0.70**	0.51	0.08
FSE	0.56**	0.42	0.07
ASE	0.56**	0.44	0.07
ACH			
GPA	0.56	0.90	-
NT	11.98**	0.77	1.59

หมายเหตุ: ** $p < .01$, * $p < .05$, B = น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.13 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้(ต่อ)

ตัวแปรแฝง ตัวแปรสังเกตได้	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b)	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มาตรฐาน (B)	ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE)
RET	0.37**	0.55	0.03
PAP	0.30**	0.51	0.04
PRP			
BDI			
BST	0.32**	0.54	0.04
PSY	0.24**	0.39	0.03
PSN			
EXT	0.33**	0.62	0.02
OPE	0.27**	0.54	0.02
AGE	0.21**	0.46	0.02
CON	0.27**	0.50	0.03
NRT	-0.16**	-0.31	0.02
DPS			
COG	0.39**	0.85	0.02
AFF	0.37**	0.68	0.02
BEH	0.47**	0.77	0.03
SOD	0.46**	0.75	0.03

หมายเหตุ: ** $p < .01$, * $p < .05$, B = น้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน

เนื่องจากผู้วิจัยได้นำเสนอโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนเป็น 2 โมเดล และโมเดลทั้ง 2 ก็สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้งคู่นั้น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน และค่าสถิติของโมเดลที่ 1 และโมเดลที่ 2 ตามที่ศึกษาว่าโมเดลใดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากัน ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติระหว่างโมเดลที่ 1 และโมเดล 2

โมเดล	χ^2	df	p	χ^2/df	GFI	AGFI	NFI/NNFI	CFI	IFI	RFI	RMR/RMSEA
1	69.57	70	0.47	0.99	0.99	0.96	0.99/1.00	1.00	1.00	0.97	0.18/0.00
2	78.74	71	0.25	1.11	0.99	0.96	0.99/1.00	1.00	1.00	0.97	0.16/0.01
เปรียบเทียบโมเดลที่ 1 โมเดลที่ 2					$\Delta\chi^2 = 9.17$					$\Delta df = 1$	

ผลการเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลที่ 1 กับโมเดลที่ 2 พบว่า ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (NFI; NNFI; CFI; IFI; RFI) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) ของโมเดลที่ 1 กับโมเดลที่ 2 มีค่าใกล้เคียงกันมาก เมื่อพิจารณาผลหารค่าสถิติไค - สแควร์ด้วยองศาอิสระ พบว่าโมเดลที่ 1 มีค่าต่ำกว่ามีค่าน้อยกว่าโมเดลที่ 2 คือมีค่าเท่ากับ 0.99 ในขณะที่โมเดลที่ 2 มีค่าเท่ากับ 1.11 แสดงว่าโมเดลที่ 1 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่า โมเดลที่ 2 มีความสมบูรณ์และให้สารสนเทศดีกว่า และเมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างของค่าสถิติ ไค - สแควร์ของโมเดลที่ 1 กับโมเดลที่ 2 มีค่าเท่ากับ 9.17 ที่ผลต่างองศาอิสระเท่ากับ 1 จะเห็นว่า (ค่าวิกฤตค่าสถิติ ไค - สแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีค่าเท่ากับ 3.84 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 มีค่าเท่ากับ 6.63 (กัลยา วานิชปัญษา, 2549) แสดงว่าโมเดลที่ 1 และโมเดลที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าโมเดลทั้ง 2 ไม่สามารถใช้แทนกันได้ ในการวิจัยครั้งนี้โมเดลที่ 1 จึงเป็นโมเดลที่เหมาะสมจะนำมาอธิบายสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากกว่า

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุและผล (A cause and effect model) มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 ที่พัฒนาขึ้น กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาชั้น มัธยมศึกษาปีที่3สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา2552 จำนวน 54,168 คนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา 119 โรงเรียน จากทั้งหมด3 เขตพื้นที่การศึกษาการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น(Stratified random sampling) โดยให้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (stratum) และวิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 630 คน ได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน555 ฉบับ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น2 ชุดเพราะในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลขึ้นจำนวน2 โมเดลมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้ โมเดลที่หนึ่ง ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัวแปร คือ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน(SE) ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม(SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา(ASE) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) ประกอบด้วยเกรดเฉลี่ย(GPA) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ (NT) 3) ภาวะซึมเศร้า (DPS) ประกอบด้วย ด้านการรู้คิด (COG) ด้านอารมณ์ความรู้สึก (AFF) ด้านพฤติกรรม การแสดงออก (BEH) และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD)

ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้1) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง(PAP)และ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน(PRP) 2) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และสมรรถภาพทางกาย (PSY) 3) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ(PSN)ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT)

โมเดลที่สองตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร คือ 1) การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน(SE) ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) การ

เห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) ประกอบด้วยเกรดเฉลี่ย (GPA) และการทดสอบความรู้ระดับชาติ(NT)

ตัวแปรแฝงภายนอก คือ ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง(PAP) และ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน(PRP) 2) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเอง (BDI) ประกอบด้วย ความพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และ สมรรถภาพทางกาย (PSY) 3) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ (PSN) ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) บุคลิกภาพแบบหัวน้ใจ (NRT) 4) ภาวะซึมเศร้า (DPS) ประกอบด้วย ด้านการรู้คิด(COG) ด้านอารมณ์ความรู้สึก(AFF) ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (BEH) และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD)

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ เพศ บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยผลการทดสอบระดับชาติและผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของตนเองและปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ Coopersmith (1997) ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดภาวะซึมเศร้าซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ อูมาพร ตรังคสมบัติ ซึ่งแบบสอบถามทั้งสองฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 0.09

การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (SK) ค่าความโด่ง (KU) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรการรับรู้ ความความสามารถของตนเองของครู และตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (oneway ANOVA) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) และการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผล

ของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 โดยภาพรวมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้หลักการวิเคราะห์หิโมเดลลิสเรล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 สำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นนักเรียนชายจำนวน289 คน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 266 คนคิดเป็นร้อยละ 52.10 และ47.90 ตามลำดับ เป็นนักเรียนในเขตพื้นที่ การศึกษาที่ 1 จำนวน 186 คน เขตพื้นที่ การศึกษาที่2 จำนวน 180 คน เขตพื้นที่ การศึกษาที่3 จำนวน 189 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.50, 32.40 และ 34.10 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุ และผลของการการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

เมื่อพิจารณาตัวแปรปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น พบว่า สัมพันธภาพกับ ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสัมพันธภาพกับเพื่อนตัวแปรปัจจัยด้านภาพลักษณ์พบว่าตัวแปรสรรถ ภาพทางกายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความพอใจในรูปร่างของตนเองตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและตัวแปรบุคลิกภาพแบบหัวนโหนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนพบว่าตัวแปรการเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ตัวแปรผลการสอบระดับชาติสูงกว่าค่าเฉลี่ย ตัวแปรเกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาตัวแปรภาวะซึมเศร้าพบว่าพบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ทางร่างกาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดส่วนตัวแปรการรู้จักคิด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความ เบ้เป็นลบหรือเบ้ซ้าย แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรสูงกว่าค่าเฉลี่ย มีค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายน้อย ยกเว้น ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการเห็นคุณค่าในตนเองและ ตัวแปรเกรดเฉลี่ย มีค่าความโด่งเป็นลบแสดงข้อมูลว่ามีการกระจายมาก

1.3 ค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และภาวะซึมเศร้าของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามภูมิภาคของผู้ตอบคือเพศ และเขตพื้นที่ การศึกษาของ โรงเรียนพบว่า

ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองจำแนกตามเพศและ เขตพื้นที่ ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(เกรดเฉลี่ย) จำแนกตามเขตพื้นที่ ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(เกรดเฉลี่ย) สูงกว่าเพศชาย จำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย และค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ผลการทดสอบระดับชาติ) และเมื่อจำแนกตามเขตพื้นที่ นที่การศึกษาพบว่าแตกต่างกันคือ เขตพื้นที่ การศึกษาที่1 มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเขตพื้นที่ การศึกษาที่2 และเขตพื้นที่ การศึกษาที่3 มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าเขตพื้นที่ นที่2

ค่าเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าของนักเรียนจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีภาวะซึมเศร้ามากกว่าเพศหญิง และจำแนกตามเขตพื้นที่ นที่การศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 19 ตัวแปร เป็นการวิเคราะห์ โดยใช้สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เพียร์สันได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรวม 181 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ .004 ถึง 0.695 โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกจำนวน 110 คู่ เป็นความสัมพันธ์ทางลบจำนวน 71 คู่ มีความสัมพันธ์ โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) และ ผลการสอบระดับชาติ (NT) และ คู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดผลการสอบระดับชาติ (NT) และ สัมพันธ์ภาพกับผู้ปกครองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 จำนวน 173 คู่ คิดเป็นร้อยละ 95.58 และมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 8 คู่ คิดเป็นร้อยละ 4.42 ตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันขนาดน้อยถึงปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัย

2.1. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานครโดยภาพรวมกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยแบ่งออกเป็น 2 โมเดลดังนี้

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 1 พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 69.57 ที่ค่าองศาอิสระเท่ากับ 70 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.491 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน(GFI) เท่ากับ 0.99 และดัชนีวัด

ระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ 0.18 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่า p มีค่ามากพอที่จะไม่ปฏิเสธสมมติฐาน ค่า GFI และ AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า RMR มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงพบว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 63 สามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 21 สามารถอธิบายความแปรปรวนภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 78 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้พบว่าตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.10-0.89 ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มีค่ามากที่สุดและ ตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำที่สุดคือ ตัวแปรสมรรถภาพทางกาย (PSY)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) พบว่าตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางตรงที่ทิศทางบวกอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าถ้านักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเอง คือตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) พบว่าตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางตรงที่ทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าถ้านักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเอง คือตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา (ASE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม (SSE) เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้นักเรียนภาวะซึมเศร้า (DPS) ลดลงด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่าตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) และตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลทางตรงที่ทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร ส่วน ตัวแปรภาพลักษณ์ (BDI) มีอิทธิพลทางตรงที่ทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) แสดงว่าถ้านักเรียนมีภาพลักษณ์ (BDI) คือความพึงพอใจในรูปร่างของตนเอง (BST) และสมรรถภาพทางกาย (PSY) ในระดับสูงแล้ว ก็จะมีการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) สูงขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) โดยส่งผ่านตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) และตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวก อย่างไรก็ตามไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) ส่วนตัวแปรภาพลักษณ์ (BDI) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) โดยส่งผ่านตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น (RET) และตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางลบ อย่างไรก็ตามไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) ส่วนตัวแปรภาพลักษณ์ (BDI) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH)

เมื่อพิจารณาเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.30 ถึง 1.13 ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) และตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH)

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 2 พบว่าเมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 78.74 ที่ค่าองศาอิสระเท่ากับ 71 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.25 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ 0.16 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่า p มีค่ามากพอที่จะไม่ปฏิเสธสมมติฐาน ค่า GFI และ AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า RMR มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ และค่าเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานระหว่างตัวแปรสูงสุดมีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์(R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่3 ได้ร้อยละ 94 และสามารถอธิบายความแปรปรวนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 12 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้พบว่าตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.10-0.82 ตัวแปรเกรดเฉลี่ย (GPA) มีค่ามากที่สุดและ ตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำที่สุดคือ ตัวแปรบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว(NRT)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) พบว่าตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวกอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าถ้านักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเอง คือตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา(ASE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม (GSE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว (FSE) ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม(SSE) เพิ่มสูงขึ้น ก็จะทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) พบว่าตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) และ ตัวแปรภาพลักษณ์(BDI) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปร ส่วนตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางบวก และตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) มีอิทธิพลทางตรงทิศทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) แสดงว่าถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพ (PSN) คือตัวแปรบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (EXT) ตัวแปรบุคลิกภาพแบบประนีประนอม (AGE) ตัวแปรบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (OPE) ตัวแปรบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (CON) ตัวแปรบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (NRT) แตกต่างกันก็จะทำให้การเห็นคุณค่าในตนเอง (SE) แตกต่างกันไปด้วย และถ้า นักเรียน และถ้านักเรียนภาวะซึมเศร้า (DPS) คือ ด้านการรู้คิด (COG) ด้านอารมณ์ความรู้สึก (AFF) ด้านพฤติกรรมการแสดงออก (BEH) และด้านอาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย (SOD) สูงก็จะทำให้การเห็นคุณค่าในตนเอง(SE) ต่ำตามไปด้วย

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) โดยส่งผ่านตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่า ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) ตัวแปรบุคลิกภาพ (PSN) และ ภาพลักษณ์ (BDI) มีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางบวก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อ ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH) ส่วนตัวแปรมีอิทธิพลทางอ้อมทิศทางลบตัวแปรภาวะซึมเศร้า (DPS) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH)

เมื่อพิจารณาเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 1.43 ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มากที่สุดคือ ตัวแปรภาพลักษณ์(BDI) และตัวแปรบุคลิกภาพ(PSN) ตัวแปรคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้อื่น(RET) และตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ACH)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้นนั้น โดยภาพรวมแล้วสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและสมมติฐานในการวิจัย อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยดังกล่าวยังมีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. จากโมเดลที่ 1 มีปัจจัยที่เป็นสาเหตุต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่ศึกษาจำนวน 3 ปัจจัย คือปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านภาพลักษณ์ และตัวแปรที่เป็นผลจากการเห็นคุณค่าในตนเอง 2 ตัวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและภาวะซึมเศร้า

1.1 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีอิทธิพลทางบวกอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ซึ่งวัดได้จากความพึงพอใจในรูปร่างของตนเองและสมรรถภาพทางกาย มีค่าอิทธิพลเป็นบวกแสดงว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในรูปร่างและมีสมรรถภาพทางกายสูงก็จะยิ่งสอดคล้องต่อการเห็นคุณค่าในตนเองสูงตามไปด้วยกับงานวิจัยของ ประวีณา ธาดาพรหม, 2550; Lavy and Ebbeek, 2005; Tiggemann, 2005; Huang และคณะ, 2007 ที่จะเห็นได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สาม ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตนเองที่ปรากฏต่อผู้อื่นมาก ดังนั้นถ้านักเรียนที่มีความพึงพอใจในรูปร่างและมีสมรรถภาพทางกายสูง ยิ่งถ้าในวัยรุ่นที่มีมีความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา และมีร่างกายแข็งแรงสามารถทำกิจกรรมต่างๆได้ตามความต้องการของตนเองก็จะทำให้เป็นที่ชื่นชอบแก่บุคคลอื่น เกิดความพึงพอใจในตนเองมากยิ่งขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงตามไปด้วย

1.2 การเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดา สงเดช, 2546; Trensiewski, et al, 2006; Ciarrochi, 2007 ที่ว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ภาคภูมิใจในตนเอง เมื่ออยู่ในชั้นเรียนก็จะกล้าที่จะแสดงออก มีความกล้าที่จะเรียนรู้อะไรในสิ่งต่างๆมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนที่เห็นคุณค่าในตนเองจะมีการประเมินตนเองในทางที่ดีและรับรู้ ว่าตนเองมีความสามารถที่จะบรรลุในสิ่งที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้ได้ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำก็จะมองไม่เห็นคุณค่าในตนเอง มักจะย่อท้อต่ออุปสรรคได้โดยง่าย ส่วนภาวะซึมเศร้าในตนเองพบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลทางลบต่อภาวะซึมเศร้าแสดงว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะมีภาวะซึมเศร้าสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ คงกลิ่น, 2548; รุ่งมณี ยิ่งยืนม, 2549; Pullmann

& Allik, 2008; Robins, et al, 2008; Orth, et al., 2009 ที่ว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำจะจะมีการประเมินและรับรู้ ว่าตนเองต่ำต้อยด้อยค่า มีปมด้อย มักเก็บตัว ไม่ค่อยแสดงตน แสวงหาการยอมรับจากผู้อื่น เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย หมดหวัง จนเกิดเป็นภาวะซึมเศร้าในที่สุด ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงที่จะทำให้ให้นักเรียนรู้สึกกว่าตนเอง มีความสำคัญ มีความสามารถในการทำสิ่งต่างๆได้ด้วยตัวเอง

2. จากโมเดลที่ 2 มีปัจจัยที่เป็นสาเหตุต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่ศึกษา จำนวน 4 ปัจจัย คือปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านภาพลักษณ์ และภาวะซึมเศร้า ตัวแปรที่เป็นผลจากการเห็นคุณค่าในตนเอง คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุต่อการเห็นคุณค่าในตนเองจำนวน 4 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และปัจจัยด้านภาวะซึมเศร้า ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ปัจจัยที่ส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญคือ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญคือปัจจัยด้านบุคลิกภาพแสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่าง ๆ กันจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ทศนีย์ อัญมณีเจริญ, 2550; Tiggemann, 2005; Neustadt, et al., 2006 ที่ว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกัน ก็จะมีลักษณะนิสัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลของ มีแนวทางการดำรงชีวิต มีการทำกิจกรรม มีลักษณะนิสัยและความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออกที่แตกต่างกัน ก็จะทำให้มีการประเมินและรับรู้ คุณค่าในตนเองต่างๆกันไป ส่งผลให้นักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่าง ๆ กันจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองที่แตกต่างกันไป และจากการศึกษาภาวะซึมเศร้ามีอิทธิพลทางลบต่อการเห็นคุณค่าในตนเองแสดงว่านักเรียนที่มีภาวะซึมเศร้าสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Trensiewski, et al.,2006; Ciarrochi, 2007 พบว่า นักเรียนที่มีภาวะซึมเศร้า จะมีภาวะทางอารมณ์ที่ไม่เป็นสุขขาดสมดุลทั้งทางร่างกายและ จิตใจ เมื่อบุคคลซึมเศร้าจะมีอารมณ์หม่นหมอง เศร้าสลดหดหู่ ท้อแท้ หมดหวัง มองโลกในแง่ร้าย และจะมีประเมินค่าของตนเองว่าไม่มีความสามารถ ไม่มีความสำคัญไม่เป็นที่ยอมรับยอมรับจากบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ แสดงว่านักเรียนที่มีภาวะซึมเศร้าสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำตามไปด้วยซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่มีภาวะซึมเศร้าต่ำหรือไม่มีเลยก็จะเป็นคน ที่เชื่อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง มีความหวังในการดำเนินชีวิต มองโลกในแง่ดี สามารถเข้ากับผู้อื่นได้ดี จึงทำให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง

2.2 ผลของการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแสดงว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสุดา สงเดช, 2546; Trensiewski, et al, 2006; Ciarrochi, 2007 ที่ว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ภาคภูมิใจในตนเอง เมื่ออยู่ในชั้นเรียนก็จะกล้าที่จะแสดงออก มีความกล้าที่จะเรียนรู้อะไรในสิ่งต่างๆมากขึ้น ซึ่งทั้งนักเรียนที่เห็นคุณค่าในตนเองจะมีการประเมินตนเองในทางที่ดีและรับรู้ว่าคุณค่าความสามารถที่จะบรรลุในสิ่งที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้ได้ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำก็จะมองไม่เห็นคุณค่าในตนเอง มักจะย่อท้อต่ออุปสรรคได้โดยง่ายดังที่กล่าวมาแล้ว

3. ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองโมเดลพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรแฝงภายในโมเดลที่ 1 ค่าเท่ากับ 0.63 และ ตัวแปรภาวะซึมเศร้า มีค่าเท่ากับ 0.78 ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง และตัวแปรภาวะซึมเศร้า ได้ร้อยละ 63 และ 78 ตามลำดับซึ่งค่อนข้างสูง ส่วนโมเดลที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองค่าเท่ากับ 0.94 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวน ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง ได้ร้อยละ 94 ซึ่งสูง แต่ค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2) ทั้งสองโมเดลมีค่าเท่ากับ 0.21 และ 0.12 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝงร้อยละ 21 และ 12 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาในครั้งนี้ อาจจะไม่ครอบคลุม

4. จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนทั้ง 2 โมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า โมเดลทั้ง 2 โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อ พิจารณาผลหารค่าสถิติไค – สแควร์ด้วยองศาอิสระ โมเดลที่ 1 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่า โมเดลที่ 2 อาจเนื่องมาจากงานวิจัยที่สนับสนุนว่าภาวะซึมเศร้าที่ส่งผลถึงการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น เป็นงานวิจัยที่ทำในบริบทต่างประเทศทั้งสิ้น (Heaven, 1997; Roberts and Gamble, 2001; Tsai and Jirovec, 2005) ซึ่งอาจจะทำให้ผลการศึกษาในประเทศไทยแตกต่างจากบริบทในต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่พัฒนาขึ้น ทั้งสองโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งสองโมเดล จึงสามารถเป็นทางเลือกสำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 8 มีทางเลือกในการศึกษาได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เนื่องจากการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสำคัญต่อนักเรียน ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงคุณค่าในตนเองโดยอาจจะมีการจัดกิจกรรม โครงการ หรือทำความเข้าใจ เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจและมองเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และยิ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถเผชิญหน้าและแก้ไขปัญหาที่ผ่านเข้ามาในชีวิตได้

2. ครู อาจารย์ โรงเรียน ควรมีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน โดยอาจจะมีการจัดทำโครงการ หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเพื่อลดปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำและการเกิดภาวะซึมเศร้าของนักเรียนที่เกิดจากสาเหตุการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำได้

3. พ่อแม่ ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ในตัวบุตรหลานเพิ่มมากขึ้น ร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่างๆเช่นให้ความรักเอาใจใส่ เพื่อให้เขารู้จักตนเอง เข้าใจและมองเห็นคุณค่าในตนเอง พ่อแม่ ผู้ปกครองยังสามารถพัฒนาสนับสนุนให้นักเรียนมีการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ มีข้อจำกัด คือศึกษาเฉพาะกับนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น ทำให้ผลการวิจัยยังไม่สามารถอ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั่วไปได้ นอกจากนี้ อาจจะมีการตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล โดยศึกษาแต่ละภูมิภาคว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

2. จากผลการวิจัยพบว่าโมเดลทั้งสองโมเดลที่สร้างขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่มีความแตกต่างกันในโมเดลที่ 1 และโมเดลที่ 2 มีความแตกต่างกันคือตัวแปรภาวะซึมเศร้าที่มีเส้นทางอิทธิพลต่างกัน ดังนั้นในผู้ที่ทำการศึกษากครั้งต่อไป อาจจะทำการศึกษาได้ 2 แบบคือโมเดลความสัมพันธ์สองทาง (two-way model) และ โมเดลที่มีการวัดซ้ำ (repeated measure model) ซึ่งจะสามารถอธิบายเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้น

3. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเฉพาะอิทธิพลจากการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แลอิทธิพลจากการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อตัวแปรภาวะซึมเศร้าเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาอิทธิพลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อภาวะซึมเศร้าและอิทธิพลของภาวะ

ซีมีตราที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ยังไม่สามารถอธิบาย และให้สารสนเทศได้ครบถ้วนในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาให้ครอบคลุมชัดเจนยิ่งขึ้น

4. ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเฉพาะอิทธิพลของตัวแปรแฝงภายนอกที่ส่งผลต่อจากการเห็นคุณค่าในตนเองเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาอิทธิพลที่มีต่อภาวะซีมีตรา และอิทธิพลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ยังไม่สามารถอธิบาย และให้สารสนเทศได้ครบถ้วนในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาให้ครอบคลุมชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ควรมีการนำเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในลักษณะการศึกษาเชิงลึก เพื่อให้ได้ตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาภาคสนามกับกรณีศึกษาที่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมสุขภาพจิต. (2541). *คู่มือดูแลสุขภาพจิตเด็กวัยเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2540). *Self-esteem: พลังแห่งความเชื่อมั่น*. กรุงเทพมหานคร: ที.พี.พี. น
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2543). *ผู้ชีวิตด้วยจิตวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: ที.พี.พี. น
- จงกลณี ต้อยเจริญ (2540). *สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับบิดามารดา การเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นตอนต้น* วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาอนามัยครอบครัว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ อัญมณีเจริญ. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในงาน: กรณีศึกษาธุรกิจโรงเลื่อยไม้สัก*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลริสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประวีณา ธาดาพรหม. (2550). *ภาพลักษณ์ทางร่างกาย และการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะดา ดำแก้ว. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนนาทวีวิทยาคม อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา*. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งมณี ยิ่งยืน (2549). *ความชุกของภาวะซึมเศร้าและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย และเยาวชนที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายในจังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วรรณเพ็ญ ประสิทธิ์. (2550). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบย่อยของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- วิภาวี วงศ์อนันต์นนท์. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศกฉวรรณ กาญจนภักดี. (2549). *การศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศินภาพร แสงใส. (2547). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในพื้นที่การศึกษามุขิรัมย์ เขต 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ศิริรัตน์ คงกลิ่น. (2548). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบรรลุงานตามขั้นตอนพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการพัฒนากาญ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- สาวิตรี ทยานศิลป์. (2541). *อิทธิพลของครอบครัวต่อความภาคภูมิใจในตนเองของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยประชากรและสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2551). *รายงานประจำปี 2551. กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: www.onesqa.or.th/th/download/index.php. [15 กรกฎาคม 2551]*

สุดา สงเดช. (2546). *การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู โครงสร้างครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุภาเพ็ญ คชพลายุกต์. (2541). *ผลของการจัดกิจกรรมบำบัดต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ความคาดหวังในชีวิต และภาวะซึมเศร้า ของเด็กที่ถูกทารุณกรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรชุนมา พุ่มสวัสดิ์ (2539). *การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภา จันทรสกุล .(2535). *ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อิงอร แก้วแหวน. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่น อำเภอเสด็จ จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *Everest พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง*. กรุงเทพมหานคร: ชานต้าการพิมพ์.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). *สร้าง EQ ให้ลูกคุณ*. กรุงเทพมหานคร: ชานต้าการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

Abraham, M. M. (2008). *Early adolescent friendship and self-esteem*. A dissertation submitted of requirements for the degree of doctor of philosophy Kent State University.

Birndorf, S . et al. (2005). High self-esteem among adolescents. Longitudinal trends, sex differences, and protective factors. *Journal of Adolescent Health*. 37: 194-201.

- Ciarrochi, J. et al.(2007). The impact of hope self-esteem and attributional style on adolescent , school grades and emotional well being: Longitudinal study. *Journal of Research in Personality*. 41: 1161–1178.
- Derlega, V. A. et al (2005). *Personality contemporary theory and research*. Belmont: Thomson Wadsworth.
- Huang, J.S.et al. (2007). Body image and self-esteem among adolescents undergoing an intervention targeting dietary an physical activity behaviors. *Journal of Adolescent Health*. 40: 245 – 256.
- Laible, D. J. et al. (2009). Pathways to self-esteem in late adolescence: the role of parent and peer attachment, empathy, and social behaviors. *Journal of Adolescence*. 27: 703-716.
- Lawrence, A. P. (2005). *Personality theory and research*. New York : John Wiley and Sons, Inc.
- Miller, D. Et al. (2006). A randomized trial of paired tutoring in elementary schools: effects on Self-esteem. *Procidia social and behavioral*. 1: 1645-1647.
- Miyamoto, R. H. (2001). Path models linking correlates of Self-esteem in a multi-ethnic adolescent Sample. *Personality and Individual Differences*. 31: 701-702.
- Orth, U. et al. (2009). Disentangling the effect of low self-esteem and stressful event on depression: findings from three longitudinal studies. *Journal of Personality and Social psychology*. 97, 2: 307-321.
- Pepi, A. et.al. (2006). Personal conceptions of intelligence, self – esteem, and school achievement in Italian and Portuguese Students. *Adolescence*. 41, 64: 615-631.
- Pflieger, J. C., & Vazsonyi, A. T. (2006). Parenting Processes and dating Violence: The mediating role of self-esteem in low-and high-SES adolescents. *Journal of Adolescence*. 29, 4: 95-512.
- Pullmann, H.,& Allik, J. (2008). Relation of academic and general self-esteem to school achievement. *Personality and Individual differences*. 45: 559-564.

- White sell, N.R. et al.(2009). A longitudinal Study of Self-esteem, Culural identity and academic success among American Indian addesents. *Culrural Diversity and Ethic Minority Psychology*. 15, 1: 38-50.
- Robins, R.W. et al.(2008). Low Self-esteem prospectively Predicts depression in adolescence and young adulthood. *Journal of personality processes and individual differences*. 95, 3: 695-708.
- Ross, R. et al. (2006). Self-esteem. Parent-child interaction, emotional support, and Self-Perception among Thai Undergraduate Nursing Student. *International Journal of Nuring Education Scholarship*. 3: 1-18.
- Sandstom, M. J.,& Jordan, R. (2008). Defensive self-esteem and aggression in childhood. *Journal of Research in Personality*. 42: 506-514.
- Tiggemann, M. (2005). Body dissatisfaction and adolescent Self-esteem : Prospective findings. *Body Image*. 4: 2129-135.
- Trensiewski, et al. (2006). Low self-esteem during adolescence predicts poor health, criminal behavior, and limited economic prospects during adulthood. *Developmental Psychological*. 42, 2: 381-390.
- Yacobb, et al.(2009). Loneliness, stress, self-esteem and depression among Malaysian adolescents. *Journal Kemanusiaan*. 14: 85-95.
- Zhang, L.,& Postiglione, G. A. (2001). Thinking Styles, Self-esteem and socio-economic status. *Personality Defferences*. 31: 1333-1346.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ หัวหน้าภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล อาจารย์ประจำภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร.ปิยะวรรณ พันธุ์มงคล อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. แพทย์หญิงหทัยวัน สนั่นเอื้อ อจิตแพทย์ โรงพยาบาลกาฬสินธุ์
5. อาจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจัตุรัสอาจารย์ประจำสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2755)/

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

ธันวาคม 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป)	จำนวน 1 ชุด
	2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน 1 ชุด
	3. แบบตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย	จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาวิจัย การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง **“การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3”** โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา บวรกิติวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อประโยชน์วิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและ ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)
หัวหน้าภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา โทรศัพท์ 02-218-2578 ต่อ 800

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา บวรกิติวงศ์

ที่อนิสิต นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์ โทรศัพท์ 087-236-5677

ที่ ศธ 0512.6(2755)/

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน

เนื่องด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง **“การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุ และผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3”** โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา บวรกิตติวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ในการนี้ นิสิตจึงมีความจำเป็นต้อง รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับนักเรียนในโรงเรียนของท่าน เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป สำหรับวันและเวลานิสิตจะประสานอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยดังกล่าว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)
หัวหน้าภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

โทรศัพท์ 02-218-2578 ต่อ 800

โทรศัพท์นิตินิต 087- 2365677

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรียน คุณครูประจำชั้นที่เคารพ

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์ นิสิตปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะนี้ อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงขอความกรุณาคุณครูทุกท่านในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

ข้อมูลที่จะได้รับมีความสำคัญกับงานวิจัยในครั้งนี้ อย่างยิ่ง ข้อมูลที่ดิฉันรวบรวมได้จะเป็นความลับ และจะนำมาวิเคราะห์เพื่อนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ดังนั้นจึงขอความกรุณาคุณครูทุกท่านในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

งานวิจัยครั้งนี้ จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากคุณครูทุกท่านในการตอบแบบสอบถาม ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากคุณครูทุกท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ด้วย

ด้วยความเคารพอย่างสูง
นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวย์

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าใน
ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และกรอกข้อมูลของท่านลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ (1) ชาย

(2) หญิง

2.เกรดเฉลี่ยล่าสุด.....

3.ผลการสอบNT (ชั้น ม2).....

4. นักเรียนอาศัยอยู่กับ

(1) บิดา-มารดา

(2) ผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดามารดา

(3) อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุดดังนี้

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อมีปัญหาฉันมักค้นหาเพื่อน					
2	ฉันและเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือ ฟังพาท้าทายซึ่งกันและกัน					
3	ฉันรู้สึกว่าคุณเองไม่มีเพื่อนคอยปรึกษา					
4	ฉันยอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม					
5	ฉันมักจะแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนอยู่เสมอ					
6	เมื่อมีปัญหาฉันมักจะปรึกษาผู้ปกครองเสมอ					
7	ผู้ปกครองให้กำลังใจฉันเสมอเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน					
8	ผู้ปกครองจะแสดงความชื่นชมเมื่อฉันประสบความสำเร็จ					
9	ฉันอวยพรหรือมอบของขวัญให้ผู้ปกครองในโอกาสพิเศษเสมอ					
10	ผู้ปกครองอนุญาตให้ฉันร่วมกิจกรรมของโรงเรียนที่ฉันสนใจ					
11	ฉันรู้สึกว่าคุณร่างกายภายนอกฉันไม่น่าดู					
12	ฉันยอมรับรูปร่างลักษณะของฉันที่เป็นอยู่ตอนนี้ได้					
13	ฉันไม่สามารถเลือกสวมใส่เสื้อผ้าตามความพอใจของฉันได้					
14	ฉันเป็นที่สนใจจากเพศตรงข้าม					
15	ฉันสามารถปรากฏตัวต่อหน้าคนอื่นด้วยความมั่นใจ					
16	ฉันแข็งแรงพอที่จะเลือกเล่นกีฬาที่ฉันสนใจทุกประเภทได้					
17	ฉันหยุดเรียนเพราะป่วยอยู่บ่อยครั้ง					
18	ฉันตื่นนอนตอนเช้าด้วยความกระฉับกระเฉง					
19	ฉันมีร่างกายที่แข็งแรงเหมือนคนอื่น ๆ					
20	ฉันเหนื่อยน้อยหลังทำงานหรือเล่นกีฬาได้เร็ว					
21	ปกติแล้วฉันชอบที่จะทำอะไรตามลำพัง					
22	ฉันชอบให้มีคนอยู่รอบๆข้าง					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23	ฉันเป็นคนร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ					
24	ฉันทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ					
25	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกที่ตัวฉันเต็มไปด้วยพลังความสามารถ					
26	ฉันชอบติดตามข่าวสารเทคโนโลยีใหม่ๆ					
27	ฉันรู้สึกสนุกกับเรื่องที่ต้องพิสูจน์หรือความคิดที่เป็นนามธรรม					
28	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของที่โรงเรียนจัดขึ้น น้อยอยู่เสมอ					
29	บทกวีส่งผลต่อความรู้สึกฉันน้อยมากหรือไม่ส่งผลต่อฉันเลย					
30	ฉันมีความสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆรอบตัว					
31	ฉันมักมีความคิดเห็นสอดคล้องกับเพื่อนๆ					
32	เพื่อนๆคิดว่าฉันมักถือความคิดของตัวเองเป็นใหญ่					
33	ฉันยอมรับฟังผู้อื่นได้เสมอ					
34	ฉันพร้อมจะปฏิบัติตามเสียงข้างมาก					
35	ฉันมักจะสงสัยในความคิดเห็นของผู้อื่น					
36	ฉันจะตั้งเป้าในหมายการทำงานอย่างชัดเจนและมีการปฏิบัติเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายอย่างเป็นขั้น นตอน					
37	ฉันมักเสียเวลานานกับการบังคับให้ตัวเองเริ่มลงมือทำงานอย่างจริงจัง					
38	ฉันพยายามเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์อยู่เสมอ					
39	ปัจจุบันหน้าที่หลักของฉันคือเรียนหนังสือให้ดีที่สุด					
40	ฉันอยากทำงานเพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่					
41	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกว่าตัวเองด้อยกว่าคนอื่น					
42	ฉันไม่ค่อยรู้สึกเหงาหรือซึมเศร้า					
43	เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้น ฉันจะมีความรู้สึกท้อแท้และยอมแพ้มัน					
44	ฉันไม่ค่อยรู้สึกหวาดกลัวหรือหวาดวิตกกังวลในเรื่องใดๆ					
45	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกโกรธจากการกระทำของคนอื่นแสดงต่อฉัน					

ตอนที่ 3

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		ใช่	ไม่ใช่
1	ฉันอยากเปลี่ยนหลาย ๆ สิ่งในตัวฉันถ้าฉันสามารถทำได้		
2	ฉันเป็นคนอ่อนไหวง่าย		
3	ฉันรู้สึกว่าคุณค่าต่ำต้อย		
4	ฉันไม่ได้เป็นคนหน้าตาดีเหมือนคนอื่น		
5	บ่อยครั้งที่ฉันอยากเป็นคนอื่นที่ไม่ใช่ตัวฉัน		
6	ฉันรู้สึกลำบากใจในการพูดต่อหน้ากลุ่มคน		
7	ใคร ๆ จะรู้สึกสนุกเมื่ออยู่กับฉัน		
8	ฉันเป็นขวัญใจในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน		
9	เพื่อน ๆ มักคล้อยตามความคิดเห็นของฉัน		
10	คนส่วนใหญ่ไม่ชื่นชมฉัน		
11	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกเป็นส่วนเกินในบ้าน		
12	คนในครอบครัวเข้าใจและยอมรับในตัวฉันเสมอ		
13	ครอบครัวรับรู้ความสามารถของฉันและไม่ตั้งความหวังในตัวฉันสูงจนเกินไป		
14	ฉันรู้สึกหงุดหงิดที่คนในครอบครัวไม่เข้าใจฉัน		
15	ครอบครัวของฉันเห็นความสำคัญในตัวฉัน		
16	ผลการเรียนของฉันไม่ดีเท่าที่ฉันต้องการ		
17	ฉันยอมแพ้ต่อปัญหาต่างๆอย่างง่ายดาย		
18	ฉันชอบให้ครูเรียกตอบในชั้นเรียน		
19	การเรียนหนังสือเป็นเรื่องยุ่งยากและน่าเบื่อหน่าย		
20	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกท้อแท้กับการเรียน		

ตอนที่ 4

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับท่านใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึก			
		ตลอดเวลา	บ่อยๆ	บางครั้ง	ไม่เคย
1	ฉันรู้สึกว่าคุณดีพอๆกับเพื่อนคนอื่น ๆ				
2	ฉันรู้สึกว่าคนรอบข้างไม่ชอบฉัน				
3	ฉันรู้สึกว่าชีวิตมีแต่สิ่งที่ล้มเหลว				
4	ผู้คนที่ไปไม่เป็นมิตรกับฉันเลย				
5	ฉันมีความหวังเกี่ยวกับอนาคต				
6	ฉันรู้สึกหวาดกลัวต่อสิ่งต่างๆรอบตัว				
7	ฉันรู้สึกเหงา				
8	ฉันรู้สึกชีวิตนี้ มีแต่ความสนุกสนาน				
9	ฉันรู้สึกเศร้า หดหู่ใจ				
10	ฉันรู้สึกท้อถอยในการดำเนินชีวิต				
11	ฉันไม่สามารถจัดการความเศร้าออกจากใจได้แม้จะมีคนคอยช่วยเหลือก็ตาม				
12	ฉันต้องฝืนใจในการกระทำสิ่งต่างๆ				
13	ฉันตำหนิหรือกล่าวโทษตัวเอง				
14	ฉันไม่ค่อยอยากคุยกับใคร				
15	ฉันมักร้องไห้ หรืออยากร้องไห้เมื่ออยู่ลำพัง				
16	ฉันรู้สึกหงุดหงิดง่าย				
17	ฉันรู้สึกเบื่ออาหาร				
18	ฉันไม่มีสมาธิในการเรียน				
19	ฉันรู้สึกอ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย				
20	ฉันนอนไม่ค่อยหลับ				

ภาคผนวก ง
ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (IOC)

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านต่างๆที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	IOC
ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น		
สัมพันธภาพกับเพื่อน		
1	เมื่อมีปัญหา มักฉันปรึกษาเพื่อน	1
2	ฉันและเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือ ฟังพาทาคัยซึ่งกันและกัน	1
3	ฉันรู้สึกว่าคุณเองไม่มีเพื่อนคอยปรับทุกข์	1
4	ฉันยอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม	1
5	ฉันมักจะแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนอยู่เสมอ	1
สัมพันธภาพกับผู้ปกครอง		
6	เมื่อมีปัญหาฉันมักจะปรึกษาผู้ปกครองเสมอ	1
7	ผู้ปกครองให้กำลังใจฉันเสมอเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	1
8	ผู้ปกครองจะแสดงความชื่นชมเมื่อฉันประสบความสำเร็จ	0.6
9	ฉันอวยพรหรือมอบของขวัญให้ผู้ปกครองในโอกาสพิเศษเสมอ	0.6
10	ผู้ปกครองอนุญาตให้ฉันร่วมกิจกรรมของโรงเรียนที่ฉันสนใจ	1
ปัจจัยด้านภาพลักษณ์		
ความพอใจในรูปร่างของตนเอง		
11	ฉันรู้สึกว่าร่ากายภายนอกฉันไม่น่า	0.8
12	ฉันยอมรับรูปร่างลักษณะของฉันที่เป็นอยู่ตอนนี้	1
13	ฉันไม่สามารถเลือกสวมใส่เสื้อผ้าตามความพอใจของฉัน	0.8
14	ฉันเป็นที่สนใจจากเพศตรงข้าม	0.6
15	ฉันสามารถปรากฏตัวต่อหน้าคนอื่นด้วยความมั่นใจ	1
สมรรถภาพทางกาย		
16	ฉันแข็งแรงพอที่จะเลือกเล่นกีฬาที่ฉันสนใจได้ทุกประเภท	1
17	ฉันหยุดเรียนเพราะป่วยอยู่บ่อยครั้ง	1
18	ฉันตื่นนอนตอนเช้าด้วยความกระฉับกระเฉง	1
19	ฉันมีร่างกายที่แข็งแรงเหมือนคนอื่นๆ	0.8

ข้อ	ข้อความ	IOC
20	ฉันหายเหนื่อยหลังทำงานหรือเล่นกีฬาได้เร็ว	0.8
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ		
บุคลิกภาพแบบแสดงตัว		
21	ปกติแล้วฉันชอบที่จะทำอะไรตามลำพัง	0.6
22	ฉันชอบให้มีคนอยู่รอบๆข้าง	1
23	ฉันเป็นคนร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ	1
24	ฉันทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ	1
25	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกง่วงตัวฉันเต็มไปด้วยพลังความสามา:	1
บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์		
26	ฉันชอบติดตามข่าวสารเทคโนโลยีใหม่ๆ	0.6
27	ฉันรู้สึกสนุกกับเรื่องที่ต้องพิสูจน์หรือความคิดที่เป็นนามธรรม	0.8
28	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของที่โรงเรียนจัดขึ้น นออยู่เสมอ	0.8
29	บทกวีส่งผลต่อความรู้สึกฉันน้อยมากหรือไม่ส่งผลต่อฉันเลย	0.8
30	ฉันมีความสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆรอบตัว	0.8
บุคลิกภาพแบบประนีประนอม		
31	ฉันมักมีความคิดเห็นสอดคล้องกับเพื่อนๆ	1
32	เพื่อนๆคิดว่าฉันมักถือความคิดของตัวเองเป็นใหญ่	1
33	ฉันยอมรับฟังผู้อื่นได้เสมอ	1
34	ฉันพร้อมจะปฏิบัติตามเสียงข้างมาก	1
35	ฉันมักจะสงสัยในความคิดเห็นของผู้อื่น	0.8
บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก		
36	ฉันจะตั้งเป้าในหมายการทำงานอย่างชัดเจนและมีการปฏิบัติเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายอย่างเป็นขั้น ตอน	1
37	ฉันมักเสียเวลานานกับการบังคับให้ตัวเองเริ่มลงมือทำงานอย่างจริงจัง	1
38	ฉันพยายามเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์อยู่เสมอ	0.8
39	ปัจจุบันหน้าที่หลักของฉันคือเรียนหนังสือให้ดีที่สุด	0.8
40	ฉันอยากทำงานเพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่	0.8

ข้อ	ข้อความ	IOC
บุคลิกภาพแบบห้วนใจ		
41	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกที่ตัวเองด้อยกว่าคนอื่น	1
42	ฉันไม่ค่อยรู้สึกเหงาหรือซึมเศร้า	0.8
43	เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้น ฉันจะมีความรู้สึกท้อแท้และยอมแพ้	1
44	ฉันไม่ค่อยรู้สึกหวาดกลัวหรือหวาดวิตกกังวลในเรื่องใด	1
45	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกโกรธจากการกระทำของที่คนอื่นแสดงต่อฉัน	1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน

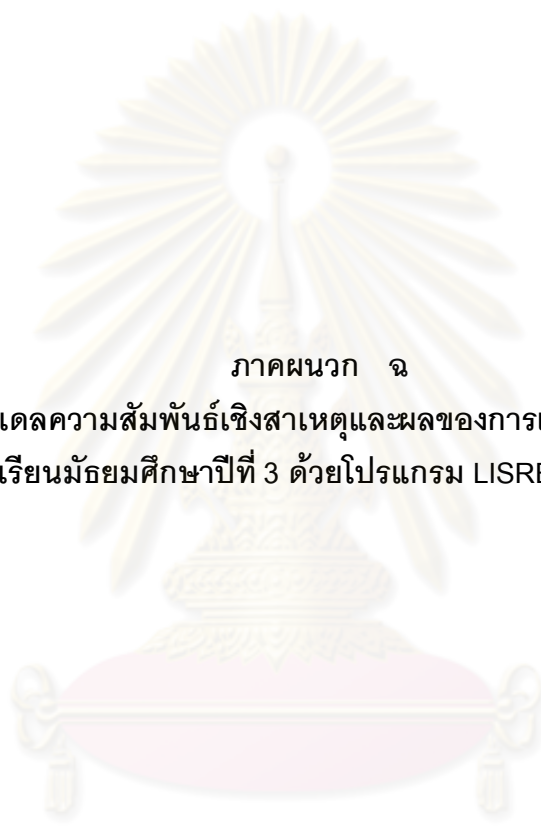
ข้อ	ข้อความ	IOC
การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม		
1	ฉันอยากเปลี่ยนหลาย ๆ สิ่งในตัวฉันถ้าฉันสามารถทำได้	1
2	ฉันเป็นคนอ่อนไหวง่าย	1
3	ฉันรู้สึกว้าวน่าสงสาร	1
4	ฉันไม่ได้เป็นคนหน้าตาดีเหมือนคนอื่น	1
5	บ่อยครั้งที่ฉันอยากเป็นคนอื่นที่ไม่ใช่ตัวฉัน	1
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม		
6	ฉันรู้สึกลำบากใจในการพูดต่อหน้ากลุ่มคน	1
7	ใคร ๆ จะรู้สึกสนุกเมื่ออยู่กับฉัน	1
8	ฉันเป็นขวัญใจในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน	1
9	เพื่อน ๆ มักคล้อยตามความคิดเห็นของฉัน	1
10	คนส่วนใหญ่ไม่ชื่นชอบฉัน	0.8
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว		
11	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกเป็นส่วนเกินในบ้าน	0.6
12	คนในครอบครัวเข้าใจและยอมรับในตัวฉันเสมอ	1
13	ครอบครัวรับรู้ความสามารถของฉันและไม่ตั้งความหวังในตัวฉันสูงจนเกินไป	1
14	ฉันรู้สึกหงุดหงิดที่คนในครอบครัวไม่เข้าใจฉัน	1
15	ครอบครัวของฉันเห็นความสำคัญในตัวฉัน	1
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษา		
16	ผลการเรียนของฉันไม่ดีเท่าที่ฉันต้องการ	0.8
17	ฉันยอมแพ้ต่อปัญหาต่างๆอย่างง่ายดาย	0.8
18	ฉันชอบให้ครูเรียกตอบในชั้นเรียน	0.8
19	การเรียนหนังสือเป็นเรื่องยุ่งยากและน่าเบื่อหน่าย	0.8
20	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกท้อแท้กับการเรียน	0.8

ตอนที่ 4 ภาวะซึมเศร้า

ข้อ	ข้อความ	IOC
ด้านการรู้คิด		
1	ฉันรู้สึกว่ตนเองดีพอๆกับเพื่อนคนอื่น	0.8
2	ฉันรู้สึกว่คนรอบข้างไม่ชอบฉัน	1
3	ฉันรู้สึกว่ชีวิตมีแต่สิ่งทีล้้มเหลว	0.8
4	ผู้ คนทั่วไปไม่เป็นมิตรกับฉันเลย	1
5	ฉันมีความหวังเกี่ยวกับอนาคต	0.8
ด้านอารมณ์ความรู้สึก		
6	ฉันรู้สึกหวาดกลัวต่อสิ่งต่างๆรอบตัว	1
7	ฉันรู้สึกเหงา	1
8	ฉันรู้สึกว่ชีวิตนี้ มีแต่ความสนุกสนาน	1
9	ฉันรู้สึกเศร้า หดหู่ใจ	1
10	ฉันรู้สึกท้อถอยในการดำเนินชีวิต	1
ด้านพฤติกรรมการแสดงออก		
11	ฉันไม่สามารถขจัดความเศร้าออกจากใจได้แม้จะมีคนคอยช่วยเหลือก็ตาม	1
12	ฉันต้องฝืนใจในการกระทำสิ่งต่างๆ	1
13	ฉันตำหนิหรือกล่าวโทษตัวเอง	0.8
14	ฉันไม่ค่อยอยากคุยกับใคร	1
15	ฉันมักร้องไห้ หรืออยากร้องไห้เมื่ออยู่ลำพัง	1
ด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย		
16	ฉันรู้สึกหงุดหงิดง่าย	1
17	ฉันรู้สึกเบื่ออาหาร	0.8
18	ฉันไม่มีสมาธิในการเรียน	0.6
19	ฉันรู้สึกอ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย	1
20	ฉันนอนไม่ค่อยหลับ	0.8

ภาคผนวก จ
การปรับปรุงแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง		
ข้อ	ข้อความเดิม	ข้อความที่ปรับปรุง
1	ฉันปรึกษาเพื่อนเมื่อมีปัญหา <u>คำชี้แจง</u> ภาษาที่ใช้ยังไม่สละสลวย	เมื่อมีปัญหาฉันมักปรึกษาเพื่อน
23	ฉันมักเป็นคนร่าเริงแจ่มใสและมีขวัญ กำลังใจ <u>คำชี้แจง</u> ข้อคำถามสามารถตีความได้ หลายอย่าง	ฉันเป็นคนร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ
24	ชีวิตของฉันเต็มไปด้วยกิจกรรม <u>คำชี้แจง</u> ข้อคำถามยังไม่ค่อยชัดเจน และ ภาษาที่ใช้ยังไม่สละสลวย	ฉันทำกิจกรรมหลายรูปแบบ
ตอนที่ 3 การเห็นคุณค่าในตนเอง		
13	ฉันเป็นที่นิยมหรือเป็นขวัญใจในหมู่เพื่อน วัยเดียวกัน <u>คำชี้แจง</u> ข้อคำถามมีใช้คำที่มีความซ้ำซ้อน กัน	ฉันเป็นขวัญใจในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน
15	คนส่วนใหญ่ได้รับความนิยมนมากกว่าฉัน <u>คำชี้แจง</u> ข้อคำถามยากต่อความเข้าใจใช้ ภาษาที่ไม่สละสลวย	คนส่วนใหญ่ไม่ชื่นชอบฉัน
ตอนที่ 4 ภาวะซึมเศร้า		
5	ฉันร้องไห้หรืออยากร้องไห้ <u>คำชี้แจง</u> ยังเป็นประโยคลอยๆ	ฉันร้องไห้หรืออยากร้องไห้เมื่ออยู่ลำพัง

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเองของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยโปรแกรม LISREL

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 1

DATE: 3/14/2010

TIME: 3:23

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. J" reskog & Dag S" rbom

This program is published exclusively by Scientific
Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright byScientificSoftwareInternational, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file E:\nueng\midnight\midnight.spl:

TI SE

MODEL 1

DA NI=19 NO=555 MA=CM

LA

'GSE' 'SSE' 'FSE' 'ASE' 'GPA' 'NT' 'COG' 'AFF' 'BEH' 'SOD' 'PRP' 'PAP'
'BST' 'PSY' 'EXT' 'OPE' 'AGE' 'CON' 'NRT'

KM

1.000

0.260 1.000

0.204 0.189 1.000

0.294 0.218 0.197 1.000

0.127 0.127 0.162 0.329 1.000

0.167 0.120 0.190 0.302 0.695 1.000

-0.369 -0.390 -0.331 -0.291 -0.272 -0.202 1.000

-0.374 -0.273 -0.308 -0.297 -0.192 -0.192 0.582 1.000

-0.311 -0.199 -0.309 -0.303 -0.214 -0.157 0.517 0.628 1.000

-0.310 -0.186 -0.290 -0.333 -0.263 -0.248 0.432 0.521 0.602 1.000

0.156 0.258 0.151 0.187 0.250 0.190 -0.270 -0.205 -0.128 -0.092 1.000

0.136 0.126 0.400 0.131 0.086 -0.004 -0.243 -0.211 -0.192 -0.150 0.273 1.000

0.352 0.201 0.204 0.229 0.127 0.101 -0.351 -0.313 -0.270 -0.245 0.256 0.195

1.000

0.126 0.192 0.206 0.140 0.151 0.103 -0.250 -0.187 -0.201 -0.196 0.206 0.272

0.211 1.000

0.178 0.337 0.158 0.091 0.103 0.038 -0.307 -0.222 -0.239 -0.121 0.320 0.314

0.228 0.351 1.000

0.085 0.202 0.152 0.139 0.098 0.077 -0.249 -0.156 -0.116 -0.065 0.276 0.302

0.201 0.323 0.372 1.000

0.138 0.121 0.158 0.152 0.163 0.076 -0.293 -0.184 -0.242 -0.195 0.280 0.209

0.218 0.228 0.249 0.219

1.000

0.051 0.157 0.164 0.071 0.177 0.086 -0.215 -0.013 0.007 0.028 0.273 0.337 0.129

0. 288 0. 333 0. 442 0. 137
 1. 000
 -0. 322 -0. 248 -0. 276 -0. 302 -0. 084 -0. 120 0. 311 0. 402 0. 325 0. 338 -0. 173 -0. 128
 -0. 271 -0. 238 -0. 166 -
 0. 146 -0. 196 0. 026 1. 000
 ME
 1. 993 3. 072 3. 241 2. 562 2. 941 60. 804 0. 932 1. 063 1. 039 1. 189 3. 675 3. 693 3. 339
 3. 497 3. 435 3. 384 3. 434
 3. 628 3. 018
 SD
 1. 215 1. 367 1. 340 1. 269 0. 625 15. 672 0. 458 0. 542 0. 604 0. 616 0. 538 0. 724 0. 582
 0. 605 0. 531 0. 495 0. 460
 0. 539 0. 528
 MO NX=9 NY=10 NK=3 NE=3 BE=FU GA=FI PS=SY TE=SY TD=SY
 FR LY(2, 1) LY(3, 1) LY(4, 1) LY(6, 2) LY(8, 3) LY(9, 3) LY(10, 3) LX(1, 1) LX(2, 1)
 FR LX(3, 2) LX(4, 2) LX(5, 3) LX(6, 3) LX(7, 3)
 LX(8, 3) LX(9, 3) BE(2, 1) BE(3, 1)
 FR GA(1, 1) GA(1, 2) GA(1, 3) TH(1, 2) TH(1, 10)
 TH(2, 3) TH(2, 6) TH(3, 1) TH(5, 2)
 FR TH(5, 4) TH(5, 9) TH(6, 2) TH(8, 5) TH(8, 7)
 TH(8, 8) TH(8, 9) TH(8, 10) TH(9, 1)
 FR TH(9, 2) TH(9, 3) TH(9, 4) TH(9, 7) TH(9, 8)
 TH(9, 9) TH(9, 10) TE(4, 3) TE(5, 1)
 FR TE(5, 3) TE(6, 3) TE(7, 2) TE(7, 4) TE(8, 2)
 TE(8, 5) TE(9, 5) TE(9, 6) TE(9, 8)
 FR TE(10, 7) TD(8, 6) TD(8, 7) TD(9, 4) TD(9, 8)
 TD(3, 1) TD(5, 2) TD(5, 4) TD(6, 2)
 FR TD(8, 5) TD(8, 7) TD(9, 1) TD(9, 2) TD(9, 3) TD(9, 4) TD(9, 7) TD(9, 8) TH(6, 5)
 TH(6, 10)
 FR TH(5, 10) TH(7, 9) TH(4, 4) TH(7, 7) TD(6, 5) TD(7, 2) TE(8, 4) TD(6, 4) TD(8, 4)
 TE(2, 1) TH(1, 5)
 FR TD(7, 8) TE(8, 3) TE(10, 9) TH(6, 1) TH(1, 6) TH(2, 5) TD(4, 2) TD(4, 1)
 TH(8, 1) TH(1, 3) TH(4, 3) TD(8, 2) TD(7, 4) TH(5, 7) TH(3, 7)
 VA 0. 50 LY(1, 1)
 VA 0. 95 LY(5, 2)
 VA 0. 81 LY(7, 3)
 LE
 'SE' 'ACH' 'DPS'
 LK
 'RET' 'BDI' 'PSN'
 PD
 OU AM RS EF SS SC AD=OFF

TI SE

Number of Input Variables 19
 Number of Y - Variables 10
 Number of X - Variables 9
 Number of ETA - Variables 3
 Number of KSI - Variables 3
 Number of Observations 555

TI SE

Covariance Matrix

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.48					
SSE	0.43	1.87				
FSE	0.33	0.35	1.80			
ASE	0.45	0.38	0.33	1.61		
GPA	0.10	0.11	0.14	0.26	0.39	
NT	3.18	2.57	3.99	6.01	6.81	245.61
COG	-0.21	-0.24	-0.20	-0.17	-0.08	-1.45
AFF	-0.25	-0.20	-0.22	-0.20	-0.07	-1.63
BEH	-0.23	-0.16	-0.25	-0.23	-0.08	-1.49
SOD	-0.23	-0.16	-0.24	-0.26	-0.10	-2.39
PRP	0.10	0.19	0.11	0.13	0.08	1.60
PAP	0.12	0.12	0.39	0.12	0.04	-0.05
BST	0.25	0.16	0.16	0.17	0.05	0.92
PSY	0.09	0.16	0.17	0.11	0.06	0.98
EXT	0.11	0.24	0.11	0.06	0.03	0.32
OPE	0.05	0.14	0.10	0.09	0.03	0.60
AGE	0.08	0.08	0.10	0.09	0.05	0.55
CON	0.03	0.12	0.12	0.05	0.06	0.73
NRT	-0.21	-0.18	-0.20	-0.20	-0.03	-0.99

Covariance Matrix

	COG	AFF	BEH	SOD	PRP	PAP
COG	0.21					
AFF	0.14	0.29				
BEH	0.14	0.21	0.36			
SOD	0.12	0.17	0.22	0.38		
PRP	-0.07	-0.06	-0.04	-0.03	0.29	
PAP	-0.08	-0.08	-0.08	-0.07	0.11	0.52
BST	-0.09	-0.10	-0.09	-0.09	0.08	0.08
PSY	-0.07	-0.06	-0.07	-0.07	0.07	0.12
EXT	-0.07	-0.06	-0.08	-0.04	0.09	0.12
OPE	-0.06	-0.04	-0.03	-0.02	0.07	0.11
AGE	-0.06	-0.05	-0.07	-0.06	0.07	0.07
CON	-0.05	0.00	0.00	0.01	0.08	0.13
NRT	0.08	0.12	0.10	0.11	-0.05	-0.05

Covariance Matrix

	BST	PSY	EXT	OPE	AGE	CON
BST	0.34					
PSY	0.07	0.37				
EXT	0.07	0.11	0.28			
OPE	0.06	0.10	0.10	0.25		
AGE	0.06	0.06	0.06	0.05	0.21	
CON	0.04	0.09	0.10	0.12	0.03	0.29
NRT	-0.08	-0.08	-0.05	-0.04	-0.05	0.01

Covariance Matrix

	NRT
NRT	0.28

TI SE

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	0	0	0
SSE	1	0	0
FSE	2	0	0
ASE	3	0	0
GPA	0	0	0
NT	0	4	0
COG	0	0	0
AFF	0	0	5
BEH	0	0	6
SOD	0	0	7

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	8	0	0
PAP	9	0	0
BST	0	10	0
PSY	0	11	0
EXT	0	0	12
OPE	0	0	13
AGE	0	0	14
CON	0	0	15
NRT	0	0	16

BETA

	SE	ACH	DPS
SE	0	0	0
ACH	17	0	0
DPS	18	0	0

GAMMA

	RET	BDI	PSN
SE	19	20	21
ACH	0	0	0
DPS	0	0	0

PHI

	RET	BDI	PSN
RET	0		
BDI	22	0	

PSN	23	24	0
-----	----	----	---

PSI

SE	ACH	DPS
25	26	27

THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	28					
SSE	29	30				
FSE	0	0	31			
ASE	0	0	32	33		
GPA	34	0	35	0	36	
NT	0	0	37	0	0	38
COG	0	39	0	40	0	0
AFF	0	42	43	44	45	0
BEH	0	0	0	0	47	48
SOD	0	0	0	0	0	0

THETA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
COG	41			
AFF	0	46		
BEH	0	49	50	
SOD	51	0	52	53

THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	0	54	55	0	56	57
PAP	0	0	60	0	61	62
BST	64	0	0	0	0	0
PSY	0	0	68	69	0	0
EXT	0	73	0	74	0	0
OPE	81	82	0	0	83	0
AGE	0	0	0	0	0	0
CON	94	0	0	0	95	0
NRT	106	107	108	109	0	0

THETA-DELTA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
PRP	0	0	0	58
PAP	0	0	0	0
BST	65	0	0	0
PSY	0	0	0	0
EXT	75	0	76	77
OPE	0	0	0	84
AGE	89	0	90	0
CON	96	97	98	99
NRT	110	111	112	113

THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	59					
PAP	0	63				
BST	66	0	67			
PSY	70	71	0	72		
EXT	0	78	0	79	80	
OPE	0	85	0	86	87	88
AGE	0	91	0	92	0	0
CON	0	100	0	101	102	103
NRT	114	115	116	117	0	0

THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT
AGE	93		
CON	104	105	
NRT	118	119	120

TI SE

Number of Iterations = 81

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	0.50	--	--
SSE	0.43 (0.06) 7.08	--	--
FSE	0.51 (0.07) 7.91	--	--
ASE	0.58 (0.07) 8.60	--	--
GPA	--	0.95	--
NT	--	18.53 (1.90) 9.77	--
COG	--	--	0.81
AFF	--	--	0.90 (0.06) 14.02
BEH	--	--	0.88

			(0.07)
			12.61
SOD	--	--	0.93
			(0.07)
			13.60

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	0.29 (0.04) 8.20	--	--
PAP	0.35 (0.04) 7.86	--	--
BST	--	0.31 (0.04) 8.35	--
PSY	--	0.25 (0.03) 7.08	--
EXT	--	--	0.28 (0.03) 9.48
OPE	--	--	0.22 (0.03) 8.14
AGE	--	--	0.22 (0.02) 9.44
CON	--	--	0.21 (0.03) 6.51
NRT	--	--	-0.17 (0.03) -5.10

BETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	--	--
ACH	0.23 (0.03) 7.40	--	--
DPS	-0.32 (0.03)	--	--

-9.33

GAMMA

	RET	BDI	PSN
SE	0.02 (0.50) 0.04	0.92 (0.31) 3.03	0.05 (0.58) 0.09
ACH	--	--	--
DPS	--	--	--

Covariance Matrix of ETA and KSI

	SE	ACH	DPS	RET	BDI	PSN
SE	1.53					
ACH	0.35	0.38				
DPS	-0.49	-0.11	0.20			
RET	0.77	0.18	-0.25	1.00		
BDI	0.98	0.23	-0.31	0.75	1.00	
PSN	0.80	0.18	-0.25	1.13	0.78	1.00

PHI

	RET	BDI	PSN
RET	1.00		
BDI	0.75 (0.14) 5.16	1.00	
PSN	1.13 (0.14) 8.16	0.78 (0.11) 7.12	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	SE	ACH	DPS
	0.57 (0.19) 2.94	0.30 (0.04) 7.42	0.04 (0.01) 3.28

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

	SE	ACH	DPS
	0.63	0.21	0.78

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

	SE	ACH	DPS			
	0.63	0.13	0.49			
Reduced Form						
	RET	BDI	PSN			
SE	0.02 (0.50) 0.04	0.92 (0.31) 3.03	0.05 (0.58) 0.09			
ACH	0.01 (0.12) 0.04	0.21 (0.07) 3.00	0.01 (0.13) 0.09			
DPS	-0.01 (0.16) -0.04	-0.29 (0.09) -3.11	-0.02 (0.18) -0.09			
THETA-EPS						
	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.08 (0.07) 14.89					
SSE	0.08 (0.06) 1.47	1.58 (0.10) 15.56				
FSE	--	--	1.38 (0.09) 14.63			
ASE	--	--	-0.13 (0.06) -2.18	1.09 (0.08) 13.33		
GPA	-0.06 (0.02) -2.85	--	-0.04 (0.03) -1.14	--	0.04 (0.03) 1.29	
NT	--	--	0.60 (0.81) 0.75	--	--	113.88 (14.00) 8.13
COG	--	-0.07 (0.02) -3.38	--	0.06 (0.02) 3.14	--	--
AFF	--	-0.02 (0.02) -0.81	0.01 (0.02) 0.44	0.05 (0.02) 2.46	0.02 (0.01) 2.41	--
BEH	--	--	--	--	0.01	0.27

(0.01)
0.56(0.26)
1.03

SOD -- -- -- -- -- --

THETA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
COG	0.08 (0.01) 8.59			
AFF	--	0.13 (0.01) 10.98		
BEH	--	0.05 (0.01) 4.38	0.21 (0.02) 13.19	
SOD	-0.03 (0.01) -3.08	--	0.05 (0.01) 4.71	0.20 (0.02) 11.62

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
0.26	0.15	0.23	0.32	0.89	0.54

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

COG	AFF	BEH	SOD
0.63	0.55	0.42	0.46

THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	--	0.08 (0.03) 3.15	-0.01 (0.03) -0.45	--	0.04 (0.01) 3.02	0.79 (0.31) 2.57
PAP	--	--	0.24 (0.04) 6.56	--	-0.02 (0.02) -1.23	-1.09 (0.41) -2.64
BST	0.09 (0.03) 3.64	--	--	--	--	--
PSY	--	--	0.04 (0.03) 1.25	-0.02 (0.03) -0.81	--	--

EXT	--	0.13 (0.03) 5.05	--	-0.05 (0.02) -2.26	--	--
OPE	-0.04 (0.02) -1.79	0.03 (0.02) 1.43	--	--	-0.01 (0.01) -0.86	--
AGE	--	--	--	--	--	--
CON	-0.04 (0.02) -1.66	--	--	--	0.02 (0.01) 2.14	--
NRT	-0.13 (0.03) -5.05	-0.12 (0.03) -4.38	-0.12 (0.03) -4.36	-0.13 (0.03) -4.51	--	--
THETA-DELTA-EPS						
	COG	AFF	BEH	SOD		
PRP	--	--	--	0.03 (0.01) 2.60		
PAP	--	--	--	--		
BST	-0.01 (0.01) -1.02	--	--	--		
PSY	--	--	--	--		
EXT	-0.01 (0.01) -1.55	--	-0.02 (0.01) -2.01	0.02 (0.01) 2.00		
OPE	--	--	--	0.02 (0.01) 2.71		
AGE	-0.01 (0.01) -2.09	--	-0.02 (0.01) -2.66	--		
CON	0.00 (0.01) -0.23	0.04 (0.01) 4.12	0.04 (0.01) 3.80	0.05 (0.01) 4.24		
NRT	0.04 (0.01) 3.83	0.07 (0.01) 5.91	0.06 (0.01) 4.99	0.07 (0.01) 5.06		

THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.20 (0.02) 9.98					
PAP	--	0.40 (0.03) 11.75				
BST	0.01 (0.02) 0.80	--	0.24 (0.02) 10.21			
PSY	0.01 (0.02) 0.62	0.05 (0.02) 2.59	--	0.30 (0.02) 13.89		
EXT	--	0.00 (0.02) 0.17	--	0.05 (0.01) 3.81	0.20 (0.02) 12.09	
OPE	--	0.02 (0.02) 0.82	--	0.05 (0.01) 3.85	0.03 (0.01) 2.79	0.19 (0.01) 13.52
AGE	--	-0.02 (0.02) -1.26	--	0.02 (0.01) 1.56	--	--
CON	--	0.04 (0.02) 2.00	--	0.05 (0.01) 3.51	0.03 (0.01) 2.26	0.07 (0.01) 5.17
NRT	0.00 (0.01) 0.36	0.01 (0.02) 0.76	-0.04 (0.01) -2.72	-0.04 (0.01) -3.60	--	--

THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT
AGE	0.16 (0.01) 14.01		
CON	-0.02 (0.01) -1.63	0.24 (0.02) 13.70	
NRT	-0.01 (0.01) -1.19	0.04 (0.01) 4.04	0.25 (0.02) 14.49

Squared Multiple Correlations for X – Variables

PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
0.29	0.24	0.29	0.17	0.28	0.20

Squared Multiple Correlations for X – Variables

AGE	CON	NRT
0.23	0.15	0.10

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 70

Minimum Fit Function Chi-Square = 70.14 (P = 0.47)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 69.57 (P = 0.49)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 23.24)

Minimum Fit Function Value = 0.13

Population Discrepancy Function Value (FO) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for FO = (0.0 ; 0.042)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.024)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.56

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.56 ; 0.60)

ECVI for Saturated Model = 0.69

ECVI for Independence Model = 10.98

Chi-Square for Independence Model with 171 Degrees of Freedom = 6042.45

Independence AIC = 6080.45

Model AIC = 309.57

Saturated AIC = 380.00

Independence CAIC = 6181.51

Model CAIC = 947.85

Saturated CAIC = 1390.60

Normed Fit Index (NFI) = 0.99

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.40

Comparative Fit Index (CFI) = 1.00

Incremental Fit Index (IFI) = 1.00

Relative Fit Index (RFI) = 0.97

Critical N (CN) = 794.26

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.18

Standardized RMR = 0.025

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.96

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.36

TI SE

Fitted Covariance Matrix

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.47					
SSE	0.41	1.86				
FSE	0.39	0.34	1.79			
ASE	0.45	0.38	0.33	1.61		
GPA	0.11	0.14	0.14	0.20	0.39	
NT	3.28	2.80	3.98	3.84	6.74	245.39
COG	-0.20	-0.24	-0.20	-0.17	-0.09	-1.70
AFF	-0.22	-0.21	-0.22	-0.20	-0.08	-1.88
BEH	-0.21	-0.18	-0.22	-0.25	-0.09	-1.57
SOD	-0.23	-0.19	-0.24	-0.27	-0.10	-1.96
PRP	0.11	0.17	0.10	0.13	0.09	1.75
PAP	0.14	0.12	0.38	0.16	0.04	0.07
BST	0.25	0.13	0.16	0.18	0.07	1.31
PSY	0.12	0.10	0.16	0.12	0.05	1.03
EXT	0.11	0.22	0.11	0.08	0.05	0.94
OPE	0.05	0.11	0.09	0.10	0.03	0.76
AGE	0.09	0.07	0.09	0.10	0.04	0.75
CON	0.05	0.07	0.09	0.10	0.06	0.71
NRT	-0.20	-0.18	-0.19	-0.20	-0.03	-0.58

Fitted Covariance Matrix

	COG	AFF	BEH	SOD	PRP	PAP
COG	0.21					
AFF	0.15	0.29				
BEH	0.14	0.20	0.36			
SOD	0.12	0.17	0.22	0.38		
PRP	-0.06	-0.06	-0.06	-0.04	0.29	
PAP	-0.07	-0.08	-0.08	-0.08	0.10	0.52
BST	-0.09	-0.09	-0.09	-0.09	0.08	0.08
PSY	-0.06	-0.07	-0.07	-0.07	0.06	0.12
EXT	-0.07	-0.06	-0.08	-0.05	0.09	0.11
OPE	-0.05	-0.05	-0.05	-0.03	0.07	0.10
AGE	-0.06	-0.05	-0.07	-0.05	0.07	0.06
CON	-0.04	-0.01	0.00	0.00	0.07	0.12
NRT	0.07	0.11	0.10	0.11	-0.05	-0.05

Fitted Covariance Matrix

	BST	PSY	EXT	OPE	AGE	CON
BST	0.34					
PSY	0.08	0.37				
EXT	0.07	0.11	0.28			
OPE	0.05	0.09	0.09	0.24		
AGE	0.05	0.06	0.06	0.05	0.21	
CON	0.05	0.09	0.09	0.11	0.03	0.28
NRT	-0.08	-0.08	-0.05	-0.04	-0.05	0.00

Fitted Covariance Matrix

NRT	
NRT	0.28

Fitted Residuals

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	0.01					
SSE	0.02	0.01				
FSE	-0.06	0.01	0.01			
ASE	0.01	0.00	0.01	0.00		
GPA	-0.01	-0.04	0.00	0.06	0.00	
NT	-0.11	-0.23	0.01	2.17	0.07	0.22
COG	-0.01	0.00	0.00	0.00	0.01	0.25
AFF	-0.03	0.00	-0.01	0.00	0.01	0.25
BEH	-0.01	0.02	-0.03	0.02	0.01	0.08
SOD	0.00	0.04	0.00	0.01	0.00	-0.44
PRP	-0.01	0.01	0.01	0.00	0.00	-0.15
PAP	-0.02	0.01	0.01	-0.04	0.00	-0.11
BST	0.00	0.03	0.00	-0.01	-0.02	-0.39
PSY	-0.03	0.06	0.01	-0.01	0.00	-0.06
EXT	0.00	0.02	0.00	-0.02	-0.01	-0.63
OPE	0.00	0.03	0.01	-0.02	0.00	-0.16
AGE	-0.01	0.00	0.01	-0.01	0.01	-0.20
CON	-0.01	0.04	0.03	-0.05	0.00	0.01
NRT	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	-0.41

Fitted Residuals

	COG	AFF	BEH	SOD	PRP	PAP
COG	0.00					
AFF	0.00	0.00				
BEH	0.00	0.00	0.00			
SOD	0.00	0.01	0.01	0.00		
PRP	-0.01	0.00	0.02	0.01	0.00	
PAP	-0.01	0.00	-0.01	0.01	0.00	0.00
BST	-0.01	-0.01	-0.01	0.00	0.00	0.00
PSY	-0.01	0.01	-0.01	0.00	0.00	0.00
EXT	-0.01	0.00	0.00	0.01	0.00	0.01
OPE	-0.01	0.01	0.01	0.01	0.00	0.00
AGE	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
CON	-0.01	0.00	0.01	0.01	0.01	0.01
NRT	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

Fitted Residuals

	BST	PSY	EXT	OPE	AGE	CON
BST	0.00					
PSY	0.00	0.00				
EXT	0.00	0.01	0.01			
OPE	0.00	0.00	0.00	0.00		
AGE	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
CON	-0.01	0.00	0.01	0.01	0.00	0.01

NRT -0.01 0.00 0.00 0.00 0.00 0.00

Fitted Residuals

NRT

NRT 0.00

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -0.63

Median Fitted Residual = 0.00

Largest Fitted Residual = 2.17

Stemleaf Plot

```
- 6|3
- 4|41
- 2|930
- 0|651166544333222211111111111111111111111111111111111111111111000000000000000000000000000000000+55
  0|11111111111111111111111111111111111111111111111111111111111122222333446678
  2|255
  4|
  6|
  8|
 10|
 12|
 14|
 16|
 18|
 20|7
```

Standardized Residuals

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.82					
SSE	1.14	1.62				
FSE	-1.42	0.17	1.27			
ASE	0.14	-0.08	0.27	-0.51		
GPA	-0.91	-1.27	-0.19	2.99	1.11	
NT	-0.17	-0.31	0.03	3.63	1.33	1.47
COG	-0.66	-0.92	0.06	0.33	1.42	1.39
AFF	-1.89	0.31	-0.65	-0.08	1.93	1.12
BEH	-0.73	0.83	-1.40	1.07	1.46	0.57
SOD	-0.19	1.73	-0.20	0.39	-0.09	-1.54
PRP	-0.49	1.50	0.63	-0.15	-0.51	-1.32
PAP	-0.58	0.26	0.98	-1.40	-0.10	-0.80
BST	0.50	1.12	0.05	-0.50	-1.84	-1.26
PSY	-1.23	1.94	0.73	-1.40	0.33	-0.17
EXT	0.23	2.06	-0.03	-1.81	-1.24	-2.07
OPE	-0.23	2.44	0.41	-0.77	-0.19	-0.55
AGE	-0.53	0.07	0.35	-0.69	0.84	-0.74
CON	-1.16	1.64	1.29	-2.12	0.41	0.05
NRT	-0.81	-0.38	-0.09	0.34	0.18	-1.33

Standardized Residuals

	COG	AFF	BEH	SOD	PRP	PAP
COG	0.93					
AFF	-0.55	0.97				
BEH	0.30	1.14	0.81			
SOD	-0.95	1.27	1.89	1.56		
PRP	-1.60	0.61	2.23	2.35	0.22	
PAP	-1.35	-0.50	-0.62	1.09	1.41	1.13
BST	-2.41	-1.51	-0.95	0.37	-0.03	-0.04
PSY	-1.14	0.98	-0.56	-0.11	1.28	0.68
EXT	-1.97	-0.10	0.42	1.08	0.18	1.24
OPE	-1.62	1.09	1.50	1.40	0.11	0.83
AGE	-1.08	0.56	0.39	-0.36	-0.55	1.13
CON	-1.97	0.84	1.33	1.73	1.90	1.35
NRT	0.94	1.53	0.48	0.04	1.05	1.52

Standardized Residuals

	BST	PSY	EXT	OPE	AGE	CON
BST	-0.08					
PSY	-1.13	0.97				
EXT	0.42	1.87	2.39			
OPE	0.46	1.27	1.48	1.44		
AGE	0.70	1.45	0.04	0.20	0.60	
CON	-1.15	1.17	2.25	2.43	1.29	2.39
NRT	-1.88	0.59	0.09	-0.03	0.44	0.88

Standardized Residuals

	NRT
NRT	0.23

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -2.41
Median Standardized Residual = 0.29
Largest Standardized Residual = 3.63

Stemleaf Plot

```

- 2|41100
- 1|99886655
- 1|44444333322221110
- 0|9998887777766665555555
- 0|4432222221111111100000000
0|1111122222233333334444444
0|55566666677788888999
1|0000111111111112233333334444444
1|55555566677899999
2|12334444
2|
3|0
3|6

```

Largest Positive Standardized Residuals

Residual for GPA and ASE 2.99
Residual for NT and ASE 3.63

TI SE

Qplot of Standardized Residuals

3.5...

-3.5...
-3.5

3.5

Standardized Residuals

TI SE

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	--	0.04	2.05
SSE	--	0.80	1.10
FSE	--	--	0.14
ASE	--	10.91	1.80
GPA	--	--	0.30
NT	--	--	0.09
COG	1.03	0.38	--
AFF	0.02	1.07	--
BEH	0.02	0.02	--
SOD	1.03	0.36	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	--	-0.02	-0.82
SSE	--	-0.10	0.72
FSE	--	--	-0.24
ASE	--	0.35	1.00
GPA	--	--	0.12
NT	--	--	1.56
COG	-0.10	0.02	--
AFF	-0.01	0.05	--
BEH	0.01	0.05	--
SOD	0.12	-0.03	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	--	-0.01	-0.37
SSE	--	-0.06	0.32
FSE	--	--	-0.11
ASE	--	0.22	0.45
GPA	--	--	0.05
NT	--	--	0.70
COG	-0.13	0.01	--
AFF	-0.02	0.03	--
BEH	0.02	0.03	--
SOD	0.15	-0.02	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	--	-0.01	-0.30
SSE	--	-0.04	0.24
FSE	--	--	-0.08
ASE	--	0.17	0.35
GPA	--	--	0.09
NT	--	--	0.04
COG	-0.27	0.03	--
AFF	-0.03	0.05	--
BEH	0.03	0.06	--
SOD	0.24	-0.03	--

Modification Indices for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	--	--	--
PAP	--	--	--
BST	--	--	--
PSY	--	--	--
EXT	0.14	0.00	--
OPE	0.20	0.02	--
AGE	0.18	0.18	--
CON	0.43	0.57	--
NRT	0.03	0.03	--

Expected Change for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	--	--	--
PAP	--	--	--
BST	--	--	--
PSY	--	--	--
EXT	-0.08	0.00	--
OPE	0.08	0.01	--
AGE	0.16	0.03	--
CON	-0.34	-0.05	--
NRT	0.08	-0.03	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	--	--	--
PAP	--	--	--
BST	--	--	--
PSY	--	--	--
EXT	-0.08	0.00	--
OPE	0.08	0.01	--
AGE	0.16	0.03	--
CON	-0.34	-0.05	--
NRT	0.08	-0.03	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	--	--	--
PAP	--	--	--
BST	--	--	--
PSY	--	--	--
EXT	-0.15	0.00	--
OPE	0.16	0.02	--
AGE	0.35	0.06	--
CON	-0.63	-0.10	--
NRT	0.16	-0.06	--

Modification Indices for BETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	1.16	0.98
ACH	--	--	1.12
DPS	--	1.12	--

Expected Change for BETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	0.19	1.01
ACH	--	--	0.32
DPS	--	0.05	--

Standardized Expected Change for BETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	0.25	1.82
ACH	--	--	1.16
DPS	--	0.17	--

Modification Indices for GAMMA

	RET	BDI	PSN
SE	--	--	--
ACH	0.16	1.26	0.27
DPS	0.65	0.95	0.70

Expected Change for GAMMA

	RET	BDI	PSN
SE	--	--	--
ACH	-0.02	-0.11	-0.03
DPS	-0.03	-0.08	-0.03

Standardized Expected Change for GAMMA

	RET	BDI	PSN
SE	--	--	--
ACH	-0.03	-0.17	-0.05

DPS -0.07 -0.18 -0.08

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	SE	ACH	DPS
SE	--		
ACH	1.16	--	
DPS	0.98	1.12	--

Expected Change for PSI

	SE	ACH	DPS
SE	--		
ACH	0.06	--	
DPS	0.04	0.01	--

Standardized Expected Change for PSI

	SE	ACH	DPS
SE	--		
ACH	0.08	--	
DPS	0.08	0.05	--

Modification Indices for THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	--					
SSE	--	--				
FSE	1.70	0.16	--			
ASE	0.06	0.00	--	--		
GPA	--	1.29	--	2.21	--	
NT	0.04	0.37	--	1.57	--	--
COG	0.04	--	0.52	--	0.01	0.33
AFF	1.22	--	--	--	--	1.17
BEH	0.02	0.03	1.17	0.85	--	--
SOD	0.00	1.33	0.00	0.06	0.28	1.76

Modification Indices for THETA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
COG	--			
AFF	0.75	--		
BEH	0.02	--	--	
SOD	--	1.03	--	--

Expected Change for THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	--					
SSE	--	--				
FSE	-0.07	0.03	--			
ASE	0.01	0.00	--	--		
GPA	--	-0.03	--	0.03	--	
NT	-0.13	0.35	--	0.71	--	--
COG	0.00	--	0.01	--	0.00	0.10
AFF	-0.02	--	--	--	--	0.29
BEH	0.00	0.00	-0.03	0.02	--	--
SOD	0.00	0.03	0.00	0.01	0.01	-0.33

Expected Change for THETA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
COG	--			
AFF	-0.01	--		
BEH	0.00	--	--	
SOD	--	0.01	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	--					
SSE	--	--				
FSE	-0.05	0.01	--			
ASE	0.01	0.00	--	--		
GPA	--	-0.03	--	0.04	--	
NT	-0.01	0.02	--	0.04	--	--
COG	-0.01	--	0.02	--	0.00	0.01
AFF	-0.03	--	--	--	--	0.03
BEH	0.00	-0.01	-0.03	0.03	--	--
SOD	0.00	0.04	0.00	0.01	0.01	-0.03

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
COG	--			
AFF	-0.03	--		
BEH	0.01	--	--	
SOD	--	0.04	--	--

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	0.19	--	--	0.09	--	--
PAP	0.01	0.28	--	0.08	--	--
BST	--	0.62	0.02	0.05	1.08	0.09
PSY	1.58	2.55	--	--	0.11	0.00
EXT	0.46	--	0.27	--	0.08	1.91
OPE	--	--	0.06	0.16	--	0.03
AGE	0.10	0.05	0.12	0.37	3.22	2.27

CON	--	1.19	2.40	5.12	--	0.36
NRT	--	--	--	--	1.97	3.49

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
PRP	2.05	0.16	4.02	--
PAP	0.05	0.07	0.68	1.01
BST	--	0.34	0.48	0.51
PSY	0.01	1.70	0.96	0.05
EXT	--	0.57	--	--
OPE	2.55	0.59	1.78	--
AGE	--	0.34	--	0.51
CON	--	--	--	--
NRT	--	--	--	--

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	-0.01	--	--	0.01	--	--
PAP	0.00	-0.02	--	-0.01	--	--
BST	--	0.02	0.00	-0.01	-0.01	-0.07
PSY	-0.03	0.05	--	--	0.00	-0.01
EXT	0.01	--	-0.01	--	0.00	-0.30
OPE	--	--	-0.01	0.01	--	-0.05
AGE	-0.01	-0.01	0.01	-0.01	0.01	-0.31
CON	--	0.03	0.04	-0.06	--	0.18
NRT	--	--	--	--	0.01	-0.43

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
PRP	-0.01	0.00	0.02	--
PAP	0.00	0.00	-0.01	0.01
BST	--	-0.01	-0.01	0.01
PSY	0.00	0.01	-0.01	0.00
EXT	--	-0.01	--	--
OPE	-0.01	0.01	0.01	--
AGE	--	0.00	--	-0.01
CON	--	--	--	--
NRT	--	--	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	-0.02	--	--	0.01	--	--
PAP	0.00	-0.02	--	-0.01	--	--
BST	--	0.03	0.00	-0.01	-0.03	-0.01
PSY	-0.05	0.06	--	--	0.01	0.00
EXT	0.02	--	-0.02	--	0.01	-0.04
OPE	--	--	-0.01	0.01	--	-0.01
AGE	-0.01	-0.01	0.01	-0.02	0.05	-0.04
CON	--	0.04	0.06	-0.08	--	0.02
NRT	--	--	--	--	0.04	-0.05

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
PRP	-0.04	-0.01	0.06	--
PAP	-0.01	-0.01	-0.02	0.03
BST	--	-0.02	-0.02	0.02
PSY	0.00	0.04	-0.03	-0.01
EXT	--	-0.03	--	--
OPE	-0.05	0.02	0.04	--
AGE	--	0.02	--	-0.02
CON	--	--	--	--
NRT	--	--	--	--

Modification Indices for THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	--	--	--	--	--	--
PAP	--	--	--	--	--	--
BST	--	--	--	--	--	--
PSY	--	--	--	--	--	--
EXT	0.04	--	0.01	--	--	--
OPE	0.15	--	0.18	--	--	--
AGE	0.21	--	0.29	--	0.02	0.05
CON	0.51	--	0.87	--	--	--
NRT	--	--	--	--	0.14	0.09

Modification Indices for THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT
AGE	--	--	--
CON	--	--	--
NRT	--	--	--

Expected Change for THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	--	--	--	--	--	--
PAP	--	--	--	--	--	--
BST	--	--	--	--	--	--
PSY	--	--	--	--	--	--
EXT	0.00	--	0.00	--	--	--
OPE	0.00	--	0.00	--	--	--
AGE	-0.01	--	0.01	--	0.00	0.00
CON	0.01	--	-0.01	--	--	--
NRT	--	--	--	--	0.00	0.00

Expected Change for THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT
AGE	--	--	--
CON	--	--	--
NRT	--	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	--					
PAP	--	--				
BST	--	--	--			
PSY	--	--	--	--		
EXT	0.01	--	0.00	--	--	
OPE	-0.02	--	0.01	--	--	--
AGE	-0.02	--	0.02	--	-0.01	0.01
CON	0.03	--	-0.03	--	--	--
NRT	--	--	--	--	0.02	-0.01

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT
AGE	--		
CON	--	--	
NRT	--	--	--

Maximum Modification Index is 10.91 for Element (4, 2) of LAMBDA-Y

TI SE

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	0.62	--	--
SSE	0.53	--	--
FSE	0.64	--	--
ASE	0.72	--	--
GPA	--	0.59	--
NT	--	11.47	--
COG	--	--	0.36
AFF	--	--	0.40
BEH	--	--	0.39
SOD	--	--	0.42

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	0.29	--	--
PAP	0.35	--	--
BST	--	0.31	--
PSY	--	0.25	--
EXT	--	--	0.28
OPE	--	--	0.22
AGE	--	--	0.22
CON	--	--	0.21
NRT	--	--	-0.17

BETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	--	--
ACH	0.46	--	--
DPS	-0.88	--	--

GAMMA

	RET	BDI	PSN
SE	0.02	0.75	0.04
ACH	--	--	--
DPS	--	--	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	SE	ACH	DPS	RET	BDI	PSN
SE	1.00					
ACH	0.46	1.00				
DPS	-0.88	-0.41	1.00			
RET	0.62	0.29	-0.55	1.00		
BDI	0.79	0.37	-0.70	0.75	1.00	
PSN	0.64	0.30	-0.57	1.13	0.78	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	SE	ACH	DPS
SE	0.37	0.79	0.22

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	RET	BDI	PSN
SE	0.02	0.75	0.04
ACH	0.01	0.35	0.02
DPS	-0.02	-0.66	-0.04

TI SE

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	SE	ACH	DPS
GSE	0.51	--	--
SSE	0.39	--	--
FSE	0.48	--	--
ASE	0.57	--	--
GPA	--	0.94	--
NT	--	0.73	--
COG	--	--	0.79
AFF	--	--	0.74
BEH	--	--	0.65
SOD	--	--	0.68

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN
PRP	0.54	--	--
PAP	0.49	--	--
BST	--	0.54	--
PSY	--	0.41	--
EXT	--	--	0.53
OPE	--	--	0.45
AGE	--	--	0.48
CON	--	--	0.39
NRT	--	--	-0.32

BETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	--	--
ACH	0.46	--	--
DPS	-0.88	--	--

GAMMA

	RET	BDI	PSN
SE	0.02	0.75	0.04
ACH	--	--	--
DPS	--	--	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	SE	ACH	DPS	RET	BDI	PSN
SE	1.00					
ACH	0.46	1.00				
DPS	-0.88	-0.41	1.00			
RET	0.62	0.29	-0.55	1.00		
BDI	0.79	0.37	-0.70	0.75	1.00	
PSN	0.64	0.30	-0.57	1.13	0.78	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	SE	ACH	DPS
	0.37	0.79	0.22

THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	0.74					
SSE	0.05	0.85				
FSE	--	--	0.77			
ASE	--	--	-0.08	0.68		
GPA	-0.08	--	-0.04	--	0.11	
NT	--	--	0.03	--	--	0.46
COG	--	-0.11	--	0.10	--	--
AFF	--	-0.02	0.01	0.08	0.06	--

BEH	--	--	--	--	0.02	0.03
SOD	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
COG	0.37			
AFF	--	0.45		
BEH	--	0.14	0.58	
SOD	-0.10	--	0.15	0.54

THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	--	0.11	-0.02	--	0.11	0.09
PAP	--	--	0.25	--	-0.04	-0.10
BST	0.13	--	--	--	--	--
PSY	--	--	0.04	-0.03	--	--
EXT	--	0.18	--	-0.08	--	--
OPE	-0.06	0.05	--	--	-0.02	--
AGE	--	--	--	--	--	--
CON	-0.06	--	--	--	0.06	--
NRT	-0.21	-0.16	-0.18	-0.19	--	--

THETA-DELTA-EPS

	COG	AFF	BEH	SOD
PRP	--	--	--	0.08
PAP	--	--	--	--
BST	-0.03	--	--	--
PSY	--	--	--	--
EXT	-0.04	--	-0.06	0.06
OPE	--	--	--	0.08
AGE	-0.06	--	-0.07	--
CON	-0.01	0.14	0.13	0.15
NRT	0.16	0.25	0.20	0.21

THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.71					
PAP	--	0.76				
BST	0.04	--	0.71			
PSY	0.03	0.12	--	0.83		
EXT	--	0.01	--	0.17	0.72	
OPE	--	0.04	--	0.17	0.13	0.80
AGE	--	-0.07	--	0.07	--	--
CON	--	0.11	--	0.16	0.11	0.25
NRT	0.02	0.04	-0.12	-0.14	--	--

THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT
AGE	0.77		
CON	-0.06	0.85	
NRT	-0.05	0.14	0.90

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	RET	BDI	PSN
SE	0.02	0.75	0.04
ACH	0.01	0.35	0.02
DPS	-0.02	-0.66	-0.04

TI SE

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN
SE	0.02 (0.50)	0.92 (0.31)	0.05 (0.58)
	0.04	3.03	0.09
ACH	0.01 (0.12)	0.21 (0.07)	0.01 (0.13)
	0.04	3.00	0.09
DPS	-0.01 (0.16)	-0.29 (0.09)	-0.02 (0.18)
	-0.04	-3.11	-0.09

Indirect Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN
SE	--	--	--
ACH	0.01 (0.12)	0.21 (0.07)	0.01 (0.13)
	0.04	3.00	0.09
DPS	-0.01 (0.16)	-0.29 (0.09)	-0.02 (0.18)
	-0.04	-3.11	-0.09

Total Effects of ETA on ETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	--	--
ACH	0.23 (0.03) 7.40	--	--
DPS	-0.32 (0.03) -9.33	--	--

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 0.155

Total Effects of ETA on Y

	SE	ACH	DPS
GSE	0.50	--	--
SSE	0.43 (0.06) 7.08	--	--
FSE	0.51 (0.07) 7.91	--	--
ASE	0.58 (0.07) 8.60	--	--
GPA	0.22 (0.03) 7.40	0.95	--
NT	4.28 (0.66) 6.44	18.53 (1.90) 9.77	--
COG	-0.26 (0.03) -9.33	--	0.81
AFF	-0.29 (0.03) -8.98	--	0.90 (0.06) 14.02
BEH	-0.28 (0.03) -8.76	--	0.88 (0.07) 12.61
SOD	-0.30 (0.03) -9.08	--	0.93 (0.07) 13.60

Indirect Effects of ETA on Y

	SE	ACH	DPS
GSE	--	--	--
SSE	--	--	--
FSE	--	--	--
ASE	--	--	--
GPA	0.22 (0.03) 7.40	--	--
NT	4.28 (0.66) 6.44	--	--
COG	-0.26 (0.03) -9.33	--	--
AFF	-0.29 (0.03) -8.98	--	--
BEH	-0.28 (0.03) -8.76	--	--
SOD	-0.30 (0.03) -9.08	--	--

Total Effects of KSI on Y

	RET	BDI	PSN
GSE	0.01 (0.25) 0.04	0.46 (0.15) 3.03	0.03 (0.29) 0.09
SSE	0.01 (0.21) 0.04	0.39 (0.13) 2.96	0.02 (0.25) 0.09
FSE	0.01 (0.26) 0.04	0.48 (0.16) 3.02	0.03 (0.30) 0.09
ASE	0.01 (0.29) 0.04	0.54 (0.18) 3.06	0.03 (0.34) 0.09
GPA	0.00 (0.11) 0.04	0.20 (0.07) 3.00	0.01 (0.13) 0.09

NT	0.09 (2.15) 0.04	3.96 (1.37) 2.90	0.22 (2.48) 0.09
COG	-0.01 (0.13) -0.04	-0.24 (0.08) -3.11	-0.01 (0.15) -0.09
AFF	-0.01 (0.14) -0.04	-0.27 (0.09) -3.10	-0.01 (0.17) -0.09
BEH	-0.01 (0.14) -0.04	-0.26 (0.08) -3.09	-0.01 (0.16) -0.09
SOD	-0.01 (0.15) -0.04	-0.28 (0.09) -3.09	-0.02 (0.17) -0.09

TI SE

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN
SE	0.02	0.75	0.04
ACH	0.01	0.35	0.02
DPS	-0.02	-0.66	-0.04

Standardized Indirect Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN
SE	--	--	--
ACH	0.01	0.35	0.02
DPS	-0.02	-0.66	-0.04

Standardized Total Effects of ETA on ETA

	SE	ACH	DPS
SE	--	--	--
ACH	0.46	--	--
DPS	-0.88	--	--

Standardized Total Effects of ETA on Y

	SE	ACH	DPS
GSE	0.62	--	--
SSE	0.53	--	--
FSE	0.64	--	--
ASE	0.72	--	--
GPA	0.27	0.59	--
NT	5.30	11.47	--

COG	-0.32	--	0.36
AFF	-0.36	--	0.40
BEH	-0.35	--	0.39
SOD	-0.37	--	0.42

Completely Standardized Total Effects of ETA on Y

	SE	ACH	DPS
GSE	0.51	--	--
SSE	0.39	--	--
FSE	0.48	--	--
ASE	0.57	--	--
GPA	0.44	0.94	--
NT	0.34	0.73	--
COG	-0.70	--	0.79
AFF	-0.66	--	0.74
BEH	-0.57	--	0.65
SOD	-0.60	--	0.68

Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	SE	ACH	DPS
GSE	--	--	--
SSE	--	--	--
FSE	--	--	--
ASE	--	--	--
GPA	0.27	--	--
NT	5.30	--	--
COG	-0.32	--	--
AFF	-0.36	--	--
BEH	-0.35	--	--
SOD	-0.37	--	--

Completely Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	SE	ACH	DPS
GSE	--	--	--
SSE	--	--	--
FSE	--	--	--
ASE	--	--	--
GPA	0.44	--	--
NT	0.34	--	--
COG	-0.70	--	--
AFF	-0.66	--	--
BEH	-0.57	--	--
SOD	-0.60	--	--

Standardized Total Effects of KSI on Y

	RET	BDI	PSN
GSE	0.01	0.46	0.03
SSE	0.01	0.39	0.02
FSE	0.01	0.48	0.03
ASE	0.01	0.54	0.03
GPA	0.00	0.20	0.01

NT	0.09	3.96	0.22
COG	-0.01	-0.24	-0.01
AFF	-0.01	-0.27	-0.01
BEH	-0.01	-0.26	-0.01
SOD	-0.01	-0.28	-0.02

Completely Standardized Total Effects of KSI on Y

	RET	BDI	PSN
GSE	0.01	0.38	0.02
SSE	0.01	0.29	0.02
FSE	0.01	0.36	0.02
ASE	0.01	0.43	0.02
GPA	0.01	0.33	0.02
NT	0.01	0.25	0.01
COG	-0.01	-0.52	-0.03
AFF	-0.01	-0.49	-0.03
BEH	-0.01	-0.43	-0.02
SOD	-0.01	-0.45	-0.02

Time used: 0.234 Seconds

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของการเห็นคุณค่าในตนเอง
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โมเดลที่ 2

DATE:3/14/2010

TIME:1:45

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. J” reskog & Dag S” rbom

This program is published exclusively by
Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U. S. A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the
Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file D:\THESIS_NUENG\thesis.Spl:

TI SE
MODEL1
DA NI=19 NO=555 MA=CM
LA
'GSE' 'SSE' 'FSE' 'ASE' 'GPA' 'NT' 'PRP' 'PAP' 'BST' 'PSY' 'EXT' 'OPE'
'AGE' 'CON' 'NRT' 'COG' 'AFF' 'BEH' 'SOD'
KM
1.000
0.260 1.000
0.204 0.189 1.000
0.294 0.218 0.197 1.000
0.127 0.127 0.162 0.329 1.000
0.167 0.120 0.190 0.302 0.695 1.000
0.156 0.258 0.151 0.187 0.250 0.190 1.000
0.136 0.126 0.400 0.131 0.086 -0.004 0.273 1.000
0.352 0.201 0.204 0.229 0.127 0.101 0.256 0.195 1.000
0.126 0.192 0.206 0.140 0.151 0.103 0.206 0.272 0.211 1.000
0.178 0.337 0.158 0.091 0.103 0.038 0.320 0.314 0.228 0.351 1.000
0.085 0.202 0.152 0.139 0.098 0.077 0.276 0.302 0.201 0.323 0.372 1.000
0.138 0.121 0.158 0.152 0.163 0.076 0.280 0.209 0.218 0.228 0.249 0.219 1.000
0.051 0.157 0.164 0.071 0.177 0.086 0.273 0.337 0.129 0.288 0.333 0.442 0.137 1.000
-0.322 -0.248 -0.276 -0.302 -0.084 -0.120 -0.173 -0.128 -0.271 -0.238 -0.166 -0.146
-0.196 0.026 1.000
-0.369 -0.390 -0.331 -0.291 -0.272 -0.202 -0.270 -0.243 -0.351 -0.250 -0.307 -0.249
-0.293 -0.215 0.311
1.000
-0.374 -0.273 -0.308 -0.297 -0.192 -0.192 -0.205 -0.211 -0.313 -0.187 -0.222 -
0.156 -0.184 -0.013 0.402
0.582 1.000
-0.311 -0.199 -0.309 -0.303 -0.214 -0.157 -0.128 -0.192 -0.270 -0.201 -0.239 -0.116

-0.242 0.007 0.325
 0.517 0.628 1.000
 -0.310 -0.186 -0.290 -0.333 -0.263 -0.248 -0.092 -0.150 -0.245 -0.196 -0.121 -0.065
 -0.195 0.028 0.338 0.432 0.521 0.602 1

ME

1.993 3.072 3.241 2.562 2.941 60.804 3.675 3.693 3.339 3.497 3.435 3.384 3.434
 3.628 3.018 0.932 1.063 1.039 1.189

SD

1.215 1.367 1.340 1.269 0.625 15.672 0.538 0.724 0.582 0.605 0.531 0.495 0.460
 0.539 0.528 0.458 0.542 0.604 0.616

MO NX=13 NY=6 NK=4 NE=2 BE=FU GA=FI PS=SY TE=SY TD=SY

FR LY(1,1) LY(2,1) LY(3,1) LY(4,1) LY(5,2) LY(6,2) LX(1,1) LX(2,1) LX(3,2)

FR LX(4,2) LX(5,3) LX(6,3) LX(7,3) LX(8,3) LX(9,3)

LX(10,4) LX(11,4) LX(12,4) FR LX(13,4) BE(2,1)

GA(1,1) GA(1,2) GA(1,3) GA(1,4)

FR TH(2,3) TD(9,8) TD(7,6) TE(6,4) TH(8,6) TE(6,3) TE(5,4)

TH(9,3) TH(9,4) TD(13,10) FR TD(12,11) TH(10,5) TH(12,6)

TD(6,7) TH(9,1) TD(8,7) TH(10,4) TD(11,9) TD(11,8) FR

TD(13,8) TD(13,9) TH(13,2) TD(12,2) TH(9,2) TD(12,9)

TD(10,9) TD(9,4) TH(8,5) FR TH(1,5) TH(1,6) TH(8,1)

TD(8,3) TD(13,1) TD(12,8) TH(12,2) TH(8,2) TH(7,2)

FR TD(5,4) TD(13,6) TD(13,5) TD(12,8) TH(3,1) TD(12,5)

TD(8,6)

FR TH(5,4) TH(8,4) TD(12,1) TE(5,3) TD(12,6) TD(6,3)

TD(4,1) TE(6,1)

FR TH(2,2) TH(2,1) TD(5,3) TE(6,2) TH(5,6)

FR TD(7,3) TD(4,2) TD(8,2) TE(4,1) TE(4,1) TD(11,6) TH(3,2) TH(2,2) TE(4,3)

TE(2,1) TD(11,7) TH(9,6) TE(5,2) TD(3,1) TD(9,7) TD(12,10) TH(6,1)

LE

'SE' 'ACH'

LK

'RET' 'BDI' 'PSN' 'DPS'

PD

OU AM RS EF SS SC AD=OFF

TI SE

Number of Input Variables 19

Number of Y - Variables 6

Number of X - Variables 13

Number of ETA - Variables 2

Number of KSI - Variables 4

Number of Observations 555

TI SE

Covariance Matrix

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.48					
SSE	0.43	1.87				
FSE	0.33	0.35	1.80			
ASE	0.45	0.38	0.33	1.61		
GPA	0.10	0.11	0.14	0.26	0.39	
NT	3.18	2.57	3.99	6.01	6.81	245.61
PRP	0.10	0.19	0.11	0.13	0.08	1.60

PAP	0.12	0.12	0.39	0.12	0.04	-0.05
BST	0.25	0.16	0.16	0.17	0.05	0.92
PSY	0.09	0.16	0.17	0.11	0.06	0.98
EXT	0.11	0.24	0.11	0.06	0.03	0.32
OPE	0.05	0.14	0.10	0.09	0.03	0.60
AGE	0.08	0.08	0.10	0.09	0.05	0.55
CON	0.03	0.12	0.12	0.05	0.06	0.73
NRT	-0.21	-0.18	-0.20	-0.20	-0.03	-0.99
COG	-0.21	-0.24	-0.20	-0.17	-0.08	-1.45
AFF	-0.25	-0.20	-0.22	-0.20	-0.07	-1.63
BEH	-0.23	-0.16	-0.25	-0.23	-0.08	-1.49
SOD	-0.23	-0.16	-0.24	-0.26	-0.10	-2.39

Covariance Matrix

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.29					
PAP	0.11	0.52				
BST	0.08	0.08	0.34			
PSY	0.07	0.12	0.07	0.37		
EXT	0.09	0.12	0.07	0.11		
OPE	0.07	0.11	0.06	0.10	0.10	0.25
AGE	0.07	0.07	0.06	0.06	0.06	0.05
CON	0.08	0.13	0.04	0.09	0.10	0.12
NRT	-0.05	-0.05	-0.08	-0.08	-0.05	-0.04
COG	-0.07	-0.08	-0.09	-0.07	-0.07	-0.06
AFF	-0.06	-0.08	-0.10	-0.06	-0.06	-0.04
BEH	-0.04	-0.08	-0.09	-0.07	-0.08	-0.03
SOD	-0.03	-0.07	-0.09	-0.07	-0.04	-0.02

Covariance Matrix

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	0.21					
CON	0.03	0.29				
NRT	-0.05	0.01	0.28			
COG	-0.06	-0.05	0.08	0.21		
AFF	-0.05	0.00	0.12	0.14	0.29	
BEH	-0.07	0.00	0.10	0.14	0.21	0.36
SOD	-0.06	0.01	0.11	0.12	0.17	0.22

Covariance Matrix

	SOD
SOD	0.38

TI SE

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	SE	ACH
GSE	0	0
SSE	1	0
FSE	2	0
ASE	3	0
GPA	0	0
NT	0	4

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	5	0	0	0
PAP	6	0	0	0
BST	0	7	0	0
PSY	0	8	0	0
EXT	0	0	9	0
OPE	0	0	10	0
AGE	0	0	11	0
CON	0	0	12	0
NRT	0	0	13	0
COG	0	0	0	14
AFF	0	0	0	15
BEH	0	0	0	16
SOD	0	0	0	17

BETA

	SE	ACH
SE	0	0
ACH	18	0

GAMMA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	19	20	21	22
ACH	0	0	0	0

PHI

	RET	BDI	PSN	DPS
RET	0			
BDI	23	0		
PSN	24	25	0	
DPS	26	27	28	0

PSI

SE	ACH
29	30

THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	31					
SSE	32	33				
FSE	0	0	34			
ASE	35	0	36	37		
GPA	0	38	39	40	41	
NT	42	43	44	45	0	46

THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	0	0	0	0	47	48
PAP	50	51	52	0	0	0
BST	54	55	0	0	0	0
PSY	0	0	0	0	0	0
EXT	0	0	0	61	0	62
OPE	66	0	0	0	0	0
AGE	0	69	0	0	0	0
CON	73	74	0	75	76	77
NRT	83	84	85	86	0	87
COG	0	0	0	92	93	0
AFF	0	0	0	0	0	0
BEH	0	101	0	0	0	102
SOD	0	112	0	0	0	0

THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	49					
PAP	0	53				
BST	56	0	57			
PSY	58	59	0	60		
EXT	0	0	63	64	65	
OPE	0	0	67	0	0	68
AGE	0	0	70	0	0	71
CON	0	78	79	0	0	80
NRT	0	0	0	88	0	0
COG	0	0	0	0	0	0
AFF	0	0	0	0	0	96
BEH	103	104	0	0	105	106
SOD	113	0	0	0	114	115

THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	72					
CON	81	82				
NRT	89	90	91			
COG	0	0	94	95		
AFF	97	98	99	0	100	
BEH	0	107	108	109	110	111
SOD	0	116	117	118	0	0

THETA-DELTA

	SOD
SOD	119

TI SE

Number of Iterations = 42

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

	SE	ACH
GSE	0.53	--
SSE	0.70 (0.08) 8.22	--
FSE	0.56 (0.07) 7.58	--
ASE	0.56 (0.07) 8.04	--
GPA	--	0.56
NT	--	11.98 (1.59) 7.52

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	0.30 (0.03) 10.67	--	--	--

PAP	0.37 (0.04) 10.31	--	--	--
BST	--	0.32 (0.04) 8.51	--	--
PSY	--	0.24 (0.03) 7.54	--	--
EXT	--	--	0.33 (0.02) 13.69	--
OPE	--	--	0.27 (0.02) 11.51	--
AGE	--	--	0.21 (0.02) 9.62	--
CON	--	--	0.27 (0.03) 10.22	--
NRT	--	--	-0.16 (0.02) -6.84	--
COG	--	--	--	0.39 (0.02) 19.89
AFF	--	--	--	0.37 (0.02) 17.05
BEH	--	--	--	0.47 (0.03) 18.13
SOD	--	--	--	0.46 (0.03) 17.74

BETA

	SE	ACH
SE	--	--
ACH	0.34 (0.06) 6.02	--

GAMMA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	0.08 (0.19) 0.43	0.02 (0.11) 0.16	0.24 (0.12) 1.98	-0.74 (0.09) -7.99
ACH	--	--	--	--

Covariance Matrix of ETA and KSI

	SE	ACH	RET	BDI	PSN	DPS
SE	1.00					
ACH	0.34	1.00				
RET	0.72	0.25	1.00			
BDI	0.92	0.32	0.75	1.00		
PSN	0.76	0.26	0.99	1.43	1.00	
DPS	-0.93	-0.32	-0.53	-0.68	-0.56	1.00

PHI

	RET	BDI	PSN	DPS
RET	1.00			
BDI	0.75 (0.14) 5.47	1.00		
PSN	0.99 (0.07) 14.76	1.43 (0.17) 8.39	1.00	
DPS	-0.53 (0.06) -8.43	-0.68 (0.07) -9.32	-0.56 (0.05) -11.23	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

SE	ACH
0.06 (0.10) 0.60	0.88 (0.14) 6.51

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

SE	ACH
0.94	0.12

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

SE	ACH
0.94	0.11

Reduced Form

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	0.08 (0.19) 0.43	0.02 (0.11) 0.16	0.24 (0.12) 1.98	-0.74 (0.09) -7.99
ACH	0.03 (0.06) 0.43	0.01 (0.04) 0.16	0.08 (0.04) 1.95	-0.25 (0.04) -6.21

THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.19 (0.08) 15.18					
SSE	0.03 (0.06) 0.40	1.38 (0.10) 14.11				
FSE	--	--	1.51 (0.09) 15.88			
ASE	0.14 (0.06) 2.56	--	0.02 (0.06) 0.39	1.30 (0.08) 15.47		
GPA	--	-0.03 (0.03) -0.80	0.03 (0.03) 1.09	0.15 (0.03) 4.78	0.07 (0.04) 1.74	
NT	1.04 (0.52) 2.01	-0.30 (0.77) -0.38	2.22 (0.77) 2.86	3.52 (0.77) 4.55	--	100.50 (19.34) 5.20

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
0.19	0.26	0.17	0.19	0.82	0.59

THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	--	--	--	--	0.05 (0.01) 3.80	0.98 (0.30) 3.22
PAP	0.00 (0.03) -0.05	-0.08 (0.04) -2.11	0.26 (0.04) 6.91	--	--	--
BST	0.09 (0.03) 3.42	-0.06 (0.03) -2.02	--	--	--	--
PSY	--	--	--	--	--	--
EXT	--	--	--	-0.06 (0.02) -2.72	--	-0.21 (0.22) -0.99
OPE	-0.05 (0.02) -2.21	--	--	--	--	--
AGE	--	-0.06 (0.02) -2.64	--	--	--	--
CON	-0.05 (0.02) -2.30	-0.04 (0.02) -1.56	--	-0.05 (0.02) -1.88	0.03 (0.01) 2.42	0.24 (0.29) 0.83
NRT	-0.12 (0.02) -5.19	-0.10 (0.03) -3.53	-0.12 (0.03) -4.84	-0.13 (0.02) -5.20	--	-0.38 (0.23) -1.69
COG	--	--	--	0.03 (0.02) 1.89	-0.01 (0.01) -1.53	--
AFF	--	--	--	--	--	--
BEH	--	0.11 (0.03) 4.22	--	--	--	0.36 (0.21) 1.74
SOD	--	0.12 (0.03) 3.91	--	--	--	--

THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.20 (0.02) 12.41					
PAP	--	0.39 (0.03) 13.58				
BST	0.01 (0.01) 0.65	--	0.24 (0.02) 10.10			
PSY	0.01 (0.01) 0.86	0.05 (0.02) 2.53	--	0.31 (0.02) 15.08		
EXT	--	--	-0.08 (0.02) -3.30	0.00 (0.01) 0.03	0.17 (0.01) 12.79	
OPE	--	--	-0.06 (0.02) -3.37	--	--	0.17 (0.01) 13.72
AGE	--	--	-0.04 (0.02) -2.47	--	--	-0.01 (0.01) -0.88
CON	--	0.02 (0.01) 1.88	-0.08 (0.02) -3.81	--	--	0.04 (0.01) 4.05
NRT	--	--	--	-0.02 (0.01) -2.10	--	--
COG	--	--	--	--	--	--
AFF	--	--	--	--	--	0.01 (0.01) 1.15
BEH	0.03 (0.01) 2.85	0.00 (0.01) 0.26	--	--	0.00 (0.01) -0.13	0.03 (0.01) 2.87
SOD	0.04 (0.01) 3.54	--	--	--	0.03 (0.01) 3.06	0.04 (0.01) 3.81

THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	0.17 (0.01) 14.90					
CON	-0.02 (0.01) -2.50	0.22 (0.02) 14.03				
NRT	-0.01 (0.01) -1.55	0.05 (0.01) 4.75	0.25 (0.02) 16.41			
COG	--	--	0.04 (0.01) 3.96	0.06 (0.01) 6.06		
AFF	0.01 (0.01) 1.47	0.05 (0.01) 5.10	0.07 (0.01) 6.71	--	0.16 (0.01) 13.80	
BEH	--	0.06 (0.01) 5.53	0.06 (0.01) 4.85	-0.04 (0.01) -4.06	0.03 (0.01) 2.63	0.14 (0.02) 8.89
SOD	--	0.07 (0.01) 5.64	0.07 (0.01) 5.27	-0.06 (0.01) -5.64	--	--

THETA-DELTA

	SOD
SOD	0.16 (0.02) 9.92

Squared Multiple Correlations for X - Variables

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
	0.30	0.26	0.30	0.15	0.39	0.30

Squared Multiple Correlations for X - Variables

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
	0.21	0.25	0.10	0.72	0.47	0.60

Squared Multiple Correlations for X - Variables

SOD

0.57

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 71

Minimum Fit Function Chi-Square = 79.49 (P = 0.23)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi Square = 78.74 (P = 0.25)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 7.74

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 33.60)

Minimum Fit Function Value = 0.14

Population Discrepancy Function Value (FO) = 0.014

90 Percent Confidence Interval for FO = (0.0 ; 0.061)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.014

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.029)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 1.00

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.57

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.56 ; 0.62)

ECVI for Saturated Model = 0.69

ECVI for Independence Model = 10.98

Chi-Square for Independence Model with 171 Degrees of Freedom = 6042.45

Independence AIC = 6080.45

Model AIC = 316.74

Saturated AIC = 380.00

Independence CAIC = 6181.51

Model CAIC = 949.70

Saturated CAIC = 1390.60

Normed Fit Index (NFI) = 0.99

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.41

Comparative Fit Index (CFI) = 1.00

Incremental Fit Index (IFI) = 1.00

Relative Fit Index (RFI) = 0.97

Critical N (CN) = 709.27

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.16

Standardized RMR = 0.026

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.96

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.37

TI SE

Fitted Covariance Matrix

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.47					
SSE	0.40	1.86				
FSE	0.30	0.39	1.82			
ASE	0.44	0.39	0.34	1.61		
GPA	0.10	0.11	0.14	0.25	0.39	
NT	3.22	2.55	4.51	5.80	6.77	244.06
PRP	0.11	0.15	0.12	0.12	0.09	1.85
PAP	0.14	0.11	0.41	0.15	0.05	1.09
BST	0.25	0.14	0.16	0.16	0.06	1.20
PSY	0.12	0.15	0.12	0.12	0.04	0.89
EXT	0.13	0.17	0.14	0.08	0.05	0.81
OPE	0.06	0.14	0.11	0.11	0.04	0.83
AGE	0.09	0.05	0.09	0.09	0.03	0.66
CON	0.05	0.10	0.11	0.07	0.07	1.06
NRT	-0.19	-0.19	-0.19	-0.20	-0.02	-0.89
COG	-0.19	-0.25	-0.20	-0.17	-0.08	-1.47
AFF	-0.18	-0.24	-0.19	-0.19	-0.07	-1.41
BEH	-0.23	-0.19	-0.24	-0.24	-0.08	-1.41
SOD	-0.23	-0.18	-0.24	-0.24	-0.08	-1.75

Fitted Covariance Matrix

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.29					
PAP	0.11	0.52				
BST	0.08	0.09	0.34			
PSY	0.06	0.11	0.07	0.37		
EXT	0.10	0.12	0.07	0.11	0.28	
OPE	0.08	0.10	0.06	0.09	0.09	0.24
AGE	0.06	0.08	0.06	0.07	0.07	0.05
CON	0.08	0.12	0.04	0.09	0.09	0.11
NRT	-0.05	-0.06	-0.07	-0.08	-0.05	-0.04
COG	-0.06	-0.08	-0.08	-0.06	-0.07	-0.06
AFF	-0.06	-0.07	-0.08	-0.06	-0.07	-0.05
BEH	-0.04	-0.09	-0.10	-0.07	-0.09	-0.04
SOD	-0.03	-0.09	-0.10	-0.07	-0.05	-0.03

Fitted Covariance Matrix

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	0.21					
CON	0.03	0.29				
NRT	-0.05	0.00	0.28			
COG	-0.05	-0.06	0.07	0.21		
AFF	-0.03	-0.01	0.11	0.14	0.29	
BEH	-0.06	-0.01	0.10	0.14	0.20	0.36
SOD	-0.05	0.00	0.11	0.12	0.17	0.21

Fitted Covariance Matrix

SOD

SOD 0.37

Fitted Residuals

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	0.00					
SSE	0.03	0.00				
FSE	0.03	-0.04	-0.02			
ASE	0.01	-0.01	0.00	0.00		
GPA	-0.01	0.00	-0.01	0.01	0.00	
NT	-0.04	0.02	-0.52	0.21	0.04	1.55
PRP	-0.01	0.04	-0.01	0.01	0.00	-0.25
PAP	-0.02	0.02	-0.02	-0.03	-0.01	-1.14
BST	0.00	0.02	0.00	0.01	-0.01	-0.28
PSY	-0.02	0.01	0.05	-0.01	0.02	0.09
EXT	-0.02	0.07	-0.03	-0.02	-0.01	-0.49
OPE	-0.01	0.00	-0.01	-0.03	-0.01	-0.24
AGE	-0.01	0.02	0.01	0.00	0.02	-0.11
CON	-0.02	0.01	0.01	-0.02	-0.01	-0.34
NRT	-0.02	0.01	0.00	0.00	0.00	-0.10
COG	-0.01	0.01	0.00	0.00	0.00	0.02
AFF	-0.06	0.04	-0.03	-0.01	0.00	-0.23
BEH	0.00	0.02	-0.01	0.01	0.00	-0.08
SOD	0.00	0.02	0.00	-0.02	-0.02	-0.65

Fitted Residuals

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.00					
PAP	0.00	0.00				
BST	0.00	-0.01	0.00			
PSY	0.00	0.01	0.00	0.00		
EXT	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
OPE	0.00	0.01	0.00	0.01	0.01	0.00
AGE	0.01	-0.01	0.00	-0.01	-0.01	0.00
CON	0.00	0.01	0.00	0.00	0.01	0.00
NRT	0.00	0.01	-0.01	0.00	0.01	0.01
COG	-0.01	0.00	-0.01	-0.01	0.00	0.00
AFF	0.00	-0.01	-0.02	0.00	0.00	0.
BEH	0.00	0.00	0.01	0.00	0.01	0.01
SOD	0.00	0.02	0.01	0.00	0.01	0.01

Fitted Residuals

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	0.00					
CON	0.00	0.00				
NRT	0.00	0.00	0.00			
COG	-0.02	0.00	0.00	0.00		
AFF	-0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	

BEH	-0.01	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00
SOD	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.01

Fitted Residuals

SOD

SOD 0.01

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -1.14
 Median Fitted Residual = 0.00
 Largest Fitted Residual = 1.55

Stemleaf Plot

```

-10|4
  - 8|
  - 6|5
  - 4|29
  - 2|48543
  - 0|108644333222222222221111111111111111111111111111111110000000000000000000000+57
    0|11111111111111111111111111111111111111111111111111111222222222233444579
    2|1
    4|
    6|
    8|
   10|
   12|
   14|5
  
```

Standardized Residuals

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	1.19					
SSE	2.28	0.52				
FSE	0.67	-0.87	-2.12			
ASE	0.71	-0.21	-0.04	0.50		
GPA	-0.26	-0.07	-0.51	0.75	0.38	
NT	-0.10	0.07	-1.87	1.09	0.77	1.09
PRP	-0.55	1.98	-0.43	0.43	-0.47	-1.99
PAP	-1.52	1.05	-1.27	-0.94	-0.77	-2.73
BST	-0.16	3.20	-0.22	0.31	-0.89	-0.92
PSY	-0.96	0.31	1.63	-0.52	1.11	0.25
EXT	-0.93	3.54	-1.19	-1.81	-1.24	-2.37
OPE	-1.33	-0.24	-0.58	-1.25	-0.81	-0.84
AGE	-0.44	3.20	0.34	-0.03	1.48	-0.40
CON	-1.90	1.30	0.23	-1.47	-1.04	-2.01
NRT	-2.36	1.00	-0.35	-0.51	-0.29	-0.45
COG	-1.20	0.62	-0.15	-0.38	0.41	0.12
AFF	-3.58	2.13	-1.52	-0.72	0.12	-0.88
BEH	0.10	2.72	-0.44	0.45	0.24	-0.44
SOD	-0.23	2.98	-0.02	-1.26	-1.86	-2.47

Standardized Residuals

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.41					
PAP	-0.55	-0.16				
BST	0.14	-1.19	-0.53			
PSY	0.80	1.32	-0.08	-0.80		
EXT	-0.81	0.07	-1.30	0.77	2.15	
OPE	-0.73	1.13	-0.01	0.97	1.88	2.11
AGE	1.11	-0.83	0.37	-1.10	-1.53	0.42
CON	0.24	1.53	-0.57	0.59	1.32	1.76
NRT	-0.15	0.88	-1.67	0.84	0.91	0.72
COG	-1.00	-0.54	-1.79	-0.97	-0.55	0.34
AFF	-0.21	-0.82	-2.15	-0.18	0.57	1.02
BEH	0.60	0.52	0.71	0.10	1.97	1.55
SOD	0.59	1.75	1.34	0.07	2.63	2.03

Standardized Residuals

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	-2.79					
CON	0.37	1.75				
NRT	0.14	1.17	1.69			
COG	-2.46	0.69	1.42	1.12		
AFF	-2.53	0.89	2.29	0.25	0.19	
BEH	-1.36	1.78	0.48	0.16	1.56	1.44
SOD	-0.04	1.82	0.25	0.33	0.57	2.79

Standardized Residuals

	SOD
SOD	2.18

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -3.58
 Median Standardized Residual = 0.10
 Largest Standardized Residual = 3.54

Stemleaf Plot

```

- 3|6
- 3|
- 2|87555
- 2|442100
- 1|9998875555
- 1|433333222210000
- 0|999999888888776666555555
- 0|4444443332222222111100000
0|1111111122222333333444444
0|555566666777778888999
1|0001111112233344
1|56667888889

2|00011233

```


2|678
3|022
3|5

Largest Negative Standardized Residuals

Residual for PAP and NT -2.73
Residual for AGE and AGE -2.79
Residual for AFF and GSE -3.58

Largest Positive Standardized Residuals

Residual for BST and SSE 3.20
Residual for EXT and SSE 3.54
Residual for AGE and SSE 3.20
Residual for BEH and SSE 2.72
Residual for SOD and SSE 2.98
Residual for SOD and EXT 2.63
Residual for SOD and BEH 2.79

TI SE

Qplot of Standardized Residuals

3.5...

N
o
r
m
a
l
Q
u
a
n
t
i
l
e
s

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

xx
x
x
x
-3.5...
-3.5

3.5

Standardized Residuals

TI SE

Modification Indices and Expected Change

No Non-Zero Modification Indices for LAMBDA-Y

Modification Indices for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	--	0.68	0.50	0.27
PAP	--	0.68	0.50	0.27
BST	0.97	--	0.93	0.49
PSY	0.97	--	0.93	0.49
EXT	0.03	0.10	--	0.02
OPE	0.15	0.01	--	0.70
AGE	0.57	0.03	--	3.93
CON	0.19	0.02	--	0.46
NRT	0.95	0.27	--	0.06
COG	1.51	1.07	2.24	--
AFF	0.46	0.15	1.21	--
BEH	0.26	0.10	0.84	--
SOD	3.55	2.36	3.19	--

Expected Change for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	--	-0.24	0.68	-0.02
PAP	--	0.30	-0.85	0.03
BST	-0.81	--	-0.56	0.05
PSY	0.60	--	0.41	-0.04
EXT	-0.10	0.02	--	0.01
OPE	-0.03	0.00	--	0.02
AGE	0.06	-0.01	--	-0.06
CON	0.04	0.01	--	0.02
NRT	0.08	0.02	--	-0.03
COG	-0.04	-0.03	-0.04	--
AFF	-0.02	-0.01	-0.03	--
BEH	0.03	0.01	0.03	--
SOD	0.09	0.07	0.06	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	--	-0.24	0.68	-0.02
PAP	--	0.30	-0.85	0.03
BST	-0.81	--	-0.56	0.05
PSY	0.60	--	0.41	-0.04
EXT	-0.10	0.02	--	0.01
OPE	-0.03	0.00	--	0.02
AGE	0.06	-0.01	--	-0.06
CON	0.04	0.01	--	0.02
NRT	0.08	0.02	--	-0.03
COG	-0.04	-0.03	-0.04	--
AFF	-0.02	-0.01	-0.03	--
BEH	0.03	0.01	0.03	--
SOD	0.09	0.07	0.06	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	--	-0.45	1.27	-0.04
PAP	--	0.42	-1.18	0.04
BST	-1.39	--	-0.95	0.08
PSY	0.99	--	0.68	-0.06
EXT	-0.20	0.05	--	0.01
OPE	-0.06	0.01	--	0.05
AGE	0.12	-0.01	--	-0.12
CON	0.07	0.01	--	0.04
NRT	0.15	0.04	--	-0.05
COG	-0.09	-0.06	-0.08	--
AFF	-0.04	-0.02	-0.05	--
BEH	0.05	0.02	0.04	--
SOD	0.15	0.11	0.09	--

No Non-Zero Modification Indices for BETA

Modification Indices for GAMMA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	--	--	--	--
ACH	1.42	0.34	0.92	1.18

Expected Change for GAMMA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	--	--	--	--
ACH	-0.11	-0.04	-0.07	-0.19

Standardized Expected Change for GAMMA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	--	--	--	--
ACH	-0.11	-0.04	-0.07	-0.19

No Non-Zero Modification Indices for PHI

No Non-Zero Modification Indices for PSI

Modification Indices for THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	--					
SSE	--	--				
FSE	0.86	0.92	--			
ASE	--	0.03	--	--		
GPA	0.01	--	--	--	--	
NT	--	--	--	--	--	--

Expected Change for THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	--					
SSE	--	--				
FSE	0.06	-0.07	--			
ASE	--	0.01	--	--		
GPA	0.00	--	--	--	--	
NT	--	--	--	--	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	--					
SSE	--	--				
FSE	0.04	-0.04	--			
ASE	--	0.01	--	--		
GPA	0.00	--	--	--	--	
NT	--	--	--	--	--	--

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	0.71	1.57	0.11	0.54	--	--
PAP	--	--	--	0.02	1.43	6.59
BST	--	--	0.10	0.28	0.31	0.06
PSY	0.42	0.50	3.38	0.24	1.04	0.02
EXT	0.12	10.22	2.04	--	0.90	--
OPE	--	0.62	0.56	0.37	0.46	0.64
AGE	0.03	--	0.14	0.22	3.14	1.93
CON	--	--	0.75	--	--	--
NRT	--	--	--	--	0.00	--

COG	0.29	0.12	0.27	--	--	0.06
AFF	8.39	4.26	1.58	0.00	0.24	0.14
BEH	1.52	--	0.00	0.43	0.16	--
SOD	0.21	--	0.12	0.56	0.04	2.47

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	-0.02	0.04	-0.01	0.02	--	--
PAP	--	--	--	0.00	0.01	-0.81
BST	--	--	-0.01	0.01	-0.01	-0.06
PSY	-0.02	-0.02	0.05	-0.01	0.01	-0.04
EXT	-0.01	0.08	-0.03	--	-0.01	--
OPE	--	-0.02	-0.02	-0.01	-0.01	0.17
AGE	0.00	--	0.01	-0.01	0.01	-0.28
CON	--	--	0.02	--	--	--
NRT	--	--	--	--	0.00	--
COG	0.01	-0.01	0.01	--	--	0.06
AFF	-0.05	0.05	-0.02	0.00	0.00	-0.08
BEH	0.02	--	0.00	0.01	0.00	--
SOD	0.01	--	0.01	-0.02	0.00	-0.40

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	-0.03	0.05	-0.01	0.03	--	--
PAP	--	--	--	0.00	0.03	-0.07
BST	--	--	-0.01	0.02	-0.02	-0.01
PSY	-0.02	-0.03	0.07	-0.02	0.03	0.00
EXT	-0.01	0.11	-0.05	--	-0.03	--
OPE	--	-0.03	-0.02	-0.02	-0.02	0.02
AGE	-0.01	--	0.01	-0.02	0.05	-0.04
CON	--	--	0.03	--	--	--
NRT	--	--	--	--	0.00	--
COG	0.02	-0.01	0.02	--	--	0.01
AFF	-0.08	0.07	-0.03	0.00	0.01	-0.01
BEH	0.03	--	0.00	0.02	0.01	--
SOD	0.01	--	0.01	-0.02	-0.01	-0.04

Modification Indices for THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	--					
PAP	--	--				
BST	--	--	--			
PSY	--	--	--	--		
EXT	0.66	0.27	--	--	--	
OPE	1.12	0.98	--	0.25	1.11	--
AGE	1.26	0.36	--	0.89	2.01	--
CON	0.13	--	--	0.14	0.12	--
NRT	0.04	0.34	0.95	--	0.14	0.02
COG	0.12	0.05	0.56	0.12	0.03	0.00
AFF	0.10	0.60	1.51	0.05	0.64	--
BEH	--	--	0.71	0.08	--	--

SOD	--	1.47	1.63	0.14	--	--
-----	----	------	------	------	----	----

Modification Indices for THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	--					
CON	--	--				
NRT	--	--	--			
COG	1.50	1.00	--	--		
AFF	--	--	--	0.66	--	
BEH	1.00	--	--	--	--	--
SOD	0.44	--	--	--	1.63	4.68

Modification Indices for THETA-DELTA

SOD	--
-----	----

Expected Change for THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	--					
PAP	--	--				
BST	--	--	--			
PSY	--	--	--	--		
EXT	-0.01	0.01	--	--	--	
OPE	-0.01	0.01	--	0.01	0.01	--
AGE	0.01	-0.01	--	-0.01	-0.01	--
CON	0.00	--	--	0.00	0.00	--
NRT	0.00	0.01	-0.02	--	0.00	0.00
COG	0.00	0.00	-0.01	0.00	0.00	0.00
AFF	0.00	-0.01	-0.01	0.00	0.01	--
BEH	--	--	0.01	0.00	--	--
SOD	--	0.02	0.01	0.00	--	--

Expected Change for THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	--					
CON	--	--				
NRT	--	--	--			
COG	-0.01	0.01	--	--		
AFF	--	--	--	-0.01	--	
BEH	-0.01	--	--	--	--	--
SOD	0.01	--	--	--	-0.01	0.03

Expected Change for THETA-DELTA

SOD

SOD --

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	--					
PAP	--	--				
BST	--	--	--			
PSY	--	--	--	--		
EXT	-0.03	0.02	--	--	--	
OPE	-0.04	0.04	--	0.02	0.04	--
AGE	0.04	-0.02	--	-0.04	-0.06	--
CON	0.01	--	--	-0.01	0.01	--
NRT	-0.01	0.02	-0.05	--	0.01	0.00
COG	-0.01	-0.01	-0.02	-0.01	-0.01	0.00
AFF	0.01	-0.02	-0.03	0.01	0.02	--
BEH	--	--	0.02	0.01	--	--
SOD	--	0.04	0.04	-0.01	--	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	--					
CON	--	--				
NRT	--	--	--			
COG	-0.04	0.04	--	--		
AFF	--	--	--	-0.04	--	
BEH	-0.03	--	--	--	--	--
SOD	0.02	--	--	--	-0.04	0.09

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

SOD

SOD --

Maximum Modification Index is 10.22 for Element (5, 2) of THETA DELTA-
EPSILON

TI SE

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	SE	ACH
GSE	0.53	--
SSE	0.70	--
FSE	0.56	--

ASE	0.56	--
GPA	--	0.56
NT	--	11.98

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	0.30	--	--	--
PAP	0.37	--	--	--
BST	--	0.32	--	--
PSY	--	0.24	--	--
EXT	--	--	0.33	--
OPE	--	--	0.27	--
AGE	--	--	0.21	--
CON	--	--	0.27	--
NRT	--	--	-0.16	--
COG	--	--	--	0.39
AFF	--	--	--	0.37
BEH	--	--	--	0.47
SOD	--	--	--	0.46

BETA

	SE	ACH
SE	--	--
ACH	0.34	--

GAMMA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	0.08	0.02	0.24	-0.74
ACH	--	--	--	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	SE	ACH	RET	BDI	PSN	DPS
SE	1.00					
ACH	0.34	1.00				
RET	0.72	0.25	1.00			
BDI	0.92	0.32	0.75	1.00		
PSN	0.76	0.26	0.99	1.43	1.00	
DPS	-0.93	-0.32	-0.53	-0.68	-0.56	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

SE	ACH
0.06	0.88

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

RET	BDI	PSN	DPS
-----	-----	-----	-----

SE	0.08	0.02	0.24	-0.74
ACH	0.03	0.01	0.08	-0.25

TI SE

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	SE	ACH		
GSE	0.44	--		
SSE	0.51	--		
FSE	0.42	--		
ASE	0.44	--		
GPA	--	0.90		
NT	--	0.77		

LAMBDA-X

	RET	BDI	PSN	DPS
PRP	0.55	--	--	--
PAP	0.51	--	--	--
BST	--	0.54	--	--
PSY	--	0.39	--	--
EXT	--	--	0.62	--
OPE	--	--	0.54	--
AGE	--	--	0.46	--
CON	--	--	0.50	--
NRT	--	--	-0.31	--
COG	--	--	--	0.85
AFF	--	--	--	0.68
BEH	--	--	--	0.77
SOD	--	--	--	0.75

BETA

	SE	ACH
SE	--	--
ACH	0.34	--

GAMMA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	0.08	0.02	0.24	-0.74
ACH	--	--	--	--

Correlation Matrix of ETA and KSI

	SE	ACH	RET	BDI	PSN	DPS
SE	1.00					
ACH	0.34	1.00				
RET	0.72	0.25	1.00			

BDI	0.92	0.32	0.75	1.00		
PSN	0.76	0.26	0.99	1.43	1.00	
DPS	-0.93	-0.32	-0.53	-0.68	-0.56	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	SE	ACH
	0.06	0.88

THETA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
GSE	0.81					
SSE	0.02	0.74				
FSE	--	--	0.83			
ASE	0.09	--	0.01	0.81		
GPA	--	-0.03	0.04	0.19	0.18	
NT	0.05	-0.01	0.11	0.18	--	0.41

THETA-DELTA-EPS

	GSE	SSE	FSE	ASE	GPA	NT
PRP	--	--	--	--	0.14	0.12
PAP	0.00	-0.08	0.26	--	--	--
BST	0.13	-0.08	--	--	--	--
PSY	--	--	--	--	--	--
EXT	--	--	--	-0.09	--	-0.03
OPE	-0.08	--	--	--	--	--
AGE	--	-0.10	--	--	--	--
CON	-0.08	-0.05	--	-0.07	0.08	0.03
NRT	-0.20	-0.14	-0.17	-0.19	--	-0.05
COG	--	--	--	0.06	-0.04	--
AFF	--	--	--	--	--	--
BEH	--	0.14	--	--	--	0.04
SOD	--	0.14	--	--	--	--

THETA-DELTA

	PRP	PAP	BST	PSY	EXT	OPE
PRP	0.70					
PAP	--	0.74				
BST	0.03	--	0.70			
PSY	0.04	0.11	--	0.85		
EXT	--	--	-0.24	0.00	0.61	
OPE	--	--	-0.22	--	--	0.70
AGE	--	--	-0.14	--	--	-0.03
CON	--	0.06	-0.25	--	--	0.16
NRT	--	--	--	-0.07	--	--
COG	--	--	--	--	--	--
AFF	--	--	--	--	--	0.03
BEH	0.09	0.01	--	--	0.00	0.10
SOD	0.12	--	--	--	0.10	0.13

THETA-DELTA

	AGE	CON	NRT	COG	AFF	BEH
AGE	0.79					
CON	-0.09	0.75				
NRT	-0.06	0.17	0.90			
COG	--	--	0.15	0.28		
AFF	0.04	0.16	0.26	--	0.53	
BEH	--	0.20	0.19	-0.14	0.09	0.40
SOD	--	0.21	0.21	-0.21	--	--

THETA-DELTA

	SOD
SOD	0.43

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	0.08	0.02	0.24	-0.74
ACH	0.03	0.01	0.08	-0.25

TI SE

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	0.08 (0.19)	0.02 (0.11)	0.24 (0.12)	-0.74 (0.09)
	0.43	0.16	1.98	-7.99
ACH	0.03 (0.06)	0.01 (0.04)	0.08 (0.04)	-0.25 (0.04)
	0.43	0.16	1.95	-6.21

Indirect Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	--	--	--	--
ACH	0.03 (0.06)	0.01 (0.04)	0.08 (0.04)	-0.25 (0.04)
	0.43	0.16	1.95	-6.21

Total Effects of ETA on ETA

	SE	ACH
SE	--	--
ACH	0.34 (0.06) 6.02	--

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 0.117

Total Effects of ETA on Y

	SE	ACH
GSE	0.53	--
SSE	0.70 (0.08) 8.22	--
FSE	0.56 (0.07) 7.58	--
ASE	0.56 (0.07) 8.04	--
GPA	0.19 (0.03) 6.02	0.56
NT	4.10 (0.75) 5.45	11.98 (1.59) 7.52

Indirect Effects of ETA on Y

	SE	ACH
GSE	--	--
SSE	--	--
FSE	--	--
ASE	--	--
GPA	0.19 (0.03) 6.02	--
NT	4.10 (0.75) 5.45	--

Total Effects of KSI on Y

	RET	BDI	PSN	DPS
GSE	0.04 (0.10) 0.43	0.01 (0.06) 0.16	0.13 (0.06) 1.98	-0.39 (0.05) -7.99
SSE	0.06 (0.13) 0.43	0.01 (0.08) 0.16	0.17 (0.08) 1.98	-0.51 (0.06) -8.35
FSE	0.04 (0.10) 0.43	0.01 (0.06) 0.16	0.13 (0.07) 1.99	-0.41 (0.05) -7.82
ASE	0.04 (0.10) 0.43	0.01 (0.06) 0.16	0.13 (0.07) 2.00	-0.41 (0.05) -7.75
GPA	0.02 (0.04) 0.43	0.00 (0.02) 0.16	0.05 (0.02) 1.95	-0.14 (0.02) -6.21
NT	0.33 (0.76) 0.43	0.07 (0.46) 0.16	0.98 (0.51) 1.92	-3.02 (0.56) -5.43

TI SE

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	0.08	0.02	0.24	-0.74
ACH	0.03	0.01	0.08	-0.25

Standardized Indirect Effects of KSI on ETA

	RET	BDI	PSN	DPS
SE	--	--	--	--
ACH	0.03	0.01	0.08	-0.25

Standardized Total Effects of ETA on ETA

SE ACH

SE	--	--
ACH	0.34	--

Standardized Total Effects of ETA on Y

	SE	ACH
GSE	0.53	--
SSE	0.70	--
FSE	0.56	--
ASE	0.56	--
GPA	0.19	0.56
NT	4.10	11.98

Completely Standardized Total Effects of ETA on Y

	SE	ACH
GSE	0.44	--
SSE	0.51	--
FSE	0.42	--
ASE	0.44	--
GPA	0.31	0.90
NT	0.26	0.77

Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	SE	ACH
GSE	--	--
SSE	--	--
FSE	--	--
ASE	--	--
GPA	0.19	--
NT	4.10	--

Completely Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	SE	ACH
GSE	--	--
SSE	--	--
FSE	--	--
ASE	--	--
GPA	0.31	--
NT	0.26	--

Standardized Total Effects of KSI on Y

	RET	BDI	PSN	DPS
GSE	0.04	0.01	0.13	-0.39
SSE	0.06	0.01	0.17	-0.51
FSE	0.04	0.01	0.13	-0.41
ASE	0.04	0.01	0.13	-0.41
GPA	0.02	0.00	0.05	-0.14
NT	0.33	0.07	0.98	-3.02

Completely Standardized Total Effects of KSI on Y

	RET	BDI	PSN	DPS
GSE	0.04	0.01	0.11	-0.32
SSE	0.04	0.01	0.12	-0.38
FSE	0.03	0.01	0.10	-0.31
ASE	0.03	0.01	0.11	-0.32
GPA	0.02	0.01	0.07	-0.23
NT	0.02	0.00	0.06	-0.19

Time used: 0.172 Seconds

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวหนึ่งฤทัย มะลาไวทย์ เกิดวันที่ 25 มิถุนายน 2526 สำเร็จการศึกษาศึกษาศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) วิชาเอกการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2548 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2551 ปัจจุบันรับราชการ ณ โรงเรียนโคกกล่ามวิทยาการ อำเภอพนมทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

ติดต่อ e-mail: nuengruetai@hotmail.com

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย